

10	פרק א' - הוראות כלליות	
10.....	הגדרות	1
11.....	הוראות כלליות	2
11.....	מינוי מפקדים צבאיים	3
11.....	סמכויות שוטר	4
12.....	סמכויות קצין משטרה	5
12.....	סמכות איש שירות הביטחון	6
12.....	סמכות איש שירות בתי הסוהר	7
12	פרק ב' - בתי משפט צבאיים	
12.....	אי-תלות	8
12.....	בתי המשפט הצבאיים	9
12.....	סמכות	10
13.....	מינוי שופטים	11
14.....	מינוי לכהונה בפועל	12
14.....	ועדת הבחירה	13
14.....	הפסקת כהונה	14
15.....	הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה	15
15.....	הרכב בתי משפט צבאיים של שלושה	16
15.....	דן יחיד	17
15.....	העברת דיון	18
16.....	בית המשפט הצבאי לערעורים	19
16.....	החלפת שופט	20
17	פרק ג' - עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט	
17	סימן א' - הוראות כלליות	
17.....	תחולה	21
17	סימן ב' - עיכוב	
17.....	עיכוב	22
17.....	עיכוב עד במקום	23
17.....	עיכוב לשם חיפוש	24
17.....	עיכוב לשם ביצוע צו מעצר	25
18.....	משך העיכוב	26
18.....	דו"ח על עיכוב	27
18.....	עדיפות לעיכוב	28
18	סימן ג' - מעצר ושחרור	
18.....	מקום המעצר	29
18.....	ביצוע פקודת מעצר	30
18.....	מעצר על ידי חייל ללא פקודת מעצר	31
18.....	מעצר על ידי שוטר	32
18.....	מעצר לחימתי	33
19.....	שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה	34
19.....	שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי	35
19.....	בקשה לשחרור	36
19.....	הארכת מעצר	37
19.....	הארכת מעצר מעבר לשלושה חודשים	38
19.....	הארכת מעצר לשם מעצר מנהלי	39
19.....	שחרור ממעצר בפקודת שופט	40
20.....	עיכוב ביצוע שחרור	41
20.....	שחרור בערובה	42
21.....	מעצר עד תום ההליכים	43
21.....	מעצר טרם הכרעת דין	44
21.....	ערר	45
21.....	סמכות המעצר בערר	46
21.....	עיון חוזר	47

21.....	סמכות בעיון חוזר וערר	48
21.....	עיכוב ביצוע שחרור	49
22.....	מעצר לאחר ערעור	50
22.....	נוכחות עצור בדיוני מעצר	51
22.....	נוכחות עצור בעבירות ביטחון	52
23.....	מסירת הודעה עם מעצר	53
23.....	עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי	54
23.....	עיכוב ידיעה על מעצר - חשוד בעבירה על פי התוספת	55
23.....	פגישה עם עורך דין	56
24.....	מניעת מפגש עם עורך דין על ידי בית משפט צבאי	57
24.....	מניעת מפגש על ידי רשות מאשרת - חשוד בעבירה בתוספת	58
25.....	מניעת מפגש על ידי בית משפט צבאי - חשוד בעבירה בתוספת	59
25.....	סימן ד' - תפיסה וחילוט	
25.....	תפיסה	60
25.....	טובין שנעברה בהם עבירה	61
25.....	טובין שלא נעברה בהם עבירה	62
26.....	תביעות סותרות לחזקה בטובין	63
26.....	הוצאת תפיסת ואחזקת טובין	64
26.....	חילוט טובין	65
26.....	טענות בעלות או זכות	66
26.....	סימן ה' - חיפוש	
26.....	חיפוש בחצרים	67
26.....	חיפוש על גופו של אדם	68
27.....	העמדת כלי תחבורה לחיפוש	69
27.....	פרק ד' - הליכים לפני משפט	
27.....	סימן א' - חקירה וסגירת תיקים	
27.....	חקירת עדים	70
27.....	סגירת תיק חקירה	71
28.....	סגירת תיק חקירה על ידי קצין משטרה	72
28.....	העברת תיק חקירה	73
28.....	סימן ב' - בעלי הדין וייצוגם	
28.....	הגדרות	74
28.....	תובע	75
28.....	סנגור	76
28.....	מינוי עורך דין על ידי בית משפט צבאי	77
28.....	מינוי עורך-דין כסנגור רק בהסכמתו	78
28.....	תפקידי סנגור	79
29.....	הפסקת ייצוג בידי סנגור	80
29.....	סייג למינוי סנגור	81
29.....	חילופי סנגורים	82
29.....	שכרו של סנגור	83
29.....	איסור קבלת שכר	84
29.....	לבושו של עורך דין	85
30.....	סימן ג' - ראיות	
30.....	ראיות	86
30.....	תעודות חיסיון	87
30.....	סימן ד' - סדרי דין והוראות כלליות	
30.....	הוראה כללית בדבר סדרי דין	88
30.....	פומביות הדיון	89
31.....	איסור פרסום	90
31.....	צו איסור פרסום שהוצא על ידי בימ"ש בישראל	91
31.....	צילום בבית משפט	92
31.....	פרסום שם קטין	93
31.....	דלתיים סגורות שלא בבית משפט	94
31.....	עבירה	95

31.....	ביזיון בית משפט.....	96
32.....	הרחקת אדם מאולם בית המשפט הצבאי.....	97
32.....	הרחקת אדם שנוכחותו מרתיעה עד.....	98
32.....	החלטות יתקבלו ברוב דעות.....	99
32.....	סימן ה' - אישום.....	
32.....	כתב אישום.....	100
32.....	צירוף אישומים.....	101
32.....	תיקון כתב האישום.....	102
32.....	צירוף נאשמים.....	103
33.....	הפרדת הדיון.....	104
33.....	התליית הליכים.....	105
33.....	סימן ו' - זימון למשפט.....	
33.....	המצאת זימון למשפט.....	106
34.....	צו הבאה.....	107
34.....	תפיסת נכסי נאשם שנמלט.....	108
34.....	סימן ז' - הזמנת עדים ומסמכים.....	
34.....	הזמנת עדים ומסמכים.....	109
34.....	מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה.....	110
35.....	פרק ה' - הליכי משפט.....	
35.....	סימן א' - מועד המשפט ומיקומו.....	
35.....	תחילת הדיון.....	111
35.....	דחיית המשך הדיון.....	112
35.....	הטלת הוצאות בדחיית משפט.....	113
35.....	סימן ב' - נוכחות נאשם.....	
35.....	נוכחות הנאשם במשפט.....	114
35.....	סימן ג' - פרוטוקול ותרגום.....	
35.....	רישום פרוטוקול.....	115
36.....	מתרגם לנאשם.....	116
36.....	סימן ד' - פתיחת המשפט.....	
36.....	תחילת המשפט.....	117
36.....	הסבר זכויות.....	118
36.....	תשובה לאשמה.....	119
37.....	חזרה מתשובה לאשמה.....	120
37.....	דין מי שצפוי לעונש מוות.....	121
37.....	הליכים לאחר הודאה באשמה.....	122
37.....	הליכים לאחר הודאה בעובדות.....	123
38.....	סימן ה' - בירור האשמה.....	
38.....	הליכים לאחר כפירה באישום.....	124
38.....	זיכוי עם תום פרשת התביעה.....	125
38.....	פרשת ההגנה.....	126
38.....	סיכומים.....	127
38.....	הכרזה מיידית על זיכוי.....	128
38.....	חיוב וגזר דין.....	129
38.....	נאשם שאינו שפוי בדעתו.....	130
39.....	בדיקה רפואית לנאשם.....	131
39.....	סימן ו' - עדים.....	
39.....	חקירת עדים.....	132
39.....	עדים במשפט של נאשמים אחדים.....	133
39.....	הזהרת עד והשבעתו.....	134
39.....	סימן ז' - שיפוט נוער (הוראת שעה).....	
39.....	תוקף ותחולה.....	135
40.....	הגדרות.....	136
40.....	מינוי שופטי נוער.....	137
40.....	שפיטת קטיין.....	138
40.....	שפיטת קטיין ובגיר יחדיו.....	139

40	קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער	140
40	בגיר שהובא לבית משפט לנוער	141
40	שמירת תוקף	142
41	הפרדת קטינים	143
41	הזמן להעמדת קטין לדין	144
41	ציון גיל הקטין	145
41	סניגוריה	146
41	מעמדו של הורה	147
41	תסקיר	148
42	בתי מעצר לקטינים	149
42	סימן ח' - ערעור	
42	פסק דין	150
42	הסברת זכות הערעור	151
42	ערעור על פסק הדין	152
42	כיצד נוהגים בערעור	153
42	תקופת הערעור	154
42	הארכת מועדים	155
42	ערעור אוטומטי	156
43	סימן ט' - משפט חוזר	
43	קיום משפט חוזר	157
43	בקשה למשפט חוזר	158
43	חוות דעת לפני משפט חוזר	159
44	סדרי הדין במשפט חוזר	160
44	הדיון במשפט חוזר	161
44	פסק דין שניתן במשפט חוזר	162
44	סימן י' - ענישה	
44	ביצוע גזר דין	163
44	עונשין	164
44	עונש מוות	165
44	דין עונשים מסויימים	166
45	ריצוי עונש מאסר	167
45	מאסר קטין	168
45	מאסר על תנאי	169
45	הפעלת מאסר על תנאי	170
46	הארכת מאסר על תנאי	171
46	דין צו בגזר דין	172
46	תשלום קנס	173
46	פיגורים	174
46	מאסר בשל אי-תשלום קנס	175
47	חיוב הורים או אפוטרופ-וסים	176
47	חיוב הורים או אפוטרופ-וסים בערובה	177
47	שמיעת הורה לקטין	178
47	תפיסת נכסים	179
47	התחייבות נאשם להימנע מעבירה	180
48	שחרור קטין תוך התחייבות	181
49	חיוב בפיצויים	182
49	פיצוי לנאשם שזוכה	183
50	סימן י"א - חנינה והקלה בעונש על תנאי	
50	חנינה והקלה בעונש על תנאי	184
50	ביטול ההקלה בעונש אגב הרשעה	185
50	ביטול ההקלה בעונש שלא אגב הרשעה	186
52	פרק ו' - כללי האחריות לעבירה	
52	הגדרות	187
52	אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד	188
52	עבירות שנעשו מקצתן בתוך האזור ומקצתן מחוץ לאזור	189

52	אי ידיעת דין או תחיקת בטחון	190
52	אחריות פלילית של קטין	191
52	כוונה או מניע	192
53	טעות בעובדה	193
53	הנחה של צלילות הדעת	194
53	טירוף הדעת	195
53	שיכרות	196
53	הכרח	197
53	צורך	198
54	צידוק	199
54	כפיה על ידי הבעל	200
54	עבריינים עיקריים	201
54	עבירות שנעשו לשם השגת מטרה משותפת	202
55	אופן ההוצאה לפועל אינו חשוב	203
55	נסיונות	204
55	הגדרת נסיון	205
55	נסיונות לשדל להדיח או להסית למעשה עבירה	206
55	עבירות של תאגיד	207
55	נטל ההוכחה	208
56	פרק ז' - עבירות	
56	סימן א' - פגיעה בגוף	
56	גרימת מוות בכוונה	209
56	הריגה	210
56	תקיפה	211
56	זריקת חפצים	212
56	סימן ב' - עבירות נגד חירותו של אדם	
56	חטיפה	213
57	כליאת שווא	214
57	סימן ג' - עבירות נגד רשויות האזור	
57	פגיעה בחייל	215
57	גרימת נזק ברשלנות	216
57	תקיפת עובד ציבור	217
57	הפרעה לחייל	218
57	פגיעה ברשות או בסמל	219
57	חבלה במתקן צה"ל	220
57	נזק לרכוש ביטחוני	221
58	עבירות נגד קיום הסדר הציבורי	222
58	התערבות בענייני צה"ל	223
58	סמכות להשיג ידיעות	224
58	חובת התייצבות	225
58	ידיעות כוזבות	226
59	התחמקות מחובת תשלום	227
59	סימן ד' - שיבוש הליכי משפט	
59	שיבוש הליכי משפט	228
60	זילות בית משפט	229
60	סימן ה' - עבירות בנשק ובציוד לחימתי	
60	נשיאת, החזקת וייצור נשק	230
60	חברות בקבוצה המבצעת פעולות אסורות	231
60	הפקדת כלי יריה, חומרי נפץ וכו'	232
61	סחר בציוד מלחמתי	233
61	עבירות בקשר לציוד צבאי	234
61	סימן ו' - עבירות ביחס לרכוש	
61	הצתה	235
61	היזק לרכוש בזדון	236
62	סימן ז' - ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין	

62.....	איסור מגע עם אויב	237
62.....	איסור קיום אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור	238
62.....	ריגול	239
62.....	ריגול חמור	240
63.....	ידיעות בעלות ערך צבאי	241
63.....	כניסה לאזור מוגבל	242
63.....	סימן ח' - עבירות נגד הסדר הציבורי ובריונות	
63.....	התחפשות	243
63.....	התחזות	244
63.....	מתן מקלט	245
63.....	כלים או אמצעים לביצוע פשע	246
63.....	פעילות נגד הסדר הציבורי	247
64.....	סכינים	248
64.....	איום	249
64.....	איומים ועלבונות	250
64.....	הסתה ותמיכה בארגון עוין	251
65.....	סימן ט' - עבירות במסמכים	
65.....	איסור הוצאת מסמכי זיהוי	252
65.....	עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון	253
65.....	סימן י' - קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה	
65.....	קשירת קשר	254
66.....	שותפים לאחר מעשה	255
66.....	שותף לאחר מעשה	256
66.....	סימן י"א - עבירות שונות	
66.....	בריחה ממשמורת	257
66.....	עבירות בקשר לשוחד	258
67.....	איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני	259
68.....	עדות שקר ועדויות סותרות	260
68.....	אי מניעת עבירה	261
68.....	הכנסת בעל חיים לאזורים מסויימים	262
69.....	פרק ח' - עזרה משפטית	
69.....	חקירת מוות	263
69.....	החרמה והריסה של רכוש	264
69.....	ביצוע מעצר	265
69.....	ביצוע מאסר	266
69.....	מימוש צו מעצר או מאסר	267
69.....	קטינים	268
70.....	העברה	269
70.....	העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית	270
70.....	פרק ט' - צווים מנהליים	
70.....	סימן א' - מעצר מנהלי	
70.....	תחולה	271
70.....	סייג להפעלת סמכויות	272
70.....	מעצר מנהלי	273
71.....	ביצוע	274
71.....	ביקורת שיפוטית	275
71.....	עיון חוזר	276
71.....	סטיה מדיני הראיות	277
71.....	ערעור	278
72.....	נוכחות	279
72.....	דלתיים סגורות	280
72.....	סדרי דין	281
72.....	איסור אצילה	282
72.....	ביטול צו על ידי מפקד האזור	283
72.....	סימן ב' - מעצר מנהלי - הוראת שעה	

72.....	הוראת שעה.....	284
72.....	מעצר מנהלי.....	285
72.....	ביצוע המעצר.....	286
73.....	ביקורת שיפוטית.....	287
73.....	ערעור.....	288
73.....	עיכוב ביצוע.....	289
73.....	סטיה מדיני הראיות.....	290
73.....	דלתיים סגורות.....	291
74.....	איסור אצילה.....	292
74.....	ביטול הצו בידי מפקד צבאי.....	293
74.....	סדרי דין.....	294
74.....	סימן ג' - צווי הגבלה ופיקוח.....	
74.....	סייג להפעלת סמכויות.....	295
74.....	צווי הגבלה.....	296
75.....	פיקוח מיוחד ותיחום מקום מגורים.....	297
76.....	דלתיים סגורות.....	298
76.....	סימן ד' - הרחקת מסתננים.....	
76.....	הגדרות.....	299
76.....	דין מסתנן.....	300
76.....	גירוש.....	301
77.....	הוצאות ביצוע צו גירוש.....	302
77.....	שחרור בערבות.....	303
78.....	ראיות.....	304
78.....	כינון ועדה.....	305
78.....	הרכב הוועדה.....	306
78.....	הבאה לפני ועדה לבחינת צווי גירוש.....	307
78.....	סמכויות הוועדה.....	308
79.....	עיון תקופתי.....	309
79.....	עיון חוזר.....	310
80.....	ראיות.....	311
80.....	נוכחות עצור.....	312
80.....	סדרי דין.....	313
80.....	עיכוב ביצוע.....	314
80.....	שמירת סמכויות.....	315
80.....	פרק י' - סמכויות מנהליות.....	
80.....	סימן א' - הוראות מגבילות.....	
80.....	תנועה ותעבורה.....	316
81.....	עוצר.....	317
81.....	שטחים סגורים.....	318
81.....	צווים לפתוח ולסגור מקומות.....	319
82.....	סמכת להורות על שילוט ועל הסרת שילוט.....	320
82.....	צביעה, שילוט וסימון.....	321
82.....	סימן ב' - תעודות זיהוי.....	
82.....	חובה למסור ידיעות מזהות.....	322
82.....	נשיאת תעודת זהות.....	323
82.....	נטילה זמנית של תעודת זהות.....	324
83.....	סימן ג' - סמכויות שונות.....	
83.....	הגדרות.....	325
83.....	נקיטת אמצעי ביטחון.....	326
84.....	אכיפת ביצוע.....	327
84.....	הוצאות לנקיטת אמצעי ביטחון.....	328
84.....	שימוש בסמכות.....	329
84.....	עונשין.....	330
84.....	איסור בניה.....	331
85.....	פיקוח על הבניה.....	332

86	פרק י"א - הוראות שונות	
86.....	עונש כללי	333
86.....	הוראות מעבר	334
86.....	תיקונים עקיפים	335
93	תוספת	

צבא הגנה לישראל

צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע - 2009

הודעה על נוסח משולב

בתוקף סמכותי מכוח הוראות סעיף 2ג לצו בדבר קובץ המנשרים (יהודה והשומרון) (מס' 111), התשכ"ז-1967, ובהסכמת מפקד כוחות צה"ל באזור, הנני קובע בזאת את הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009.

צו זה בא במקום הצווים הבאים:

- א. צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970;
- ב. צו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), התשכ"ז-1967;
- ג. צו בדבר סמכויות שיפוט בעבירות פליליות (יהודה והשומרון) (מס' 30), התשכ"ז-1967;
- ד. צו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), התשכ"ז-1967;
- ה. צו בדבר אנשי שירות הביטחון הפועלים באזור (יהודה והשומרון) (מס' 121), התשכ"ז-1967;
- ו. צו בדבר שיפוט עבריינים צעירים (יהודה והשומרון) (מס' 132), התשכ"ז-1967;
- ז. צו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), התשכ"ח-1968;
- ח. צו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), התשכ"ח-1968;
- ט. צו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1968;
- י. צו בדבר דרכי ענישה (יהודה והשומרון) (מס' 322), התשכ"ט-1969;
- יא. צו בדבר מניעת הסתננות (יהודה והשומרון) (מס' 329), התשכ"ט-1969;
- יב. צו בדבר חובת הזדהות (יהודה והשומרון) (מס' 332), התשכ"ט-1969;
- יג. צו בדבר איסור תשלום שכר לעברייני ביטחוני (יהודה והשומרון) (מס' 369), התש"ל-1969;
- יד. צו בדבר פיקוח על הבניה (יהודה והשומרון) (מס' 393), התש"ל-1970;
- טו. צו בדבר סינווריה בבתי משפט צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 400), התש"ל-1970;
- טז. צו בדבר איסור בניה (יהודה והשומרון) (מס' 465), התשל"ב-1972;
- יז. הצו בדבר סגירת תיקים (יהודה והשומרון) (מס' 841), התש"מ-1980;
- יח. צו בדבר העברת כלואים (יהודה והשומרון) (מס' 1435), התשנ"ו-1996;
- יט. צו בדבר נקיטת אמצעי ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 1447), התשנ"ז-1996;
- כ. צו בדבר אנשי יחידת מצדה (יהודה והשומרון) (מס' 1558), התשס"ה-2005;

למען הסר ספק יובהר, כי הוראות, פקודות, צווים, החלטות, פסקי דין או הודעות שהוצאו או שיוצאו בהתאם להוראות הצווים הנ"ל, יש לראותם כאילו הוצאו בהתאם להוראות צו זה.

הנני קובע, כי תחילת תוקפו של צו זה, תהא ביום י"ח באייר התש"ע, 2 במאי 2010.

י"ד בחשוון התש"ע
1 בנובמבר 2009

שרון אפק, אל"ם
היועץ המשפטי
לאזור יהודה והשומרון

פרק א' - הוראות כלליות

הגדרות 1.

בצו זה-

"אזור מוחזק" - שטח המוחזק בידי כוחות צה"ל, זולת האזור.

"איש שירות הבטחון הכללי" - אדם הנמנה עם שירות הבטחון הכללי לפי תעודה, בת תוקף, שניתנה לו בידי שירות זה.

"בוגר רך" - אדם שמלאו לו ארבע-עשרה שנים אך לא מלאו לו שש-עשרה שנים.

"בית משפט צבאי" ו"בית משפט" - בית משפט צבאי שסמכות שפיטה באזור נתונה בידו לפי צו זה; בכפוף לאמור בסעיף 153(א), כל מקום בצו זה שנאמר בו "בית משפט צבאי" או "בית משפט" - גם בית המשפט הצבאי לערעורים במשמע, והוא כשאין הוראה אחרת.

"הקלה" - לענין עונש, כוללת הפחתתו, המרתו, התנאתו, או דחיית ביצועו, כולו או מקצתו. לענין צו זה רואים קנס כעונש קל יותר מאשר עונש מאסר לתקופה כל שהיא ובלבד שלא יומר עונש מאסר לקנס, ביחס העולה על אחד חלקי מאה משיעור הקנס הקבוע בסעיף קטן 1(א)(2) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון, לכל יום מאסר.

"חפץ נפיץ או מבעיר" - כל דבר או חומר, לרבות נוזל או גז, שנועד או מסוגל לגרום להתפוצצות או לדליקה.

"ידיעה" - לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או כל חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה.

"ילד" - אדם שלא מלאו לו שתים-עשרה שנים.

"כוחות משטרה" - שוטרים וקצינים במשטרת ישראל, שהועמדו תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור. לענין זה, רואים כל שוטר וכל קצין ממשטרת ישראל המופעל באזור בידי רשויות משטרת ישראל, כמי שהועמד תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור.

"מסירה" - לרבות מסירה על ידי סימון ואיתות וגרם מסירה.

"מתקן כליאה" - כהגדרתו בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדה המערבית) (מס' 29), התשכ"ז-1967.

"נאשם" - לרבות מערער, הכל לפי הענין.

"נער" - אדם שמלאו לו שתים-עשרה שנים אך לא מלאו לו ארבע-עשרה שנים;

"נשיא בית משפט" - נשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לפי הענין.

"עובד ציבור" - לרבות שוטר, איש שירות הבטחון הכללי, עובד בשירות כוחות צה"ל, עובד של מועצה מקומית, המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, של מועצה אזורית המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, ושל רשות מקומית, וכל מי שבידו סמכויות לפי הדין או תחיקת בטחון.

"פסק דין חלוט" - כל אחד מאלה :

(1) פסק דין שניתן בידי בית המשפט הצבאי לערעורים;

(2) פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור.

"צו" - לרבות מינוי, צו, הודעה, הוראה, דרישה והיתר.

"צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון" - צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון (יהודה ושומרון) (מס' 845), התש"ס-1980.

"רשויות צה"ל" - מפקד כוחות צה"ל באזור וכל רשות שנתמנתה על ידו או מכוחו או שהוסמכה לפעול באזור על פי הדין ותחיקת הביטחון, ובכלל זה כל מפקד צבאי באזור.

"שוטר" - לרבות כל בעל דרגה שאינו קצין הנמנה עם כוחות המשטרה.

"שירותים חיוניים" - שירותים חיוניים לקיום ממשל תקין באזור, להבטחת שלום הציבור וחיילי צה"ל, לקיום הסדר הציבורי, או לקיום הספקה וכל שירותים חיוניים לחיי הציבור.

"תושב" - ו"תעודת זהות" - כמשמעותם בצו בדבר תעודת זהות ומרשם אוכלוסין (יהודה והשומרון) (מס' 297), תשכ"ט-1969.

"תקיפה" - הכאת אדם, נגיעה בו, דחיפתו או הפעלת כוח על גופו בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, שלא בהסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית.

(א) 2. **הוראות כלליות**
אזכורי פצצות, רימוני-יד, או חפצים נפיצים או מבעירים או תחמושת בצו זה, יפורשו ככוללים אזכור כל רכיב של פצצה, רימון-יד, חפץ נפיץ או מבעיר או תחמושת.

(ב) צו שניתן מכוח תחיקת הביטחון, ייכנס לתוקפו במועד שיקבע בו.

(ג) אפשר להוציא כל צו בעל פה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותו מוצאת לנכון לעשות כן.

(ד) הרשות הנותנת או המוציאה צו, תגרום לכך שהודעה על כניסתו לתוקף תימסר בהקדם האפשרי, ובאותו אופן שתמצא לנכון. אך שום צו לא יראהו כנטול תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הוא חל, עקב העובדה שתשומת לבו לא הוסבה אליו.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו על כל תחיקת בטחון.

3. **מינוי מפקדים צבאיים**
מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי למנות מפקד צבאי לכל שטח או מקום באזור. מינוי כזה יכול להיערך תוך נקיבת שם או משרה, ואם ננקבה משרה יהיה המחזיק מזמן לזמן במשרה שצוינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.

4. **סמכויות שוטר**
לכל שוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יהיו סמכויות אלו:

(1) הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון;

(2) הסמכויות שהיו לכל שוטר באזור ביום כ"ח באייר התשכ"ז (7 ביוני 1967) על פי כל דין שחל באזור באותו יום.

5. **סמכויות קצין משטרה**
 לכל קצין הנמנה עם כוחות משטרה יהיו הסמכויות המוקנות לכל שוטר, קצין משטרה, או קצין צה"ל לפי תחיקת הביטחון ולפי כל דין.
6. **סמכות איש שירות הביטחון**
 (א) לכל איש שירות הביטחון הכללי תהיינה הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון.
 (ב) לגבי איש שירות הביטחון הכללי יהיו הממונים עליו בשירות זה, רשות בת סמך שחובה עליו להישמע לה.
 (א) בסעיף זה -
7. **סמכות איש שירות בתי הסוהר**
 "איש יחידת מצדה" - אדם הנמנה עם אנשי יחידת מצדה בשירות בתי הסוהר בישראל, לפי תעודה בת תוקף, שניתנה לו מאת יחידה זו.
 "סוהר" - כהגדרתו בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968.
 (ב) לסוהר, בעת מילוי תפקידו בתחום בית הסוהר ובסביבתו המיידית, יהיו הסמכויות המסורות לחייל לפי פרק ג'; בעת מילוי תפקידו בליווי אסיר - אף מחוץ לתחום בית הסוהר.
 (ג) הסמכויות האמורות בסעיף קטן (ב) יהיו נתונות גם לסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים בשירות בתי הסוהר, בשעת מילוי תפקידי אבטחה של עובדי שירות בתי הסוהר ובני משפחותיהם.
 (ד) לכל איש יחידת מצדה, תהיינה הסמכויות הנתונות לחייל לפי פרק ג'.

פרק ב' - בתי משפט צבאיים

8. **אי-תלות**
 בענייני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרות הדין ותחיקת הביטחון.
9. **בתי המשפט הצבאיים**
 אלה בתי המשפט הצבאיים באזור, שסמכות שפיטה נתונה בידיהם:
 (1) בתי משפט צבאיים של ערכאה ראשונה, שיכוננו בידי מפקד כוחות צה"ל באזור בהודעה.
 (2) בית המשפט הצבאי לערעורים.
10. **סמכות**
 (א) בית משפט צבאי מוסמך לדון בכל עבירה שהוגדרה בתחיקת בטחון ובדין.
 (ב) יצא נאשם חייב בדינו על עבירה לפי הדין, יהיה בית המשפט הצבאי מוסמך להטיל עליו עונש שאינו עולה על העונש שבית משפט שכונן לפי דין מוסמך להטילו באותו מקרה, והוא כשאין הוראה אחרת בתחיקת הביטחון.
 (ג) לענין סעיף קטן (ב) אחת היא:
 (1) אם העבירה נעברה לפני כניסת כוחות צה"ל לאזור או לאחר מכן;
 (2) אם סמכות הדיון בעבירה יוחדה לבית משפט או לבית-דין מיוחד.
 (ד) בדונו בעבירה על פי הדין יהיו לבית המשפט הצבאי, בנוסף על הסמכויות שבתחיקת הביטחון, גם כל הסמכויות שהיו נתונות לבית משפט מקומי כמשמעו בצו בדבר בתי המשפט המקומיים (יהודה והשומרון) (מס' 412), התש"ל-1970, אילו היה דן בעבירה.

(ה) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעשה מחוץ לאזור מעשה שהיה מהווה עבירה אילו נעשה באזור והמעשה פגע או היה מיועד לפגוע בבטחון האזור או בסדר הציבורי.

(ו) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעבר באזור A עבירה, אשר פגעה או נועדה לפגוע בבטחון האזור.

(ז) בית משפט צבאי, מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א), גם את מי שעבר באזור A עבירה לפי סעיפים 407ד(ב), 407ט-407יא לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון החוק הפלילי (תיקון מס' 6) (יהודה והשומרון) (מס' 1428), התשנ"ה-1995 ולפי סעיף 412 לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון דיני העונשין (רכוש גנוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), התשל"ט-1978, ובלבד שמושא העבירה הוא כלי רכב הרשום כדין במדינת ישראל.

(ח) תוקפו של סעיף קטן (ז) יהא עד ליום 23.09.2010.

(א) 11. מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה, לפי בחירה של הוועדה לבחירת שופטים (להלן בסימן זה – ועדת הבחירה):

**מינוי
שופטים**

(1) קצינים בצה"ל, בדרגת סרן או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של חמש שנים לפחות, לכהן כשופטים;

(2) שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, לכהן כנשיאי בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה;

(3) שופטים, לכהן כסגני הנשיאים של בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה אשר ימלאו את תפקידיהם של נשיאי אותם בתי משפט בהעדרם או בשעה שלא התמנה נשיא לאותו בית משפט צבאי כאמור בפסקה (2);

(4) שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כשופטים של בית המשפט הצבאי לערעורים, ובלבד שלא ימונה קצין שלא כיהן קודם לכן כשופט, אלא לאחר ששוכנעה ועדת הבחירה, שעסק בצה"ל בעיסוק משפטי העושה אותו מתאים לתפקיד זה;

(5) שופט, בדרגת אלוף משנה או בדרגה גבוהה מזו, בעל ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים. ואולם רשאית ועדת הבחירה, אם ראתה שאין בקרב הכוחות הסדירים של הצבא קצין בעל ניסיון משפטי המתאים לתפקיד נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, להמליץ – ברוב של חמישה מבין חבריה – כי יתמנה לתפקיד קצין מתאים שהוא בעל הכשרה משפטית;

(6) שופט, כאמור בפסקה (4), לכהן כמשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים, אשר ימלא את תפקידיו של נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בהעדרו או בשעה שלא נתמנה נשיא בית משפט צבאי לערעורים כאמור בפסקה (5).

(ב) לענין סעיף-קטן (א) - קצינים בצה"ל - קצינים הנמנים עם הכוחות הסדירים של צה"ל, או קצינים הנמנים עם כוחות המילואים של צה"ל, ואולם לא יתמנה קצין הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, למשנהו, לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או לסגן הנשיא.

מינוי לכהונה בפועל .12 (א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה לכהונה בפועל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ובהסכמת המועמד -

(1) שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים - לנשיא או לשופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(2) שופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה - לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים או לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(ב) כהונה בפועל לפי סעיף זה, ברציפות או לסירוגין, לא תהיה למשך יותר משנה אחת מתוך תקופה של שלוש שנים.

(ג) מי שנתמנה לכהונה בפועל לפי סעיף זה רשאי לדון גם בענין הנתון לסמכות בית המשפט הצבאי שבו הוא מכהן דרך קבע, ובלבד שלא ידון באותו ענין בשתי ערכאות.

ועדת הבחירה .13 (א) ועדת הבחירה תהיה של שבעה חברים שהם:

- (1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;
- (2) ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של צה"ל;
- (3) מתאם פעולות הממשלה בשטחים;
- (4) המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים;
- (5) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;
- (6) שופט בדימוס, אשר ימונה בידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;
- (7) נציג לשכת עורכי הדין בישראל, שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין.

(ב) ועדת הבחירה רשאית לפעול אף אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת מחמישה.

(ג) אלה רשאים להציע מועמדים לכהונת שופט:

- (1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;
- (2) ראש אגף כח אדם במטה הכללי של צה"ל;
- (3) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;
- (4) שני חברי ועדת הבחירה כאחד.

(ד) החלטת ועדת הבחירה תתקבל ברוב קולות חבריה שהשתתפו בהצבעה.

(ה) ועדת הבחירה תקבע את הליכי הפרסום והבחירה, וכן את סדרי דיוניה ועבודתה. ליו"ר ועדת הבחירה הסמכות למנות ועדות משנה.

(ו) ועדת הבחירה לא תציע מינוי של שופט, אם המועמד הורשע בעבירה פלילית שיש בה, בנסיבות הענין, משום קלון.

הפסקת כהונה .14 (א) לא תיפסק כהונתו של שופט, שלא בהסכמתו, אלא באחד מאלה:

(1) משקבעה ועדת הבחירה, על יסוד חוות דעת רפואית לפי כללים שייקבעו על ידה, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו להמשיך במילוי תפקידו;

(2) על-פי החלטת ועדת בחירה שהציע יושב ראש הוועדה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(3) על-פי החלטת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים מטעמים ארגוניים, לרבות טעמים הכרוכים בהיקפי פעילות.

(ב) כהונתו של שופט הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל תיפסק, נוסף על האמור בסעיף-קטן זה, אם חדל הוא מהיות נמנה עם כוחות המילואים של צה"ל.

(ג) שופט שכהונתו נסתיימה לאחר שהתחיל בדיון, יהיה מוסמך להמשיך בו כדי לסיימו בתוך שלושה חודשים מיום סיום כהונתו; הוראה זו לא תחול על מי שכהונתו נסתיימה בעקבות החלטה של ועדת הבחירה כאמור בסעיף-קטן (א).

15. **הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה**
(א) בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה יכול שידון בשלושה (בצו זה - "בית משפט צבאי של שלושה") ויכול שידון בדין יחיד (בצו זה - "דין יחיד") בהתאם להוראות צו זה.

16. **הרכב בתי משפט צבאיים של שלושה**
(א) בית משפט צבאי של שלושה יהיה מורכב משלושה שופטים; מותב בית המשפט ייקבע בידי נשיאו, ובאין קביעה כאמור - לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.

(ב) נשיא בית המשפט ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב, אלא אם כן יושב במותב שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, המכהן בפועל כשופט באותו בית משפט, שאז ישמש הוא אב בית הדין; אין הנשיא בין שופטי המותב - יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.

17. **דין יחיד**
(א) דין יחיד יהיה שופט אשר ייקבע בידי נשיא בית המשפט, ובאין קביעה כאמור - לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.

(ב) הוראות צו זה יחולו על דין יחיד כאילו היה בית משפט צבאי של שלושה והוא כשאין הוראה אחרת.

(ג) (1) לדין יחיד לא תהיה סמכות לגזור בגזר דין אחד על כל נאשם מאסר העולה על עשר שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)4 לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון או אותם מאסר וקנס גם יחד;
(2) אין באמור בפסקה (1) כדי לפגוע בסמכותו של דין יחיד להפעיל כל עונש מאסר על תנאי כאמור בסעיפים 169 עד 171;
(3) על אף האמור בפסקה (1) ובנוסף על סמכותו לפי פסקה זו, רשאי דין יחיד הדן בעבירה על פי סעיף 227, להטיל על הנאשם קנס בשיעור הקבוע בסעיף 164(ג).

18. **העברת דיון**
(א) לבקשת תובע צבאי רשאי בית משפט צבאי של שלושה, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, להעביר את הדיון בעניינו של הנאשם לדין יחיד.

(ב) משהועבר הדיון כאמור בסעיף קטן (א) ימשיך הדין יחיד במשפט מן השלב אליו הגיע בית המשפט הצבאי לפני ההעברה ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם בענין, לנהוג בראיות שנגבו בידי קודמיו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

(ג) בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, רשאי דין יחיד להעביר את הדיון בכל אישום לבית משפט צבאי של שלושה ולהחזיר את הנאשם למשמורת או לשחררו בתנאים שיקבע על מנת שיתייצב לפני אותו בית משפט; משהועבר הדיון כאמור תהא לבית המשפט הצבאי של שלושה סמכות לדון ולהכריע באישום האמור כאילו הובא האישום לפניו מלכתחילה.

19. בית המשפט הצבאי לערעורים ישמע ערעורים מבתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה. (א)
- בית המשפט הצבאי לערעורים יהיה מורכב משופטים; מותב של בית המשפט הצבאי לערעורים ייקבע על ידי נשיאו. (ב)
- (2) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב; אין הנשיא בין שופטי המותב - יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.
- בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בשלושה, חוץ מן המקרים הבאים, בהם ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בחמישה: (ג)
- (1) כשהערעור הוא על פסק דין המטיל עונש מוות;
 (2) כשנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים החליט על כך;
- (3) כאשר הודיע הפרקליט הצבאי הראשי, כי הוא סבור שיש צורך בהרכב זה, מפני שכרוכה בערעור שאלה משפטית שיש בה משום חידוש או שהיא בעלת חשיבות כללית, או מפני סיבה אחרת;
- (4) כאשר הורה מותב של שלושה שהחל לדון בענין מסוים שהמשך הדיון בו יהיה לפני חמישה שופטים.
- למרות האמור בסעיף קטן (ג) ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בדן יחיד, שהוא שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, בהתקיים אחד מאלה: (ד)
- (1) בדיון בענין מעצר לפי סעיפים 37 עד 39 או במעצר טרם הכרעת דין לפי סעיף 44 או בערר לפי סעיף 45 או בעיון חוזר לפי סעיף 47.
- (2) בדיון בערעור על פסק דין של דן יחיד, אלא אם נגזר על הנדון עונש מאסר לתקופה של חמש שנים או יותר, או עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים או יותר, או שהנשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים הורה לקבוע את הדיון להרכב של שלושה.
- לענין סעיף זה, "מאסר" - לרבות מאסר על תנאי שהופעל, ולמעט מאסר בשל אי תשלום קנס. (ה)
20. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך את המשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

פרק ג' - עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט

סימן א' - הוראות כלליות

21. תחולה הוראות פרק זה וההוראות מכוחו יחולו גם לגבי עבירה על תחיקת בטחון, לגבי עבירה על דין אחר כלשהו שהוא בר-תוקף באזור ולגבי מעשה, מחדל או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק בידי צה"ל ושהוא בר עונשין, מכוח הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע.

סימן ב' - עיכוב

22. (א) עיכוב בסימן זה - הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בסימן זה.

(ב) היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי אדם עבר עבירה על תחיקת הביטחון, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או ביטחונו, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ג) חייל רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו במקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין או לזמנו במקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:

(1) יש יסוד סביר לחשוד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

23. (א) עיכוב עד במקום היה לחייל יסוד סביר לחשוד שנעברה עבירה או כי עתידה להיעבר עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון האזור, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו. כן רשאי הוא לזמן אותו במקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

(ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי החייל לבקש מאותו אדם להילוות עמו במקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין לשם גביית העדות.

24. עיכוב לשם חיפוש הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם או בכלי רכב, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

25. (א) עיכוב לשם ביצוע צו מעצר היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

(ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי חייל לדרוש מאותו אדם להילוות עמו במקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

26. משך העיכוב (א) לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.
- (ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות ואולם רשאי קצין צה"ל בדרגת סא"ל לפחות או קצין משטרה, להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.
27. דו"ח עיכוב על עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דוח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם הובא למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין;
- (2) האדם עוכב לפרק זמן של שלוש שעות או יותר.
28. עדיפות לעיכוב לא ייעצר אדם לפי סימן ג לפרק זה אם אפשר להסתפק בעיכוב; אולם לא יהא בכך כדי לפגוע בתוקף המעצר.

סימן ג' - מעצר ושחרור

29. מקום המעצר עצור לפי צו זה יוחזק במשמורת במקום שייקבע בידי מפקד צבאי.
30. פקודת מעצר לפי סימן זה תבוצע בידי חייל.
31. מעצר על ידי חייל ללא פקודת מעצר (א) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם העובר על הוראות צו זה או שיש מקום לחשוד בו שעבר עבירה על צו זה.
- (ב) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א) יועבר בהקדם האפשרי לתחנת משטרה או למקום מעצר שנקבע לפי צו זה.
- (ג) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א), יש לקבל עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 96 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.
- (ד) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להסמיך כל אדם להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא הוצאה נגד אותו עצור פקודת מעצר לפי הוראות סימן זה.
32. מעצר על ידי שוטר (א) קצין משטרה, אשר יש לו יסוד סביר להניח, כי אדם עבר על הוראות צו זה או אשר נוכח לדעת שחומר החקירה שנאסף נגד מי שנעצר כאמור בסעיף קטן 31(א) מחייב להמשיך ולהחזיקו במעצר, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה שלא תעלה על שמונה ימים מעת מעצרו.
- (ב) ניתנה פקודת מעצר כאמור לתקופה קצרה משמונה ימים מעת מעצרו, רשאי קצין משטרה להאריכה בכתב מזמן לזמן, ובלבד שכל תקופות המעצר גם יחד לא יעלו על שמונה ימים מעת מעצרו.
33. מעצר לחימתי (א) לענין סעיף זה –
- "עצור" – מי שנעצר באזור במהלך פעילות מבצעית ללחימה בטרור, ונסיבות מעצרו מקימות לגביו חשש שהוא מסכן או עלול לסכן את ביטחון האזור, ביטחון כוחות צה"ל או ביטחון הציבור.
- "קצין" – קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד לפחות.

- (ב) קצין מוסמך להורות בכתב על החזקתו של עצור במעצר, לתקופה שלא תעלה על 8 ימים מיום הבאתו למתקן כליאה (להלן בסעיף זה - תקופת המעצר).
- (ג) קצין מוסמך להורות על שחרורו של עצור לפני תום תקופת המעצר, אם מצא שאין עוד צורך במעצרו.
- (ד) (1) על אף האמור בסעיפים 56 ו-58, לא ייפגש עצור עם עורך דין במשך יומיים מיום מעצרו.
- (2) מניעת מפגש של עצור עם עורך דין בתום יומיים מיום מעצרו תיעשה לפי סעיפים קטנים 58(ג) ו-(ד).
34. קצין משטרה מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי.
35. שופט מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי, וכן להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.
36. (א) מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32 וטרם ניתנה נגדו פקודת מעצר של שופט רשאי לפנות לשופט בבקשה כי יורה על שחרורו או כי יורה על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.
- (ב) בקשה לשחרור ממעצר שאינה מוגשת אגב דיון במתן צו מעצר, בקשה לעיון חוזר או ערר יוגשו בכתב בצרוף העתקים של ההחלטה בענין המעצר ופרוטוקול הדיון בה, ויכילו תמצית נימוקיהן; קדמו להן בקשות שחרור ממעצר או בקשות לעיון חוזר, או עררים אחרים - יצורפו אליהם העתקים של אותם בקשות ועררים ושל פרוטוקול הדיון בהן; אולם שופט רשאי, מטעמים שייראו בענינו, להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור.
37. שופט מוסמך לתת פקודת מעצר ולחזור ולהאריך את משך ההחזקה במעצר, ובלבד שפקודת המעצר או הארכת המעצר לא תהיה לתקופה העולה על שלושים ימים בכל פעם, וכן שכל תקופות המעצר לפי פיסקה זו לא יעלו על תשעים ימים.
38. שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת היועץ המשפטי של האזור, לצוות על הארכת מעצרו של מי שנעצר לפי סעיף 37 או על מעצרו מחדש, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים; ניתנה פקודת מעצר כאמור לתקופה קצרה משלושה חודשים, רשאי שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים להאריכה מזמן לזמן, ובלבד שכל תקופות המעצר לפי פסקה זו לא יעלו על שלושה חודשים.
39. שופט מוסמך להאריך את מעצרו של מי שנעצר לפי סימן זה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם הצהיר תובע צבאי כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור בפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, ושוכנע השופט כי נסיבות העניין מצדיקות את הארכת מעצרו של העצור לתקופה זו. לעניין זה, לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
40. (א) לא ישוחרר מי שנעצר על פי פקודת מעצר של שופט, אלא לפי צו של שופט.
- שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה**
- שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי**
- בקשה לשחרור**
- הארכת מעצר**
- הארכת מעצר מעבר לשלושה חודשים**
- הארכת מעצר לשם מנהלי**
- שחרור ממעצר בפקודת שופט**

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), קצין משטרה, שדרגתו אינה למטה מדרגת רב פקד, מוסמך להורות על שחרורו של אדם העצור על פי פקודת מעצר של שופט לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בידי השופט, אלא אם כן קבע השופט, כי העצור יובא לפניו, או שהעצור ביקש זאת, או אם העצור נעצר על פי צו של שופט עד לסיום משפטו.

41. **עיכוב ביצוע שחרור** (א) החליט שופט על שחרור עצור, לפי סימן זה, והודיע מי שביקש את המעצר, במעמד מתן החלטה, על כוונתו לשקול לערור עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.

(ב) החליט שופט על שחרור עצור, והצהיר תובע צבאי, במעמד מתן החלטה, כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור לפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם שוכנע כי נסיבות הענין מצדיקות את השהיית שחרורו של העצור לתקופה זו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

42. **שחרור בערובה** (א) שחרור בערבות יכול שיהא בערבות עצמית של העצור או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב או בערבון כספי של העצור או של ערב או מקצתה בערבות ומקצתה בערבון, הכל כפי שיוורה קצין המשטרה או בית המשפט הצבאי, שקבעו את מתן הערובה כתנאי לשחרור.

(ב) שחרור בערבות לפי סעיף זה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב בכל עת שיידרש לחקירה או למשפט או לנשיאת עונשו ורשאי בית המשפט הצבאי להוסיף תנאים ככל שימצא לנכון. בכלל האמור, רשאי בית המשפט הצבא להתנות את השחרור בערבות בהפקדת דרכונו של המשוחרר ולצוות על עיכוב יציאתו מהאזור.

(ג) שוחרר אדם בערובה רשאי חייל, בין מיוזמתו ובין לפי פניית ערב, אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להתחמק מהדין לעצור את המשוחרר ללא פקודת מעצר. משוחרר שנעצר לפי סעיף זה נוהגים בו כאמור בסעיף 31(ב).

(ד) לבקשת תובע צבאי רשאי בית המשפט צבאי, משהוכח לו כי המשוחרר הפר תנאי מתנאי השחרור, לצוות על מעצר המשוחרר. כן רשאי הוא לצוות-

(1) על תשלום סכום הערבות כולו או מקצתו לקופת מפקדת האזור. דין צו כזה, כדין קנס שלא שולם במועדו;

(2) על חילוט הערבון, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.

(ה) בכל עת לאחר מתן צו של סעיף קטן (ד) רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לנכון.

(ו) מי ששוחרר בערובה על פי הוראת קצין משטרה רשאי, בתוך שבעה ימים מיום מתן הערבות או הערבון, לערור לפני בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה על גובה הערבות או הערבון.

(ז) הורשע נידון בפסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, רשאי בית המשפט שהרשיעו לשחררו בערבות בכל עת עד להיות פסק הדין לחלוט; הוגש ערעור על פסק הדין והוחל בשמיעתו - תהא סמכות זו נתונה לבית המשפט הצבאי לערעורים.

- (ח) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש נגד מי ששוחרר בערובה כתב אישום תוך שנתיים מיום שנקבעו תנאי השחרור; ואולם בית המשפט רשאי, לבקשת תובע צבאי, להאריך את הערובה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים.
- (ט) הוראות סעיף קטן (ט) יחולו על ערובה ותנאי שחרור בערובה שנקבעו לאחר יום ב' בתמוז התשס"ט (24.06.09).
43. הוגש כתב אישום יהיה שופט מוסמך להורות על מעצרו של הנאשם עד לסיום משפטו.
44. (א) נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי שנתיים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.
- השופט ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם כן סבר השופט, כי נסיבות הענין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים להתמשכות ההליכים, אינן מצדיקות את שחרורו.
- (ב) החליט השופט שנסיונות הענין אינן מצדיקות את שחרורו של הנאשם, יהיה רשאי השופט, להורות על המשך החזקתו של הנאשם במעצר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ולחזור ולהורות כך מעת לעת.
45. (א) עזר, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי, רשאים לערור על החלטה של שופט של ערכאה ראשונה, בענין הנוגע למעצר או לשחרור או לבקשה לעיון חוזר, לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.
- (ב) סדרי הדיון בערר, לרבות ענין נוכחות בעלי הדין, יהיו כפי שיוורה השופט.
46. הגיש תובע צבאי ערר על מעצר נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.
47. עזר, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי רשאים לפנות בכתב לשופט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בענין הנוגע למעצר או לשחרור, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מעצרו, והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של שופט.
- בכל מקרה רשאי העצור להגיש בקשה לעיון חוזר בתום שנה מיום מעצרו ובחלוף כל שישה חודשים נוספים. ובלבד שאם הוחל בשמיעת ערעור על פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה ידון בבקשה שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.
48. בעיון חוזר ובערר רשאי שופט לקיים ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת אחרת במקומה.
49. ניתן פסק דין בידי בית משפט צבאי ותובע צבאי הודיע כי בכוונת התביעה לשקול להגיש עליו ערעור, רשאי בית המשפט לשחרר את הנאשם בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הערעור.

50. הגיש תובע צבאי ערעור על פסק הדין, נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים. **מעצר לאחר ערעור**
51. דיון מעצר לפי סימן זה, ובכלל זה דיון בעיון חוזר ובערר, יתקיים בפני העצור, למעט באחד ממקרים אלו: **נוכחות עצור בדיוני מעצר**
- (א) אם ביקש העצור שלא להיות נוכח בדיון;
- (ב) אם נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין העצור מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סנגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סנגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי העצור לדרוש דיון חוזר.
52. בסעיף זה, משמעות הביטויים "עצור" ו"רשות מאשרת" יהיו כמשמעם בסעיף 58. **נוכחות עצור בעבירות ביטחון**
- (ב) על אף האמור בסעיף 51 רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 24 שעות, אם שוכנע בית המשפט כי שחרור העצור יפגע פגיעה ניכרת בביטחון האזור או בביטחון מדינת ישראל או בסדר הציבורי; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
- (ג) על אף האמור בסעיף 51, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 72 שעות, באם שוכנע בית המשפט כי עקב הנסיבות הביטחוניות השוררות באזור קיים קושי ממשי להביא את העצור לדיון בהארכת מעצרו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
- (ד) ציווה בית המשפט הצבאי, על מעצרו של עצור לפי סעיף 37, בנוכחות העצור, לתקופה הקצרה מ-25 ימים, רשאי בית המשפט, על אף האמור בסעיף 51, שלא בנוכחות העצור, להאריך את מעצרו לתקופה שלא תעלה על יתרת התקופה שנותרה עד תום 25 ימים ממועד הדיון שהתקיים בנוכחותו, אם הוגשה לו בקשה לכך, באישור הרשות המאשרת, והוא שוכנע כי הפסקת החקירה עלולה למנוע סיכול של עבירה לפי דין או תחיקת ביטחון המנויים בתוספת השנייה או פגיעה בחיי אדם.
- (ה) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט הצבאי להורות על דיון בערר לפי סעיף 45 או בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 47, שלא בנוכחות העצור, אם הוגשה לו בקשה לכך באישור הרשות המאשרת, והוא שוכנע כי הפסקת החקירה עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה.
- (ו) דיון שלא בנוכחות עצור, לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד) יתקיים בנוכחות סנגורו של העצור, ואם אינו מיוצג, ימנה לו השופט סנגור; ואולם, לא נכח סנגור בדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סנגור לצורך הדיון כאמור בסעיף זה בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר, כאמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ד) לתקופות קצרות הכרחיות בנסיבות הענין עד שסנגור יהיה נוכח בדיון.
- (ז) בית המשפט הצבאי רשאי להורות, כי דיון בבקשה לקיום דיון שלא בנוכחות עצור, לפי פסקאות (ב) עד (ה), כולו או חלקו, יתקיים במעמד צד אחד בלבד או בדלתיים סגורות.

- (ח) תוקפם של סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יהא עד ליום 29.12.2010.
53. (א) נעצר אדם, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאדם הקרוב אליו, זולת אם ביקש העצור שלא להודיע כאמור.
- (ב) למרות האמור בסעיף קטן (א), אם העציר הוא קטין, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאחד מהוריו, ואם לא ניתן להודיע להורה כאמור - לאדם הקרוב לקטין; אך אם עולה חשש שההודעה עשויה לפגוע בשלום הקטין, לא תימסר ידיעה אלא למי שמונה בידי מפקד כוחות צה"ל באזור לענין זה.
- (ג) לבקשתו של העצור תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך דין שהעצור נקב בשמו.
- (ד) נעצר אדם והובא למתקן כליאה, יודיע לו מפקד המתקן בסמוך להגיעו למתקן, את זכויותיו האמורות בסעיף זה.
- (ה) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לא יחולו לעניין עצור, כמשמעו בסעיף 58.
54. (א) על אף האמור בסעיף 53 רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם העצור בשל עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.
- (ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.
- (ג) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.
55. (א) לענין סעיף זה -
"עצור" - כמשמעו בסעיף 58.
- (ב) סבר ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי או קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור בהמלצת ראש אמ"ן, כי צרכי החקירה מחייבים זאת, רשאי הוא להורות על עיכוב מסירת ידיעה על מעצרו של עצור לתקופה שלא תעלה על 24 שעות ממועד המעצר.
- (ג) היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.
- (ד) הרשאה לפי סעיף קטן (ג) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 12 יום. התקופה בה עוכבה מסירת ידיעה על מעצרו של העצור לפי סעיף קטן (ב) תבוא במנין 12 הימים האמורים בסעיף קטן זה.
56. (א) עצור רשאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.
- (ב) פגישת העצור עם עורך דין תיעשה ביחידות, ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו והתנהגותו של העצור.
- מסירת הודעה מעצר עם**
- עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי**
- עיכוב ידיעה על מעצר - חשוד בעבירה על פי התוספת**
- פגישה עם עורך דין**

(ג) ביקש העצור להיפגש עם עורך דינו, או ביקש עורך דין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור, יאפשר זאת מפקד מתקן הכליאה, בהקדם האפשרי.

(ד) נמצא העצור בהליכי חקירה או בפעולות אחרות הקשורות בחקירה, וסבר קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה כי הפסקת ההליכים או הפעולות עלולה לסכל את החקירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך דין תידחה לשעות ספורות, והוא הדין אם הפגישה עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה שלא תעלה על 96 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על ביטחון האזור או על חיי אדם או לצורך סיכול עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים.

(ו) סעיפים קטנים (ג) עד (ה) לא יחולו לענין עצור כמשמעו בסעיף 58.

57. (א) על אף האמור בסעיף 56 רשאי שופט להרשות שהעצור לא ייפגש עם עורך דין אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.

מניעת מפגש עם עורך דין על ידי בית משפט צבאי

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.

58. (א) בסעיף זה ובסעיף 59:

”עצור” - עצור החשוד בביצוע עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת: וכן עצור שנעצר לפי הוראות פרק ח', והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה באזור הייתה עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת.

מניעת מפגש על ידי רשות מאשרת - חשוד בעבירה בתוספת

”הממונה על החקירה” - אחד מאלה:

(1) קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה;

(2) ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי;

(3) קצין צה"ל שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.

”רשות מאשרת” - אחד מאלה:

(1) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה.

(2) ראש מחלקת חקירות בשירות הבטחון הכללי.

(3) קצין צה"ל בדרגת סגן-אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.

- (ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דינו או ביקש עורך הדין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור - יאפשר הממונה על החקירה את הפגישה אם לא ראה סיבה לדחותה כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד).
- (ג) הממונה על החקירה רשאי, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 15 ימים מיום המעצר, אם סבר שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.
- (ד) רשות מאשרת רשאית, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה נוספת או לתקופות נוספות שלא יעלו יחד על 15 ימים אם שוכנעה שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.
- (ה) על אף ההחלטה לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יאפשר הממונה על החקירה לעצור להיפגש עם עורך דין אם נסתיימה החקירה.
59. (א) היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שהעצור לא יפגש עם עורך דין, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.

מניעת מפגש על ידי בית משפט צבאי - חשוד בעבירה בתוספת

- (ב) הרשאה לפי סעיף קטן (ב) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 30 יום אך אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות האמורה בסעיף 58, וימי עיכוב הפגישה לפי סעיף 58 לא יבואו במניין 30 הימים האמורים בסעיף קטן זה.
- (ג) נשיא או סגן נשיא של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (ב) לתקופה או לתקופות נוספות שלא יעלו יחד על 30 יום, אם מפקד כוחות צה"ל באזור אישר, בכתב, כי טעמים מיוחדים של בטחון האזור מחייבים זאת.
- (ד) הוגש כתב אישום לבית המשפט הצבאי יראו הרשאה כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) כבטלה, החל מן המועד שהוגש בו כתב האישום.

סימן ד' - תפיסה וחילוט

60. רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס ולעצור סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, או כל דבר (להלן בסימן זה – טובין), שיש להם טעם לחשוד שנעברה או שעומדים לעבור לגביהם עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה, או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה, או לשם הקלת ביצועה, או שיש להם טעם להאמין כי הם עשויים לשמש כראיה לכל מעשה עבירה על צו זה.

תפיסה

61. טובין, שלגביהם נעברה עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כזאת או לשם הקלת ביצועה, ייעשה בהם ככל שיורה מפקד כוחות צה"ל באזור.

טובין שנעברה בהם עבירה

62. נתפסו טובין לפי סימן זה, ונמצא לאחר מכן שלא השתמשו בהם לעשיית כל עבירה על צו זה או למתן שכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או לשם הקלת ביצועה או שאין הם עשויים עוד לשמש ראיה למעשה עבירה על צו זה - ישוחררו בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

טובין שלא נעברה בהם עבירה

63. **תביעות
סותרות
לחזקה
בטובין**
ניתנה הוראה לשחרר טובין, שנתפסו מכוח סימן זה, והוגשו תביעות שונות לזכות בטובין המכחישות זו את זו, יפנה תובע צבאי לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או למי שהנשיא יקבע לענין זה בבקשה לצוות מה ייעשה בטובין; הוגשה בקשה כאמור, רשאי כל אדם הטוען לזכות בטובין להופיע לפני נשיא בית המשפט הצבאי או מי שהנשיא קבע לענין זה ולתבוע זכותו בטובין.
64. **הוצאת
תפיסת
ואחזקת
טובין**
בעליהם של טובין שנתפסו לפי סעיף זה, או מי שהחזיק טובין בעת תפיסתם, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת ואחזקת הטובין, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.
65. (א) **חילוט טובין**
בית משפט צבאי רשאי, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט טובין שנתפסו לפי סעיף 60-
- (1) אם הורשע אדם בעבירה שנעברה לגביהם או שהם ניתנו כשכר בעד ביצועה או כאמצעי לביצועה או אם השתמשו בהם לשם הקלת ביצועה; או
- (2) אם החזקתם של הטובין אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.
- (ב) לא יחולטו טובין לפי סעיף קטן (א) אם יוכיח בעל הטובין כי לא היה מעורב בביצוע העבירה, ועשה מצידו כל שאפשר לעשות כדי למנוע ביצועה ובלבד שהחזקתם של הטובין אינה אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.
- (ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.
66. (א) **טענות בעלות
או זכות**
היה אדם שאיננו מעורב בביצוע העבירה טוען לבעלות על טובין שחולטו מכח סימן זה או לזכות בהם, רשאי הוא לבקש מאת בית המשפט הצבאי לבטל את הצו ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת הטובין למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.
- (ב) בוטל צו חילוט לגבי טובין שנמכרו, יבואו דמי מכרם במקומם. אבדו הטובין - רשאי בית המשפט הצבאי, אם שוכנע שהייתה פשיעה או רשלנות בשמירתם, לחייב את מי שהיה אחראי לשמירתם בפיצויים בסכום שייקבע.

סימן ה' - חיפוש

67. **חיפוש
בחצרים**
קצין או חייל שקצין הרשהו לכך באופן כללי או באופן מיוחד, רשאים להיכנס בכל זמן, לכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, שעלול להיות טעם לחשוד כי משתמשים בהם, או שהשתמשו בהם לכל מטרה, הפוגעת בשלום הציבור, בבטחון כוחות צה"ל, בקיום הסדר הציבורי, או למטרות התקוממות, מרד או מהומה, או שיש מקום לחשוד בהם כי נמצא שם אדם שעבר על צו זה, או סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, הצפויים לתפיסה לפי צו זה ורשאים הם לחפש בכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.
68. **חיפוש על
גופו של אדם**
כל חייל רשאי לעכב ולחפש בכל אדם שיש לו טעם לחשוד בו שהוא מחזיק בכל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי צו זה או כל בעל-חי שיש מקום לחשוד שנמצא עליו כל חפץ כזה.

69. (א) אדם, המורשה בצו זה, להיכנס לכל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, רשאי להעמיד או לעצור אותם תוך שימוש בכוח ככל שיש צורך בכך.
- (ב) אדם שבידו הפיקוד או שהוא ממונה על כל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, ואינו עוצר אותם מיד כשנדרש לעשות כן, בין בעל-פה ובין באמצעות אות או בכל אמצעי אחר בידי אדם המוסמך לעשות כן - ייאשם בעבירה על צו זה.

העמדת תחבורה לחיפוש כלי

פרק ד' - הליכים לפני משפט

סימן א' - חקירה וסגירת תיקים

70. (א) בסעיף זה -
- "חוקר" - כל קצין צה"ל המשרת באזור וכן כל אדם אחר אשר יוסמך לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או בידי מפקד צבאי.
- "עד" - אדם, המכיר, לפי השערת החוקר, את עובדותיה ונסיבותיה של עבירה שבעניינה הוא נחקר.
- (ב) חוקר מוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות, והוא רשאי לחקור בעל-פה כל עד, ולרשום בכתב כל הודעה שמוסרה אדם הנחקר כך.
- (ג) נרשמה הודעה בכתב, תיקרא היא לפני העד אשר יתבקש לחתום עליה ואם לא ידע קרוא וכתוב, יתבקש להטביע בה את סימנו. לאחר מכן, יחתום החוקר על ההודעה.
- (ד) סירב העד לחתום על ההודעה או להטביע בה את סימנו, ירשום החוקר הערה בשולי ההודעה, כי העד מוסר ההודעה סירב לחתום עליה או להטביע בה את סימנו ואת סיבת סירובו, ככל שהדבר ידוע לו.
- (ה) העד יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו החוקר בשעת החקירה, אך אין הוא חייב לעשות כן, חוץ משאלות שהתשובות עליהן יהיה בהן כדי להעמידו בסכנת האשמה פלילית.
- (ו) בכל הליכים נגד העד המוסר את ההודעה על שלא השיב נכונה על כל שאלה המוצגת לו, תשמש ההודעה שבכתב הוכחה להודעות שמסר, אלא אם יוכח כי לא מסר את ההודעות או איזה מהן.
71. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור או הפרקליט הצבאי הראשי או היועץ המשפטי או מי שהיועץ המשפטי הסמיך לכך, בדרך כלל או לענין מסוים רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת בטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא היה בחקירה או במשפט ענין ציבורי.
- (ב) הפרקליט הצבאי הראשי או היועץ המשפטי או מי שהיועץ המשפטי הסמיך לכך, בדרך כלל או לענין מסוים, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת הבטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא נמצאו ראיות מספיקות.
- (ג) הוראה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) תינתן בכתב.
- (ד) בכל הנוגע לסגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין, בא האמור בסעיף זה להוסיף על האמור בכל דין ולא לגרוע ממנו.

סגירת חקירה תיק

72. (א) סגירת תיק חקירה על ידי קצין משטרה
מפקד משטרה, כהגדרתו בצו בדבר מינויי שוטרים והעסקתם (יהודה והשומרון) (מס' 95) התשכ"ז-1967 או קצין חקירות, שהוסמך בידי מפקד כוחות המשטרה לענין זה בהסכמת היועץ המשפטי, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה, אם היו סבורים שלא היה בחקירה ענין לציבור או שלא נמצאו ראיות מספיקות, ותיק החקירה נוגע לעניינים אלו:

(1) עבירה על הדין מסוג עוון או חטא; או

(2) עבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה אינו עולה על חמש שנות מאסר; או

(3) עבירה על הדין מסוג פשע ועבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה עולה על חמש שנות מאסר שנקבעה בהודעה בידי היועץ המשפטי לענין זה.

(ב) סגירת תיקי חקירה כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה על פי הנחיות כלליות של היועץ המשפטי.

(ג) הוראה על סגירת תיק כאמור בסעיף קטן (א) תינתן בכתב ותובא לידיעת היועץ המשפטי, הרשאי להורות על שינויה או ביטולה.

73. העברת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין בידי המשטרה לידי תובע צבאי או דרש תובע צבאי, בכתב, העברת תיק חקירה כאמור לידי הרי מעת ההעברה או מעת קבלת הדרישה, לפי המקרה, יחולו לגבי התיק רק הליכים שנקבעו בתחיקת הבטחון.

סימן ב' - בעלי הדין וייצוגם

74. "סנגור" - עורך-דין מקומי או עורך-דין ישראלי;

"עורך דין ישראלי" - אדם הרשאי לעסוק במקצוע עריכת דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת;

"עורך דין מקומי" - אדם הרשאי לעסוק באזור במקצוע עריכת דין לפי הדין ובשינויים הנובעים מתחיקת בטחון.

75. תובע
התביעה לפני בית משפט תנוהל בידי מי שנתמנה בידי מפקד כוחות צה"ל באזור כתובע צבאי.

76. סנגור
נאשם לפני בית משפט זכאי להגן על עצמו באמצעות סנגור או לנהל הגנתו בעצמו.

77. (א) מינוי עורך דין על ידי משפט צבאי
נאשם לפני בית משפט של שלושה, שהואשם בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר, שלא בחר לו סנגור, ימנה לו בית המשפט הצבאי סנגור בהסכמתו.

(ב) נאשם שאין חובה למנות לו סנגור, רשאי בית משפט צבאי, מטעמים מיוחדים - לבקשת הצדדים או מיוזמתו הוא - למנות לו סנגור.

78. לא יתמנה עורך-דין כסנגור לפי סעיף 77 אלא אם הסכים לכך.

79. מינוי עורך-דין כסנגור רק בהסכמתו תפקידי סנגור
סנגור שנבחר או שנתמנה ייצג את הנאשם בכל הליך הקשור למשפט שלשמו נבחר או נתמנה.

80.	סנגור לנאשם לא יפסיק לייצגו אלא ברשות בית המשפט.		
		הפסקת ייצוג בידי סנגור	
81.	בית משפט צבאי, שהרשה לסנגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שזה לא שיתף פעולה עמו, רשאי על אף האמור בסעיף 77 שלא למנות לנאשם סנגור אחר, אם נראה לו שאין בכך להועיל.	סייג למינוי סנגור	
82.	ביקש הנאשם להחליף סנגור, לא יסרב בית המשפט הצבאי לתת לסנגור הקודם רשות להפסיק לייצג את הנאשם, אלא אם נראה שחילוף הסנגורים מצריך דחייה בלתי סבירה של המשפט.	חילופי סנגורים	
83.	נתמנה סנגור בידי בית משפט, יקבע בית המשפט הצבאי את שכר טרחתו ורשאי הוא לאשר את כיסוי הוצאות ההגנה. שכר טרחת הסניגור ייקבע בהתאם לסכומים הקבועים בתוספת השניה לתקנות בדבר פיצויים בשל מעצר או מאסר (צו בדבר הוצאות ביטחון) (יהודה והשומרון), התשס"ח-2007 (להלן: "התוספת"). נוכח בית המשפט שבנסיבות הענין מן הצדק לקבוע שכר טרחת סניגור גבוה מזה שנקבע בתוספת, רשאי הוא לקבוע סכום גבוה יותר בשיעור שלא יעלה על כפל הסכום הקבוע בתוספת.	שכרו של סנגור	(א)
(ב)	בית משפט צבאי רשאי לאשר תשלום מראש של הוצאות חזויות של ההגנה.		
(ג)	שכר טרחת הסנגור והוצאות ההגנה יכוסו מקופת מפקדת האזור.		
(ד)	לענין סעיף זה "הוצאות ההגנה" - לרבות הוצאות הסנגור בקשר עם המשפט שלשמו מונה.		
84.	סנגור הזכאי לשכר טרחה והוצאות הגנה כאמור בסעיף 83 לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצוי, מתנה או טובת הנאה אחרת.	איסור קבלת שכר	
85.	לענין סעיף זה -	לבושו של עורך דין	(א)
(1)	מדי משפט של עורכי דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, עניבה, מכנסיים ומקטורן, כולם בצבע שחור או כחול כהה, גלימה שחורה ונעליים סגורות כהות.		
(2)	מדי משפט של עורכות דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, מכנסיים או חצאית בצבע שחור או כחול כהה ומקטורן בצבע שחור או כחול כהה, או שמלה שחורה עם שרוולים ארוכים או קצרים וצווארון לבן, גלימה שחורה ונעליים כהות.		
(3)	בתקופה שמיום 1 באפריל עד יום 30 בנובמבר של כל שנה, ניתן שלא ללבוש מקטורן.		
(ב)	סנגור לא יישמע בבית משפט צבאי, אם אינו לבוש מדי משפט, זולת אם הרשה לו בית המשפט לנהוג בדרך אחרת, אולם רשאי סנגור להישמע בידי שופט בלשכתו גם אם הוא אינו לבוש מדי משפט.		

סימן ג' - ראיות

בדיני הראיות ינהג בית משפט צבאי לפי הכללים המחייבים בעניינים פלילים בבתי המשפט של מדינת ישראל.	.86	ראיות
(א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט הצבאי לא יקבל, ראיה, אם מפקד כוחות צה"ל באזור הביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון האזור או בענין ציבורי חשוב, אלא אם כן מצא שופט בית המשפט הצבאי לערעורים, על פי עתירת בעל דין המבקש את גילויה, כי הצורך לגלות את הראיה, לשם עשיית צדק, עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.	.87	תעודות
חיסון
(ב) הוגשה לבית המשפט הצבאי תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש את גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע כדי לאפשר הגשת עתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון – גם עד להחלטה בעתירה.	(ב)	
(ג) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף קטן (א) יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט לדרוש שהראיה או תוכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מנציג מפקד כוחות צה"ל באזור או מהתובע הצבאי, או מי מטעם, אף בהעדר יתר בעלי הדין.	(ג)	

סימן ד' - סדרי דין והוראות כלליות

בית משפט צבאי רשאי להורות, בכל ענין של סדרי-דין שלא נקבע במפורש בצו זה, על סדרי-דין שייראו לו כמתאימים ביותר לעשיית דין צדק.	.88	הוראה כללית
בדבר סדרי
דין
(א) בסעיף זה - "אדם עם מוגבלות נפשית" - אדם עם לקות נפשית, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות; "אדם עם מוגבלות שכלית" - כל אחד מאלה: (א) אדם עם פיגור שכלי; (ב) אדם עם לקות שכלית אחרת, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות; (ג) אדם עם הפרעה התפתחותית מורחבת, לרבות אדם עם אוטיזם, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות. "חסר ישע" - מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקויו השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו.	.89	פומביות
הדין
(ב) בית משפט צבאי יקיים את הדיונים הנערכים בפניו בדלתיים פתוחות; אולם רשאי בית משפט צבאי לצוות כי הדיון בפניו יתקיים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם הוא סבור כי מן הראוי לעשות כן מטעמים של בטחון כוחות צה"ל, בטחון הציבור, הגנה על המוסר או על ענייניו של קטין או חסר ישע או אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית או לשם הגנה על ענייניו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או אם הוא סבור כי הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.	(ב)	

- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי יש לערוך משפט או הליך לפני שופט, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, לשם מניעת פגיעה בבטחון האזור; ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בפומבי.
- (ד) ציווה בית משפט צבאי על קיום הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוג בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.
- (ה) לא יפרסם אדם ולא יגלה לאחר דבר על דיון שהתקיים בבית משפט צבאי בדלתיים סגורות, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.
90. (א) בית משפט צבאי רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט הצבאי, אם הוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות נפשית או של אדם עם מוגבלות שכלית או לשם שמירה על ביטחון האזור.
- (ב) בית משפט צבאי רשאי לאסור את פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, וכן כל פרט הנוגע לענין נשוא החקירה, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה שנערכת על פי דין, או שיש לאסור את הפרסום מטעמים של בטחון האזור. כן רשאי בית משפט צבאי לאסור פרסומה של בקשה לצו איסור פרסום בנסיבות כאמור.
- (ג) בית המשפט הצבאי רשאי לקיים דיון לצורך החלטה לפי סעיף זה, בדלתיים סגורות.
91. צו איסור פרסום אשר הוצא בידי בית משפט בישראל כוחו יפה כאילו הוצא בידי בית משפט צבאי, לרבות לענין העמדה לדין לפי סימן זה.
92. לא יצלם אדם באולם בית משפט צבאי ולא יפרסם תצלום כזה, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.
93. לא יפרסם אדם, בלי רשות בית המשפט הצבאי, שם קטין, שהוא נאשם או עד במשפט פלילי, או מתלונן או ניזוק במשפט בשל עבירה לפי סעיפים 279 עד 320 לחוק הפלילי הירדני, מס' 16 לשנת 1960, ולא את תמונתו, מענו או פרטים אחרים, העשויים להביא לזיהויו של אותו קטין.
94. הוראות סעיפים 89(ד), 89(ה), 90 עד 93, 97 ו-98 יחולו גם על כל דיון המתקיים בדלתיים סגורות בהתאם לתחיקת הבטחון, אף שלא לפני בית משפט צבאי, והסמכויות הנתונות לבית משפט צבאי לפי סעיפים אלו, יהיו נתונות לגורם בפניו מתקיים הדיון בדלתיים סגורות.
95. העובר על הוראה מהוראות סעיפים 89 עד 93, דינו מאסר שנתיים.
96. כל אדם, שבהיותו נוכח בבית המשפט הצבאי מסרב לציית לכל הוראה של בית המשפט, או מעליב את בית המשפט הצבאי או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית המשפט, דינו מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.
- אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

97. (א) בית המשפט הצבאי רשאי לצוות על הרחקתו של אדם, שבעת דיוני בית המשפט עושה באולם בית המשפט, בלשכתו של שופט או סמוך למקום הדיון, אחד המעשים שלהלן:
- (1) מתנהג בדרך של אלימות או איומים או בדרך פרועה או מבישה;
- (2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או אי-הסכמה לפעולה משפטית או להחלטה של בית המשפט;
- (3) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית המשפט.
- (ב) סעיף זה לא יחול על מי שניתן להגיש נגדו קובלנה, בהתאם להוראות הצו בדבר מועצת עורכי הדין (יהודה והשומרון) (מס' 1162), התשמ"ו-1986, או שהינו נתון לשיפוט משמעותי בישראל, על פי הוראות חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת, והוא נמצא באולם בית המשפט הצבאי לרגל תפקידו.
98. בית המשפט הצבאי רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית המשפט בעת הדיון אם מצא, מטעמים שירשמו, שנוכחות אותו אדם באולם תרתייע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.
99. החלטות בית משפט צבאי, לרבות הכרעת הדין וגזר הדין, יתקבלו ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את סוג העונש או מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו. לענין סעיף זה יקבע אב בית הדין מהו עונש חמור יותר.

סימן ה' - אישום

100. (א) לפני שיובא נאשם לפני בית משפט צבאי, ירשמו מהות האישום ופרטיו בכתב אישום שיוגש בידי תובע צבאי לבית המשפט הצבאי; בפתח כתב האישום יציין התובע הצבאי אם כתב האישום מוגש לבית משפט צבאי של שלושה או לדין יחיד.
- (ב) עותק כתב האישום יימסר לנאשם לפני משפטו.
101. פרטי האישום יהיו נפרדים לכל עבירה, אבל אפשר להביא לדין על מספר אישומים בבת-אחת ואפשר לשפוט עליהם ביחד או לחוד, הכל כפי שיחליט בית המשפט בכל עת. הנאשם יתבקש להשיב על כל פרט אישום בנפרד.
102. (א) תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.
- (ב) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.
103. נאשמים המואשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה מערכת עובדות, אפשר להאשימם ולשפטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית המשפט בכל עת.

104. הפרדת הדיון
החליט בית משפט צבאי, בכל שלב של ההליכים, כי הדיון נגד הנאשם יופרד, אפשר להמשיך בדיון נגד אותו נאשם או נאשמים שדינם הופרד, מאותו שלב של ההליכים המשותפים בו הורה בית המשפט הצבאי על הפרדת הדיון, הכל לפי החלטת בית המשפט שימשיך בדיון.
105. התליית הליכים
(א) בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט הצבאי להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו.
- (ב) הותלו ההליכים לפי סעיף קטן (א), ולאחר מכן נמצא כי אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט הצבאי על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט הצבאי את ההליכים ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התלייתם.
- (ג) על אף האמור בהוראות כל דין ותחיקת בטחון, אפשר לחדש את ההליכים באישור היועץ המשפטי לאזור, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, התקופות האמורות בדין ובתחיקת בטחון; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.

סימן ו' - זימון למשפט

106. המצאת זימון למשפט
(א) לענין סעיף זה -
"זימון" – לרבות צו או הודעה שניתנו מכוח צו זה.
- (ב) זימון שיש להמציאו לאדם לפי צו זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:
(1) במסירה לידי; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים.
(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם עם אישור מסירה; בית המשפט הצבאי רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.
(3) במשלוח מכתב באמצעות הממונה על עזרה משפטית, כהגדרתו בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה השומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי תוקפו בישראל, אל המועצה הפלסטינית, לשם העברתה לאדם המזומן.
- (ג) מסירת זימון לידי סנגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסנגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו של הסנגור, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסנגור לבית המשפט הצבאי, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת הזימון, כי אין ביכולתו להביא את הזימון לידיעת הנאשם.
- (ד) נוכח בית המשפט הצבאי, כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב בלתי מוצדק לקבל את הזימון או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט הצבאי לראות את הזימון כאילו הומצא כדין.
- (ה) נוכח בית המשפט הצבאי שאי אפשר להמציא את הזימון כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:
(1) בהדבקת עותק של הזימון במקום הנראה לעין במשרדי מנהלת התיאום והקישור שבאזור מגוריו של הנאשם או העד;

(2) בפרסום מודעה בקובץ המנשרים כמשמעו בצו בדבר מנשרים (יהודה והשומרון)(מס' 111), התשכ"ז – 1967, או בעיתון יומי בשפה העברית ובשפה הערבית;

(3) בכל דרך אחרת שתראה לו.

107. צו הבאה (א) בית משפט צבאי רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד נאשם, אם ראה שיש צורך בכך, כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.

(ב) נאשם, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (א) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

108. תפיסת נכסי נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, אם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייצבותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, ובכלל זה מטלטלין ומקרקעין או על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין, או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה יעשה בנכסים ובפירותיהם כל עוד הצו בתוקפו.

(ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.

(ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט הצבאי לבטל את הצו או לשנותו.

סימן ז' - הזמנת עדים ומסמכים

109. הזמנת עדים (א) בית משפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, להזמין כל אדם להעיד במשפט אם היה סבור שיש בהזמנתו להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט.

(ב) בית משפט צבאי רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

(ג) בית משפט צבאי רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; דינו של אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמציאת מסמכים.

(ד) מי שהוזמן להעיד ולא התייצב או נצטווה להמציא מסמכים ולא המציאם, רשאי בית המשפט הצבאי לתת צו הבאה נגדו כדי לכפות את התייצבותו בבית המשפט.

(ה) עד, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (ד) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

110. מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה הוזמן אדם להופיע לפני בית משפט צבאי, וללא נימוק סביר נמנע מלבווא או מלהמציא מסמך או ראייה הנמצאים בחזקתו או בשליטתו, או שבא לבית המשפט ועזבו בלי לקבל רשות מבית המשפט, או שהוא נמנע מלבווא להמשך הדיון לאחר שנצטווה לבוא, דינו - מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

פרק ה' - הליכי משפט

סימן א' - מועד המשפט ומיקומו

111. (א) הזמן והמקום אשר בו יתחיל בית המשפט הצבאי לדון במשפט פלוני יקבע בידי נשיא בית המשפט או בהתאם להוראותיו.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יישב דן יחיד בדין באותם זמנים ומקומות שיורה עליהם הוא עצמו.
112. **דחיית המשך הדיון**
בית משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולשבת בזמן ובמקום שיורה. בית המשפט רשאי ליתן כל הוראה בדבר החזקתו במשמורת של נאשם והתייצבותו לישיבה שנדחתה.
113. (א) לענין סעיף זה -
"בעל דין" - לרבות סנגורו או בא-כוחו של בעל דין.
(ב) נעתר בית משפט צבאי לבקשת בעל דין לדחות את מועד המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל הדיון שבעטיו נגרמה הדחיה, הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד.
(ג) לא יטיל בית המשפט הצבאי הוצאות כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעל הדיון להשמיע דברו.

סימן ב' - נוכחות נאשם

114. (א) כל נאשם יהא זכאי להיות נוכח במשך כל הליכי המשפט, כל זמן שהוא מתנהג כראוי.
נוכחות הנאשם במשפט
(ב) אם נאשם מתנהג שלא כראוי, רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו, לצוות להוציאו מאולם בית המשפט ולהמשיך בהליכי המשפט שלא בפניו ובלבד שיוודע לו על המתרחש בהליכי המשפט, ותינתן לו אפשרות להגן על עצמו.
(ג) בית המשפט הצבאי רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית המשפט במהלך המשפט, כולו או חלקו, בתנאים שיקבע.

סימן ג' - פרוטוקול ותרגום

115. (א) אב בית הדיון ינהל פרוטוקול דיונים בעצמו או באמצעות רושם.
רישום פרוטוקול
(ב) הפרוטוקול ישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון והנוגע למשפט; בין היתר, ייכלל בפרוטוקול רישום תמציתי בדבר:
(1) תשובת הנאשם לאישום;
(2) העדויות שנשמעו;
(3) פרטי המוצגים;

(4) הכרעת דין, לרבות הממצאים שקבע בית המשפט וההחלטה אם לחייב הנאשם או לזכותו;

(5) גזר הדין.

(ג) כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית המשפט הצבאי וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.

(ד) בית המשפט הצבאי רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט הצבאי ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.

(ה) בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית המשפט הצבאי.

(ו) פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט הצבאי לערעורים.

(ז) בית המשפט הצבאי יחתום על כל הכרעת דין וגזר דין.

116. (א) הוברר לבית המשפט הצבאי שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה בית המשפט הצבאי מתרגם, אשר יתרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית המשפט, אלא אם כן ויתר הנאשם מרצון על התרגום כולו או חלקו; הזכות בידי הצדדים להתנגד למתרגם ולבקש החלפתו.

(ב) ראיה הנמסרת לבית המשפט הצבאי שלא בעברית או בלשון אחרת השגורה בפי בית המשפט ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.

**מתרגם
לנאשם**

סימן ד' - פתיחת המשפט

117. בתחילת המשפט יקרא בית המשפט הצבאי את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו. בית המשפט הצבאי רשאי שלא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג בידי סנגור, אם הודיע הסנגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תוכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסנגורו יירשמו בפרוטוקול.

**תחילת
המשפט**

118. במהלך המשפט יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.

**הסבר
זכויות**

119. (א) הנאשם יישאל אם הוא מודה באשמה או בעובדות ואם לאו. תגובת הנאשם יכול שתמסר בידי סנגורו.

**תשובה
לאשמה**

(ב) הנאשם יכול להשיב לשאלה זו אחת מאלה:

(1) שהוא מודה באשמה;

(2) שהוא כופר באשמה;

(3) שהוא כופר באשמה, אך מודה בעובדות או בחלק מהעובדות שהובאו בקשר למעשה נשוא האישום.

- (ג) לא השיב הנאשם לשאלה שנשאל לפי סעיף קטן (א), רואים אותו כאילו כפר באשמה.
- (ד) הימנעות נאשם להשיב לאישום עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית המשפט הצבאי יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.
120. (א) ברשות בית המשפט הצבאי ומנימוקים מיוחדים שיירשמו, רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי סעיף קטן 119(ב), כולה או מקצתה.
- (ב) התיר בית המשפט הצבאי לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין, במידה שיסודה בהודיית הנאשם, ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.
121. הואשם אדם בעבירה שהוא צפוי עליה לעונש מוות ובית המשפט הצבאי רשאי על פי סעיף 165(א) להטיל עונש זה, אין נוהגים כאמור בסעיף 119, אלא רואים אותו כאילו כפר באשמה.
122. (א) הודה הנאשם באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, שלא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצוינו בידי בית המשפט.
- (ב) החליט בית המשפט הצבאי לקבל את הודאת הנאשם, רואים את האשמה כמוכחת, ובית המשפט ירשיע את הנאשם על פי הודאתו.
- (ג) בטרם יפעל בית המשפט הצבאי על פי סעיף קטן (ב), יבחן אם הנאשם מבין כראוי את טיב האשמה ואת תוצאות הודאתו בה.
- (ד) לפני הרשעתו של הנאשם יביא התובע הצבאי לפני בית המשפט הצבאי את העובדות המהוות את העבירה ונסיבותיה; חלק הנאשם על עובדות אלו או על מקצתן, רשאי בית המשפט להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.
- (ה) היו במשפט נאשמים אחדים וחלק מהם הודה באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע את מי שהודאתו נתקבלה על פי סעיף זה ולגזור את דינו מיד או להשהות את ההרשעה עד להכרעת דינם של כל הנאשמים, אך אם נקרא אותו נאשם להעיד במשפט, ירשיע אותו בית המשפט ויגזור את דינו, לפני שייקרא להעיד.
123. (א) כפר הנאשם באשמה והודה בעובדות או בחלק מהן, או שהחליט בית המשפט הצבאי לפי סעיף 122 לראותו כאילו עשה כן, רואים את העובדות הללו כמוכחות לגבי אותו נאשם.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי בית המשפט הצבאי לדרוש מן התובע הצבאי להוכיח עובדה שהנאשם הודה בה בתשובתו, ואם דרש בית המשפט כן, אין רואים אותה עובדה כמוכחת, עד שיוכיחה התובע הצבאי.

**חזרה
מתשובה
לאשמה**

**דין
מי שצפוי
לעונש
מוות**

**הליכים
לאחר
הודאה
באשמה**

**הליכים
לאחר
הודאה
בעובדות**

סימן ה' - בירור האשמה

124. (א) **הליכים לאחר כפירה באישום**
 כפר הנאשם באישום או סירב בית המשפט לקבל מפיו הודאה באישום, ישמע בית המשפט את דבריהם של התובע הצבאי ושל עדיו, וכן כל עדות אחרת שימצא לנכון.
- (ב) אם אין הנאשם נעזר בסנגור ישאל בית המשפט הצבאי את הנאשם, עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה, אם ברצונו לשאול את העד שאלות כל שהן. בית המשפט ירשום את תשובת הנאשם בפרוטוקול.
125. **זיכוי עם תום פרשת התביעה**
 נראה לבית המשפט הצבאי עם סיום פרשת התביעה כי אין בחומר הראיות כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום כלשהו, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
126. (א) **פרשת ההגנה**
 נראה לבית המשפט הצבאי, עם סיום פרשת התביעה, כי יש לכאורה בראיות שהוגשו כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום, יסביר בית המשפט לנאשם כי הוא רשאי להעיד כעד הסנגוריה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד או להימנע מלהעיד ואת תוצאות הימנעותו מלהעיד כאמור בסעיף קטן (ב), וישאל אותו אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כלשהו כדי להגן על עצמו; בית המשפט ישמע את עדותו של הנאשם, אם ירצה להעיד, ואת עדותם של כל העדים שייקראו להעיד.
- (ב) הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע.
- (ג) הצהיר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית המשפט לדחות לפי ראיות עיניו את המשך הדיון וגם לצוות, אם יראה זאת לנכון, על נקיטת אמצעים שיבטיחו את הופעתם של אותם עדים במועד שיקבע.
127. **סיכומים**
 עם סיום פרשת ההגנה רשאי התובע לסכם טענותיו ולאחריו רשאים הנאשם או סנגורו לסכם טענותיהם.
128. **הכרזה מיידיית על זיכוי**
 זיכה בית המשפט הצבאי את הנאשם, יכריז על זיכויו מיד והנאשם ישוחרר אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות; אם שוחרר הנאשם בערובה, יופטרו הוא וערביו מערבותם או יוחזר הערבון הכספי, הכל לפי הענין.
129. (א) **חיוב וגזר דין**
 הרשיע בית המשפט הצבאי את הנאשם באשמה יגזור את דינו.
- (ב) בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל על הנאשם בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.
- (ג) בטרם יגזור את דינו של נאשם, ייתן בית המשפט הצבאי לתובע הצבאי הזדמנות להביא ראיות, שיש בהן כדי להשפיע על טיב העונש או על מידתו. לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשויות להקל את העונש.
- (ד) נסתיימו ההליכים האמורים בסעיף קטן (ב), רשאים התובע, ואחריו הנאשם או סנגורו להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכם הסנגור, יאפשר בית המשפט לנאשם להגיד את דברו האחרון.
130. (א) **נאשם שאינו שפוי בדעתו**
 נשפט אדם לפני בית משפט צבאי ונראה לבית המשפט כי אין הנאשם בר עונשין, מחמת היותו בשעת המעשה סובל ממחלת נפש, יפסוק בית המשפט לעצרו במקום מתאים, שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור ולהחזיקו שם כל עוד הוא סבור שהנאשם חולה כאמור.

- (ב) אם תוך הליכי הדיון בבית משפט צבאי נראה לבית המשפט שאין הנאשם מסוגל לעמוד בדין, מפני שהוא סובל ממחלת נפש, יורה בית המשפט הצבאי כי אותו אדם ייעצר לתקופה שיורה מפקד כוחות צה"ל באזור. העידו שני רופאים צבאיים שאדם העצור לפי הוראות סעיף קטן זה שפוי בדעתו, ונוכח מפקד כוחות צה"ל באזור כי מן הראוי לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט על העבירה שמואשם בה.
- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנכון, בדבר מעצרו של בני-אדם שנעצרו לפי הוראות סעיף זה.
131. (א) כדי לאפשר לבית המשפט הצבאי להכריע אם יש מקום ליתן צו לפי סעיף 130, רשאי הוא לצוות, לפי בקשת בעל הדין או ביוזמתו, שהנאשם ייבדק בדיקה רפואית, וכן אם יש צורך בכך שיאושפו בבית-חולים.
- (ב) צו אישפוז לפי סעיף זה יבוצע בידי פסיכיאטר שיתמנה לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שיוסמך על-ידו לכך; הפסיכיאטר יקבע בית-חולים מסוים שבו יאושפו האדם הנזכר בצו, ובית-החולים יאשפזו.

סימן ו' - עדים

132. עדים המעידים לפני בית משפט צבאי, יהיו נתונים לחקירה, לחקירה-שכנגד ולחקירה-חוזרת.
133. מקום שיש מספר נאשמים במשפט אחד, סדר חקירת העדים, בידי הנאשמים או סנגוריהם, הוא:
- (1) בחקירה שכנגד - הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב האישום;
- (2) בחקירה ראשית - תחילה הנאשם, או סנגורו, שביקש שמיעת אותו עד, ואחר כך יתר הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה (1).
134. (א) בית המשפט הצבאי יזהיר את העד לפני גביית עדותו כי עליו להעיד אמת, שאם לא כן יהא צפוי לעונש הקבוע בתחיקת בטחון.
- (ב) היה לבית המשפט הצבאי יסוד סביר להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל הדין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט הצבאי משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב.

סימן ז' - שיפוט נוער (הוראת שעה)

135. (א) תחילת תוקפו של סימן זה ביום 29.09.2009, והוא יעמוד בתוקפו במשך שנה אחת מיום תחילתו.
- (ב) הוראות סימן זה לא יחולו על הליך שבמסגרתו הוגש כתב אישום לבית משפט צבאי טרם תחילת תוקפו של סימן זה.

	בסימן זה –	136.	הגדרות
	"בית משפט צבאי לנוער" – בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כשיושב בו דן יחיד שהוא שופט נוער או מותב שבו אב בית הדין הוא שופט נוער.		
	"קטין" – מי שטרם מלאו לו שש עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם לרבות מי שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו שש עשרה שנים.		
	נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים יטיל על שופטים מבין שופטי בית המשפט הצבאי של ערכאה ראשונה, שקיבלו הכשרה מתאימה לשמש כשופטי נוער במתכונת שתאושר על ידי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לשמש כשופטי נוער במשך התקופה שיקבע.	137.	מינוי שופטי נוער
	על אף האמור בכל דין ותחיקת בטחון, הדיון בעבירה שהואשם בה קטין יהיה בפני בית משפט צבאי לנוער.	138.	שפיטת קטין
	הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על הליכי מעצר ושחרור לפי הוראות סימן ג' לפרק ג' לצו זה.		
	אין להעמיד לדין קטין יחד עם אדם שאינו קטין אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית או מי שהוסמך לכך על ידו.	139.	שפיטת קטין ובגיר יחדיו
	הואשם קטין יחד עם אדם שאינו קטין בפני בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, רשאי בית המשפט, לאחר שמיעת בעלי הדין, לדון בענין; החליט בית המשפט הצבאי לעשות כן, ינהג כלפי הקטין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה; החליט בית המשפט הצבאי לא לדון בענין, יצווה על הפרדת משפטו של הקטין ויעבירו לבית משפט צבאי לנוער.		
	מצא בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, יעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער, והלה ידון בו כאילו הובא מלכתחילה לפניו ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.	140.	קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער
	ראה בית המשפט הצבאי נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להמשיך ולדון בו, ובלבד שמכאן ואילך ינהג כאילו היה בית משפט צבאי לנוער, ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.		
	מצא בית משפט צבאי, שאינו בית משפט צבאי לנוער, לאחר הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, ימשיך לדון בענין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.		
	מצא בית משפט צבאי לנוער במהלך הדיון, כי הנאשם אינו קטין, רשאי הוא להמשיך ולדון בענין כאילו לא היה בית משפט צבאי לנוער או להעבירו לבית משפט צבאי, והלה ידון בו כאילו הובא לפניו מלכתחילה ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הצבאי לנוער.	141.	בגיר שהובא לבית משפט לנוער
	החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שבגלל גיל הנאשם צריך היה להעמידו לדין לפני בית משפט אחר; אולם אם נגרם עיוות דין חמור כתוצאה מהעמדת נאשם לדין לפני בית משפט	142.	שמירת תוקף

שאינו מתאים לגילו, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות, כי בית משפט שיקבע לכך יקיים משפט חוזר בענין, והוראות סעיפים 157 עד 162, יחולו בשינויים המחויבים לפי הענין.

143. (א) **הפרדת קטינים** בית משפט צבאי לנוער יקיים, ככל האפשר, את דיוניו במקום שלא מתנהלים בו משפטים אחרים, או באותו מקום אך לא באותו הזמן.
- (ב) ככל האפשר, לא יובאו נאשמים קטינים יחד עם נאשמים שאינם קטינים לבית המשפט או ממנו ולא יוחזקו בו יחד.
144. **הזמן להעמדת קטין לדין** אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין, אם עברו שנתיים מיום ביצועה, אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית, או מי שהוסמך על ידו לעניין זה.
145. **ציון גיל הקטין** כתב אישום נגד קטין יציין, אם הדבר ניתן לבירור, את תאריך לידתו של הקטין.
146. (א) **סניגוריה** בית משפט לנוער רשאי למנות לקטין סניגור אם הוא סבור כי טובת הקטין מצדיקה זאת.
- (ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), על מינוי סניגור לפי סעיף זה יחולו הוראות סימן ב' לפרק ד'.
- (ג) אם אין לקטין סניגור, יעזור לו בית המשפט הצבאי לנוער לחקור את העדים.
147. (א) **מעמדו של הורה** בית משפט צבאי לנוער רשאי לצוות בכל עת שהורה הקטין יהיה נוכח בבית המשפט.
- (ב) כל בקשה שנאשם רשאי להגיש לבית המשפט הצבאי לנוער, רשאי גם הורה הקטין, או אדם שבית המשפט הרשהו לכך, להגיש במקומו, ורשאים הם לחקור עדים ולהשמיע טענות במקום הקטין או יחד אתו.
148. (א) **תסקיר** הורשע קטין, רשאי בית המשפט הצבאי לנוער, אם סבר כי הדבר הכרחי לצורך גזירת דינו של הקטין, לדרוש תסקיר בכתב של קצין המטה לעניני רווחה במינהל האזרחי או מי שמונה על ידו לענין זה, על כל אלה, ככל שהדבר ניתן לבירור:

(1) עברו של הקטין;

(2) מצבו המשפחתי של הקטין עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;

(3) מצבו הכלכלי של הקטין;

(4) מצב בריאותם של הקטין ובני משפחתו;

(5) נסיבות אישיות מיוחדות – אם ישנן – שהביאוהו לידי עבירה.

(ב) בתסקיר כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מכין התסקיר להמליץ לפני בית המשפט על הסיכויים להחזיר את הקטין למוטב.

(ג) העתק התסקיר לפי סעיף קטן זה לא יימסר לבעלי הדין ולבאי כוחם אלא אם בית המשפט הורה הוראה אחרת, אולם רשאים התובע והסניגור של הקטין לעיין במסמכים האמורים בתיק בית המשפט.

149. (א) לא יוחזק קטין במעצר או במאסר אלא בבית מעצר או במתקן כליאה נפרד לקטינים או באגף בבית מעצר או במתקן כליאה כללי, ובלבד שאותו אגף יהיה מופרד לחלוטין, ייועד לקטינים בלבד ולא תהיה גישה בינו לבין אגפיו האחרים של בית המעצר או מתקן הכליאה או שוכניו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין בתחנת משטרה, ובלבד שיוחזק בנפרד ולא יהיה מגע בינו לבין חשודים או עצירים שאינם קטינים.

סימן ח' - ערעור

150. לענין סימן זה: **פסק דין**

"פסק דין" - לרבות כל החלטה של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המסיימת את הדיון בערכאה ראשונה, ולרבות:

(1) החלטה לפי סעיפים 130 ו-180;

(2) החלטה של בית המשפט הצבאי לבטל את כתב האישום;

(3) הוראות בדבר התנאת העונש, חיוב בפיצויים או שיעורם, עיכוב ביצוע פסק הדין וכל הוראה אחרת שמותר לכללה בגזר הדין;

(4) החלטה של שופט בית משפט צבאי שלא לפסול את עצמו מלשבת בדין.

151. בתום קריאת פסק הדין יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין, ויודיע לו על המועד להגשת הערעור. **הסברת זכות הערעור**

152. פסק דין של בית משפט של ערכאה ראשונה ניתן לערער לפני בית המשפט הצבאי לערעורים. **ערעור על פסק הדין**

153. בכל ענין שבערעור, לרבות כל ענין של סמכות בית המשפט הצבאי לערעורים, הגשת הערעור והזמנת בעלי דין ועדים, ינהגו לפי הכללים הנהוגים בבית הדין הצבאי בישראל, בשינויים המחויבים לפי הענין, זולת אם יש לאותו ענין הוראה אחרת בצו זה. **כיצד נוהגים בערעור**

154. התקופה להגשת הערעור היא שלושים יום מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק דין שלא במעמד הנאשם או התובע יחל מנין התקופה להגשת הערעור, לגבי מי שפסק הדין ניתן שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על פסק הדין. **תקופת הערעור**

155. נשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לפי יוזמתו או לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיף 154. **הארכת מועדים**

156. פסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור, אף אם הנאשם לא ערער עליו. **ערעור אוטומטי**

סימן ט' - משפט חוזר

157. נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי להורות על עריכת משפט חוזר בענין שניתן בו פסק דין חלוט, אם ראה אחד מאלה:
- (1) בית משפט צבאי או כל ערכאה שיפוטית בת סמך בישראל פסקו, כי ראייה מהראיות שהובאו באותו ענין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולא ראייה זו, היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנדון;
- (2) נתגלו עובדות חדשות או ראיות חדשות העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה לפני בית המשפט הצבאי בראשונה, לשנות את תוצאת המשפט לטובת הנדון, ובשעת בירור משפטו לא יכולות היו עובדות או ראיות אלו להיות בידי הנידון או להיות ידועות לו;
- (3) אדם אחר הורשע בינתיים בביצוע אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה.
- (4) נגזר על הנידון במשפט הראשון עונש מוות ויש יסוד להניח כי פסק הדין בטעות יסודו.
158. (א) הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון וליועץ המשפטי; מת הנידון – תהיה הרשות האמורה גם לכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו.
- (ב) בקשה למשפט חוזר תוגש בכתב לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בתוך 90 יום מן היום אשר בו נודע למבקש על קיום אחת העילות האמורות בסעיף 157, ויפורטו בה נימוקיה.
- (ג) סבר נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, כי איחור בהגשת הבקשה נגרם שלא באשמתו או ברשלנותו של המבקש, רשאי הוא להיזקק לבקשה אף אם הוגשה לאחר תום המועד האמור בפסקה (ב).
- (ד) החלטת נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בבקשה תימסר לנידון וליועץ המשפטי בכתב, זולת אם הורה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים על דרך אחרת.
- (ה) בהחלטה על משפט חוזר יקבע נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים את בית המשפט הצבאי שיקיים את המשפט החוזר; המשפט יתברר לפני בית משפט צבאי של שלושה.
- (ו) סירב נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות על משפט חוזר לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה.
159. (א) לשם החלטה בבקשה למשפט חוזר, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים לפנות לפרקליט הצבאי הראשי לקבלת חוות דעתו בכתב.
- (ב) לשם חוות דעת כאמור, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להורות על עריכת חקירה בידי המשטרה או בדיקה בידי ועדה שתמונה לענין זה בידי הפרקליט הצבאי הראשי ואשר יושב הראש שלה יהא שופט.
- (ג) ניתנה חוות דעת של הפרקליט הצבאי הראשי כאמור, יימסר למבקש העתק ממנה.

160. במשפט חוזר יחולו סדרי הדין הרגילים הנוהגים לפני בית משפט צבאי אולם רשאי בית המשפט הצבאי לסטות מהם אם החליט על כך מחמת נסיבות הענין ואם נראה לו שמן הצדק לעשות כן.
161. (א) בית המשפט הדין במשפט חוזר רשאי, על סמך הבקשה האמורה בסעיף 158 וכל חומר אחר שנצטרף אליה לפי סעיף 159 ועל סמך טענות הצדדים ובלי לשמוע עדויות נוספות, להוציא פסק דין המקיים את פסק הדין שניתן בראשונה או המבטל אותו, כולו או חלקו ומזכה את הנידון מן העבירות שהורשע בהן, כולן או חלקן.
- (ב) החליט בית המשפט כי לשם הכרעת הדין יש לו לשמוע שנית עדויות, יבטל את פסק הדין שניתן במשפט הראשון וינהל את המשפט החוזר כאילו דן בו בפעם הראשונה על-פי כתב האישום שהיה לפני בית המשפט שדן במשפט בראשונה ויוציא בהתאם לכך את פסק דינו, ובלבד שהעונש שיטיל עליו לא יהיה חמור מן העונש שהוטל עליו בפסק הדין שניתן במשפט הראשון והעונש שבוצע לפי פסק הדין שניתן במשפט הראשון יובא בחשבון העונש החדש.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט במשפט חוזר לקבל כראיה עדות שהועדה או אמרה שנתקבלה במשפט הראשון, אם הוכח להנחת דעתו, שאי אפשר להביא את העד שהעיד אותה עדות או שמסר אותה אמרה, או אם הוא סבור, שמחמת הזמן שחלף נשתכחו מן העד פרטים שמסר באמרה כאמור או במשפט הראשון.
162. על פסק דין של בית משפט צבאי במשפט חוזר יחולו כל ההוראות החלות על פסק דין של בית משפט צבאי של שלושה.
- פסק דין שניתן במשפט חוזר**

סימן י' - ענישה

163. פסק דין חלוט של בית המשפט הצבאי, ישמש הרשאה לכל חייל להוציא לפועל את גזר הדין של בית המשפט הצבאי.
164. (א) נתחייב אדם בדין לפני בית משפט צבאי, רשאי בית המשפט לגזור לו כל עונש שאינו עולה על הקבוע לעבירה בדין או בתחיקת בטחון, לפי המקרה, או עונש קל הימנו, ובכלל זה עונש מאסר וקנס גם יחד.
- (ב) במקום שלא נקבע לעבירה כאמור אלא עונש מאסר - ניתן להטיל קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון, בסעיף המתאים לגבי עונש המאסר הקבוע לעבירה.
- (ג) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגרום נזק ממון לאחר או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט הצבאי להטיל על הנאשם קנס פי ארבעה משווים של הנזק שנגרם או של טובת הנאה שהושגה בידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.
165. (א) למרות האמור בסעיף קטן 164 (א) לא יוטל על הנאשם בבית משפט צבאי גזר-דין מוות, אלא אם כן היה מותב בית המשפט הצבאי מורכב משלושה שופטים שדרגתם איננה פחותה מסגן אלוף וגזר הדין ניתן פה אחד.
- (ב) לא יטיל בית משפט צבאי עונש מוות על נאשם שגילו, בעת ביצוע העבירה, היה למטה מגיל 18.
166. כל הוראה בדין, הקובעת עונש חבישה או מאסר עולם עם עבודת פרך או עבודת פרך זמנית או מתייחסת אליהם, יראו אותה כאילו קבעה עונש מאסר או התייחסה אל עונש כאמור, הכל לפי המקרה.
- עונש מוות**
- דין עונשים מסויימים**

167. (א) פסק דין המטיל עונש מאסר יבוצע עם קריאתו, אלא אם כן הורה אחרת בית המשפט הצבאי שהטיל את העונש.
- ריצוי עונש מאסר
- (ב) הטיל בית משפט צבאי עונש מאסר על הנדון יכלול בתקופת המאסר גם כל תקופה שבה היה הנדון נתון במעצר בקשר לאותה עבירה לפני גזר הדין.
- (ג) נידון שנגזר עליו עונש מאסר וביום שנגזר עליו העונש כאמור או לפניו כבר ריצה את מלוא העונש, הרי על אף האמור בסעיף קטן (א), ישוחרר מיד, אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.
- (ד) מי שנידון למאסר, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר בשל עבירה אחרת, תתחיל תקופת העונש השניה מיד ובמקביל לראשונה, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי אחרת.
- (ה) הטיל בית המשפט הצבאי בפסק דין אחד עונשי מאסר לתקופות שונות רשאי הוא להורות שהנידון ישא את כולם או מקצתם בזה אחר זה. לא הורה כן תתחיל תקופת כולם ביום אחד.
- (ו) על חישוב תקופת המאסר והפחתת המאסר של מי שמרצה עונש מאסר על-פי פסק דין של בית משפט צבאי, לא יחולו הוראות הדין הקובעות כללים בדבר הפחתת עונשים בעבור התנהגות טובה בבית הסוהר.
- (ז) עונש מאסר ירוצה במקום מאסר שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
168. (א) בקביעת עונשו של נער או בוגר רך יתחשב בית המשפט הצבאי, בין השאר, בגילו בשעת ביצוע העבירה.
- מאסר קטין
- (ב) היה הנידון ביום גזר הדין נער והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על ששה חודשים.
- (ג) היה הנידון ביום גזר הדין בוגר רך והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על שנה אחת אלא אם כן הורשע בעבירה שהעונש המרבי הקבוע בצדה עולה על חמש שנות מאסר.
169. (א) בית משפט צבאי שהטיל עונש מאסר לתקופה קצובה, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, רשאי להורות שהעונש, כולו או מקצתו יהיה על תנאי;
- מאסר תנאי על
- (ב) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו, אלא אם כן עבר בתוך התקופה שנקבעה בגזר הדין (להלן בסעיף זה - "תקופת התנאי") אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין (להלן בסעיף זה - "עבירה נוספת"); תקופת התנאי לא תעלה על חמש שנים.
- (ג) תקופת התנאי תתחיל מיום גזר הדין, ואם הנדון נושא אותו זמן עונש מאסר - מיום שחרורו מן המאסר. אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח צו זה, יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט הצבאי והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.
170. (א) הוטל מאסר על תנאי והורשע הנידון בתוך תקופת התנאי או לאחריה, בעבירה נוספת יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי ורשאי בית המשפט הצבאי להורות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.
- הפעלת מאסר על תנאי

- (ב) הורשע הנידון כאמור בסעיף קטן (א), ובית המשפט הצבאי לא דן בהפעלת המאסר על תנאי, רשאי תובע צבאי, לא יאוחר מארבע חודשים מיום גזר הדין, לבקש מכל שופט של בית המשפט הצבאי את הפעלת המאסר על תנאי, וגם על בקשה זו יחול סעיף 171(א).
- (ג) מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מאסר על תנאי ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות;
171. (א) בית משפט צבאי שהרשיע נידון בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 170(א) ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלוש שנים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צורך להפעיל את המאסר על תנאי. לא ישתמש בית המשפט הצבאי בסמכות לפי פסקה זו אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנידון בשל עבירה נוספת.
- (ב) האריך בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.
172. צו שניתן לפי סעיפים 170 ו-171, דינו לכל דבר כדין גזר-דין של בית משפט צבאי.
173. דין צו בגזר דין תשלום קנס קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט הצבאי לצוות שהקנס ישולם בתוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע.
174. (א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן בסעיף זה - התוספת);
- (ב) שעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של ששה חודשים, שעברו מן המועד הקבוע - חמישים אחוזים נוספים מן הקנס או מחלקו כאמור.
- (ג) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתווספה עליו תוספת, ייזקף תחילה על חשבון התוספת.
- (ד) הוראות חוק גביית הכספים הציבוריים, מס' 6 לשנת 1952 יחולו על גבייתו של קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועדו, לרבות תוספת הפיגור, כאילו היה כספים ציבוריים כמשמעותם באותו חוק.
175. (א) בית משפט צבאי רשאי לגזור מאסר בשל אי תשלום קנס לתקופה שתיראה בעיניו, ובלבד שלא תעלה על שלוש שנים וזאת בנוסף על כל עונש מאסר שיגזר על ידו.
- (ב) לא הוטל בידי בית משפט צבאי על נאשם מאסר בשל אי תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בית משפט צבאי להטילו בצו על פי בקשת תובע צבאי, שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו.
- (ג) מאסר בשל אי-תשלום קנס, ירוצה תחילה לפני כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות. היה הנידון במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וישוב ויימשך משתם המאסר האמור.

- (ד) הוטל בידי בית משפט צבאי מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא הנדון כל עונשו שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המאסר לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.
- (ה) נשא אדם מאסר בשל אי-תשלום קנס, לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.
176. לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ביום גזר הדין, והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש קנס, אם כעונש יחיד ואם בנוסף על כל עונש אחר, רשאי בית המשפט לחייב בתשלום הקנס את אבי הנידון או את אימו, או אם הוא נתון לאפוטרופוסותו של אחר - את אפוטרופוסו, ולענין תשלום הקנס לרבות ריצוי עונש מאסר תמורתו - יהיה דין האב, האם או האפוטרופוס כדין הנידון.
177. (א) לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ולא נהג בית המשפט הצבאי על פי האמור בסעיף 176, רשאי בית המשפט הצבאי לצוות על אבי הנידון או על אמו או על אפוטרופוסו, ליתן התחייבות כספית (להלן בסעיף זה - ערובה) בסכום שלא יעלה על הקנס אותו רשאי היה לגזור בגין העבירה, כדי להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה שינקוב בית המשפט בצו (להלן בסעיף זה - עבירה נוספת) במשך תקופה שלא תעלה על שנה אחת (להלן בסעיף זה - תקופת ערובה).
- (ב) ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה נוספת בתוספת הערובה, רשאי בית המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)1 לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון. דין קנס שהוטל לפי סעיף זה כדין קנס שהוטל לאחר הרשעה בדין.
- (ג) הורשע הנידון בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה יורה בית המשפט הצבאי בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על הנושא בהתחייבות, ורשאי בית המשפט לקבוע מאסר תמורתו ובלבד שתקופת המאסר לא תעלה על ששה חדשים.
178. לא יעשה בית המשפט הצבאי שמוש בסמכותו לפי סעיפים 176, 177 או 180 אם יש בכך כדי לחייב את הורה הקטין או אפוטרופוסו, אלא לאחר שניתנה להורה או לאפוטרופוס הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו.
179. (א) נתחייב אדם בפסק דין חלוט, של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או של בית המשפט הצבאי לערעורים, בתשלום קנס ולא שילמו, רשאי מפקד צבאי באזור להורות על תפיסת נכסיו ועל מכירתם לשם הבטחת תשלום הקנס.
- (ב) לצורך מימוש ההוראה על תפיסת הנכסים ומכירתם כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי למנות כונס נכסים, וכן לקבוע בכתב המינוי הוראות בדבר דרכי פעולתו, חובותיו סמכויותיו ותשלום שכרו, וכן לתת לכונס הנכסים מעת לעת הוראות בעניינים המנויים לעיל;
- (ג) אדם המפריע לכונס הנכסים במילוי תפקידיו ייאשם בעבירה על צו זה.
180. (א) בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי, נוסף על העונש שהטיל או במקומו, לצוות שהנידון ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים; ההתחייבות תהיה בערבים או בלי ערבים ובסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון, הכל כפי שיצווה בית המשפט.
- חיוב הורים או אפוטרופ-וסים**
- חיוב הורים או אפוטרופ-וסים בערובה**
- שמיעת הורה לקטין**
- תפיסת נכסים**
- התחייבות נאשם להימנע מעבירה**

(ב) ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית המשפט הצבאי לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

(ג) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף קטן (א) להימנע ממנה ולא שילם את סכום ההתחייבות, יראו סכום זה, לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהוטל על-ידי בית המשפט שציווה על מתן ההתחייבות. היתה ההתחייבות בערבים, ייגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה קנס שלא שולם במועדו.

(א) 181. לענין סעיף זה:

שחרור קטין תוך התחייבות

"קטין" - אדם שמלאו לו שנים-עשרה שנה אך טרם מלאו לו שמונה-עשרה שנה.

"מפקד צבאי" - מפקד צבאי כמשמעו בסעיף 3 וכן קצין בדרגת רב-סרן ומעלה או קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה שהוסמכו לענין צו זה על-ידי מפקד צבאי.

"הורה" - אב או אם או אפוטרופוס.

"הפרשי הצמדה" - תוספת לסכום שיש להחזירו, לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן באזור, כפי שיפורסם מעת לעת על-ידי קמ"ט סטטיסטיקה במינהל האזרחי.

(ב) נעצר קטין, כחשוד בביצוע עבירה על הדין או על תחיקת הביטחון, ותובע צבאי אישר כי יש ראיות לכאורה לביצוע העבירה, רשאי מפקד צבאי להורות כי לא יועמד לדין בבית משפט צבאי בגין העבירה שהוא חשוד בביצועה ואשר תפורט על ידי המפקד הצבאי בהוראות, בתנאי שיינתנו על ידי אביו אמו או אפוטרופסו התחייבות כספית או ערבון כספי (להלן - ערובה) בסכום שלא יעלה על סכום הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו הקנסות, והכל לפי שיוורה המפקד הצבאי על מנת להבטיח כי הקטין לא יעבור עבירה נוספת במשך תקופה שלא תעלה על שנה (להלן בסעיף זה - תקופת הערובה).

(ג) הורה שלא מילא אחר הוראת מפקד צבאי כאמור, דינו מאסר שנה.

(ד) מי שהוטלה עליו ערובה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערור לפני בית המשפט הצבאי על חיובו בערובה ועל גובה ההתחייבות הכספית או הערבון.

(ה) בהליך לפי סעיף קטן (ד) יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים על בית המשפט הצבאי, בשינויים המחוייבים.

(ו) הורשע קטין שניתנה לגביו ערובה, כאמור בסעיף קטן (א), במשך תקופת הערובה, בעבירה נוספת רשאי בית משפט צבאי לבקשת תובע צבאי להורות בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על נותן הערובה.

(ז) (1) הופקד ערבון כספי, כאמור בסעיף קטן (א) והגיע המועד של תום תקופת הערובה, זכאי ההורה לדרוש את החזרת הערבון.

(2) הוגשה בקשת ההורה תוך 30 ימים מיום תום תקופת הערובה - יתוספו לסכום הערבון הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה עד יום תשלומו בפועל

(3) הוגשה בקשת ההורה לאחר תום 30 ימים מיום תום תקופת הערבון - יתוספו לסכום הערבון :

א. הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה ועד ליום תום תקופת הערובה ;

ב. הפרשי הצמדה בשיעור של 50% לתקופה שמיום תום תקופת הערובה ועד יום התשלום בפועל.

(ח) האמור בסעיף זה בא להוסיף על האמור בכל תחיקת בטחון ולא לגרוע הימנה.

חיוב בפיצויים 182. (א) בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי לחייבו, בנוסף על עונש, לשלם למי שניזוק עקב העבירה את ערך הנזק, כולו או חלקו, בתורת פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו.

(ב) לא יחייב בית משפט צבאי בפיצויים כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן אפשרות לניזוק ולנאשם להביא ראיות שיהיה בהם כדי להצביע על שיעור הנזק.

(ג) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע עבירה או ביום מתן החלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.

(ד) דין פיצויים שלא שולמו כדין קנס שלא שולם במועדו.

פיצוי לנאשם שזוכה 183. (א) זוכה נאשם ובית המשפט הצבאי שהחליט על הזיכוי ראה שלא היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות, לבקשת הנאשם או מיוזמתו, במעמד מתן הכרעת הדין, כי מפקד כוחות צה"ל באזור ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שייראה לבית המשפט.

(ב) לא דן בית המשפט הצבאי המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (א) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, בתוך ששים ימים מאותו מועד, לבקש מנשיאו של בית המשפט המזכה להורות על קיום דיון בבקשה; הדיון יתקיים לפני מותב בית המשפט הצבאי שפסק בעניינו של הנאשם או לפני מותב אחר שיורכב לעניין זה בידי נשיאו.

(ג) לעניין ערעור, דין צו להוצאות או לפיצויים לפי סעיף זה או דחיית בקשה לתתו, כדין פסק הדין; ואולם לא יהיה במתן החלטה לפי סעיף זה לאחר מועד קריאת פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת ערעור לגבי פסק הדין עצמו.

(ד) בית המשפט הצבאי לא ייתן צו כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם. שוקל בית המשפט הצבאי לתת צו כאמור בסעיף קטן (א) מחמת שמתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא להתיר לתובע צבאי להציג לפניו ראיות חסויות, במעמד צד אחד, הנוגעות למתן צו כאמור.

(ה) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע בתקנות סכומים מרביים להוצאות ולפיצויים האמורים בסעיף קטן (א).

סימן י"א - חנינה והקלה בעונש על תנאי

184. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להקל על תנאי בעונשו של מי שנידון בידי בית משפט צבאי או לחון אותו על תנאי (להלן בסימן זה - "הקלה בעונש על תנאי").
- (ב) התנאי שבו מותנה שחרורו לפי הוראות סעיף קטן (א) של מי שנידון בידי בית משפט צבאי (להלן בסימן זה), הוא שהנידון לא יעבור עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר (להלן - "עבירה נוספת") בתוך תקופת התנאי שתיקבע לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה) (להלן בסימן זה - "תקופת התנאי"); ורשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להתנות שחרורו של נידון בתנאים נוספים.
- (ג) על אף האמור ברישא של סעיף קטן (ב) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להקל בעונשו של נידון או לחון אותו, שלא בתנאים, מטעמים מיוחדים.
- (ד) תקופת התנאי היא התקופה שמיום שחרורו של הנידון מן המאסר ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו, ובלבד שלא תעלה על עשרים וחמש שנים; אלא אם החליט מפקד כוחות צה"ל באזור, מטעמים מיוחדים, לקבוע תקופה קצרה יותר כתקופת התנאי.
- (ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), הייתה התקופה האמורה ברישא של סעיף קטן (ד) קצרה מחמש שנים, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור לקבוע כתקופת התנאי תקופה העולה על התקופה האמורה ברישא של סעיף קטן (ד), ובלבד שלא תעלה על חמש שנים.
185. (א) נידון ששחרר בהתאם להוראות סעיף 184(א), והורשע בתוך תקופת התנאי או לאחריה בעבירה נוספת, שבוצעה בתוך תקופת התנאי, יצווה בית משפט צבאי שהרשיע את הנידון על ביטול ההקלה בעונש ויחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי; ואם נקבעה תקופת התנאי לפי סעיף 184(ה) – יחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך התקופה מיום שחרורו ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו.
- (ב) על אף הוראות סימן י" לפרק זה, בוטלה הקלה בעונש על-תנאי לפי סעיף קטן (א), יישא הנידון את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול ההקלה בעונשו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי - גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה הנידון נושא מאסר בעת שבוטלה ההקלה בעונשו, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב ויימשך מתום אותה תקופה; לענין זה, "מאסר" - לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס.
186. (א) מוקמת בזאת ועדה לבחינת הפרת תנאי הקלה בעונש על תנאי, שניתנה לפי סעיף 184 (להלן בסעיף זה - "הוועדה").
- (ב) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה קצינים שדרגתם רב סרן או דרגה גבוהה מזו, הכשירים לכהן כשופטים של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כתברים בוועדה.
- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה אחד מחברי הוועדה לכהן כנגיד הוועדה.
- (ד) הוועדה תדון בדרך יחיד שייקבע בידי נגיד הוועדה, ואולם לבקשת נציג המפקד הצבאי או לפי החלטת נגיד הוועדה תדון הוועדה בשלושה; מותב של שלושה ויושב ראש המותב ייקבעו בידי הנגיד.

**חנינה
בעונש
על
תנאי**

**ביטול
ההקלה
בעונש
הרשעה
אגב**

**ביטול
ההקלה
בעונש
שלא
אגב הרשעה**

- (ה) הפר הנידון תנאי מהתנאים להקלה בעונשו על תנאי, רשאי בא כוח המפקד הצבאי, באישור היועץ המשפטי, לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על הבאת הנידון לפניו ועל ביטול ההקלה בעונש.
- (ו) החלטת הוועדה בבקשה להבאת הנידון לדיון לפניו לפי סעיף קטן (ה), תשמש אסמכתה להחזקת הנידון במשמורת עד לקבלת החלטתה הסופית של הוועדה בבקשה לפי סעיף קטן (ה); דיון בבקשה להבאת הנידון לפני הוועדה יכול שיתקיים שלא בנוכחות הנידון או בא כוחו.
- (ז) הפר הנידון תנאי להקלה בעונשו על תנאי לפי סעיף 184, תורה הוועדה על ביטול ההקלה בעונש, ותחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך תקופת התנאי; ואם נקבעה תקופת התנאי לפי סעיף 184(ה) – תחייב את הנידון לשאת מאסר שאורכו כאורך התקופה מיום שחרורו ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו.
- (ח) עבר הנידון עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי שנקבעה, אחת היא, לענין החלטת הוועדה לפי סעיף קטן (ז), אם הורשע הנידון בעבירה הנוספת אם לאו.
- (ט) על אף האמור בסעיף קטן (ז), הפר נידון תנאי מתנאי ההקלה בעונשו על תנאי, שאינו ביצוע של עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי, רשאית הוועדה, מנימוקים שיירשמו –
- (1) להחליט על המשך השחרור של הנידון בתנאים שנקבעו בהחלטה להקל בעונשו על תנאי או בתנאים נוספים שתקבע; החליטה הוועדה על המשך השחרור, תחל לגבי הנידון תקופת תנאי חדשה; לענין זה "תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום החלטת הוועדה ואורכה כאורך תקופת התנאי. החלטה כאמור לא תינתן לגבי אותו נידון אלא פעם אחת בלבד.
- (2) להורות בהחלטתה לפי סעיף קטן (ז) שהנידון ישוב לשאת מאסר שאורכו לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי; הורתה הוועדה שהנידון יישא מאסר לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי – תהא התקופה שהנידון לא נשא, לפי הוראת הוועדה, תקופת תנאי שתחל עם שחרורו של הנידון מתקופת המאסר שנשא, ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.
- (י) החלטת הוועדה בדבר ביטול ההקלה בעונש, דינה כדין צו למאסרו של הנידון.
- (יא) הוראת סעיף קטן 185(ב) תחול גם על ביטול הקלה בעונש לפי סעיף זה.
- (יב) הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז), בשינויים המחויבים, יחולו על ההליכים לפי סעיף זה.
- (יג) בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ו) ו-(יב), זכאי הנידון להיות נוכח בכל דיון לפני הוועדה לפי סעיף זה.
- (יד) בכל ענין של סדר דין שלא נקבע בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בענין.
- (טו) הוועדה רשאית, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או הנידון, להורות על השהיית ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות ממועד החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

(טז) על החלטת הוועדה לפי סעיף זה ניתן להגיש ערר לפני ועדת עררים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה – "ועדת העררים"); ועדת העררים יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד; כחבר בוועדת העררים ימונה קצין צה"ל שדרגתו סגן אלוף או דרגה גבוהה מזו, הכשיר לכהן כשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

(יז) לוועדת העררים יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדה.

(יח) דיון בערר לפי סעיף קטן (טז) יתנהל בהתאם להוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים.

פרק ו' - כללי האחריות לעבירה

187. בפרק זה -
הגדרות
- "עבירה" - מעשה, מחדל או נסיון, שהם בני עונשין לפי דין או תחיקת בטחון.
188. (א) בסעיף זה -
אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד
- (ב) אין דנים אדם על מעשה, שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו, בפסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי באזור או באזור מוחזק או בידי בית משפט בישראל; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הורשע קודם לכן בעבירה אחרת בשל אותו מעשה.
189. ניתן לשפוט ולהעניש אדם, העושה באזור חלק ממעשה אשר היה נחשב לעבירה, אילו נעשה כולו בתוך האזור, והוא נעשה מקצתו בתוך תחומי האזור ומקצתו מחוץ לתחומי האזור, כאילו נעשה המעשה כולו בתוך תחומי האזור.
190. אי ידיעת דין או תחיקת בטחון, אינה משמשת הצדקה לכל מעשה או מחדל, אשר באופן אחר היו מהווים עבירה, מלבד אם נאמר בפרוש שידיעת העבריין את הדין או את תחיקת הבטחון היא יסוד מיסודות העבירה.
191. (א) ילד לא ישא באחריות פלילית בשל כל מעשה או מחדל.
אחריות פלילית של קטין
- (ב) אדם שעבר עבירה בהיותו ילד, לא ייעצר ולא יובא עליה לדין פלילי לפני בית משפט צבאי.
192. (א) בכפוף להוראות המפורטות בדין או בתחיקת בטחון בקשר למעשים או למחדלים רשלניים, לא ישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה או מחדל שחלו שלא ברצונו, אלא בשל מאורע שאירע בדרך מקרה.
כוונה או מניע
- (ב) מלבד אם נאמר בפירוש שהכוונה לגרום לתוצאה מיוחדת היא יסוד מיסודות העבירה שנעשתה כולה או מקצתה, על ידי מעשה או מחדל, אחת היא אם העבריין התכוון או לא התכוון לגרום לאותה התוצאה על ידי מעשה ומחדל.
- (ג) מלבד אם נאמר בפירוש אחרת, הרי בכל הנוגע לאחריות פלילית, אחת היא מהו המניע הממריץ אדם לעשות או לחדול או ליצור איזו כוונה.

193. **טעות בעובדה**
 אדם העושה איזה מעשה או שאינו עושה אותו מתוך אמונה כנה וסבירה, אך מוטעית, במציאות של איזה מצב דברים, לא ישא באחריות פלילית בשל המעשה או המחדל במידה יותר גדולה משהיה נושא בה אילו היה מצב הדברים הממשי כפי שהאמין.
194. **הנחה של צלילות הדעת**
 מניחים שכל אדם הוא בדעה צלולה וכי היה בדעה צלולה בכל עת הבאה בחשבון, עד שלא יוכח ההיפך.
195. **טירוף הדעת**
 לא ישא אדם באחריות בשל מעשה או מחדל אם בשעת עשותו את המעשה או המחדל היה בלתי מוכשר להבין את אשר עשה, או לדעת שאסור היה לו לעשות את המעשה או לחדול את המחדל מחמת מחלה שפגעה בצלילות דעתו. אך ייתכן שיהא אדם אחראי אחריות פלילית בשל מעשה או מחדל גם אם נפגעה צלילות דעתו בידי מחלה, אם אין המחלה הזאת מולידה באמת ברוחו אחת התוצאות הנזכרות לעיל ביחס לאותו המעשה או המחדל.
196. **שיכרות**
 (א) לצרכי סעיף זה "שיכרות" לרבות מצב הנוצר מתוך שימוש בסמים משכרים.
 (ב) פרט לאמור בסעיף זה, לא תשמש שיכרות כהגנה מפני כל האשמה.
 (ג) שיכרות תשמש הגנה מפני כל אשמה אם בשעת עשיית המעשה או המחדל שעליהם מאשימים, לא ידע הנאשם מסיבת שיכרותו, כי אותה עשייה או מחדל היו שלא כשורה או שלא ידע את אשר הוא עושה, וכן -
- (1) אם מצב שיכרותו נגרם שלא בהסכמתו בידי מעשה זדון או רשלנות מצד אדם אחר: או
- (2) אם מחמת שיכרותו היה הנאשם, בשעת עשיית המעשה או אי עשייתו, במצב של טירוף הדעת, כמשמעו בסעיף 195.
- (ד) מקום שההגנה על - פי סעיף קטן (ג) הוכחה, הרי אם היה זה ענין הנופל בגדר פסקה (1) של סעיף קטן (ג), ישוחרר הנאשם, ואם היה זה ענין הנופל בגדר פסקה (2) של סעיף קטן (ג), יחולו הוראות סעיף 194.
- (ה) יש להתחשב בשיכרות כשיבואו לקבוע אם היתה לנאשם כוונה מיוחדת או אחרת, אשר בהעדרה לא היה אשם בעבירה שעבר.
197. **הכרח**
 פרט למעשה רצח ולעבירות שנענשים עליהן בעונש מוות, הרי שום מעשה שנעשה בידי אדם שהיה אנוס לעשותו מחמת איומים, שבשעת עשותו את המעשה נתנו יסוד סביר לחשוש שהתוצאה תהיה מיתה או חבלה חמורה, בו ברגע, לאותו אדם, אם לא ייכנע לאיומים - אינו עבירה; בתנאי שהאדם שעשה את המעשה לא העמיד את עצמו מרצונו הטוב במצב שבו נעשה כפות להכרח כזה.
198. **צורך**
 מעשה או מחדל, שהיו נחשבים באופן אחר לעבירה ייסלחו לנאשם, אם יוכל להראות, שהמעשה נעשה או לא נעשה רק כדי למנוע תוצאות אשר אי אפשר היה למנוע באופן אחר, ואשר אילו באו אותן התוצאות, היו גורמות נזק או חבלה חמורה לגופו או לכבודו או לנכסיו הוא או לגופם או לכבודם של אנשים אחרים, שהיה חייב להגן עליהם, או לנכסיהם שנמסרו להשגחתו: בתנאי שבעשותו זאת לא עשה יותר משהיה צורך באופן סביר לעשות למטרה זו, ובתנאי שהנזק או החבלה שנגרמה על - ידי המעשה או המחדל שלו אינם גדולים מן הנזק או החבלה שבקש למנוע.

לא ישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה או מחדל אם עשה או חדל מלעשות את המעשה באחת מן הנסיבות דלקמן, דהיינו:	199. (א)	צידוק
(1) תוך כדי ביצוע תחיקת בטחון או דין.		
(2) תוך ציות לצו של רשות "בת סמך" שתחיקת בטחון מחייבתו להישמע לה, מלבד אם הצו הוא בבירור בלתי חוקי.		
(ב) השאלה אם צו הוא בבירור בלתי חוקי או לא, היא שאלת חוק.		
אשה נשואה אינה פטורה מאחריות פלילית על מעשה או מחדל, אך ורק מחמת שהמעשה או המחדל נעשה בנוכחות הבעל.	200.	כפיה על ידי הבעל
(א) אם בוצעה עבירה ייחשב כל אחד מן האנשים להלן, כאילו השתתף בביצוע העבירה וכאילו אשם בעבירה, ואפשר להאשימו בביצוע העבירה:	201. (א)	עבריינים עיקריים
(1) מבצע עיקרי - כל אדם שבפועל עשה את המעשה או את אחד המעשים או אשר חדל את המחדל או אחד המחדלים, המהווים את העבירה;		
(2) שותף - כל העושה או חדל מלעשות איזה מעשה כדי לאפשר לאדם אחר את ביצוע העבירה או כדי לסייע בידיו בביצוע העבירה;		
(3) מסייע - כל אדם המסייע בידי אדם אחר בביצוע העבירה בין שהוא נוכח בשעת ביצוע העבירה ובין שאינו נוכח בשעת ביצוע העבירה.		
אדם נחשב כאילו סייע, אם נוכח במקום שבו נעשתה העבירה כדי להתגבר על התנגדות או כדי לחזק את החלטתו של מבצע העבירה האמיתי או כדי להבטיח את ההוצאה לפועל של העבירה העומדת להיעשות;		
(4) מייעץ או משדל - כל אדם המייעץ או משדל אחר לבצע את העבירה, בין שהוא נוכח ובין שאינו נוכח בשעת ביצוע העבירה.		
(ב) במקרה הנדון בפסקה (4) לסעיף קטן (א) אפשר להאשים את האדם בביצוע העבירה או במתן עצה או בשידול לבצעה.	(ב)	
(ג) כשמחייבים אדם בדין על שייעץ לאדם אחר או שידל אותו לבצע עבירה, הרי כרוכות בחיוב זה כל אותן התוצאות הכרוכות בחיוב על ביצוע העבירה גופה.	(ג)	
(ד) כל המשדל אחר לעשות או לבלי עשות מעשה, אשר אילו היה הוא עצמו עושה או לא עושה אותו, היה המעשה, או המחדל, מהווה עבירה מצידו, ייאשם בעבירה מאותו המין ויהא צפוי לאותו העונש ממש כאילו הוא עצמו עשה את המעשה או חדל את המחדל.	(ד)	
כאשר שני אנשים או יותר יוצרים כוונה משותפת לקדם ביחד מטרה בלתי חוקית, ותוך כדי קידום מטרה כזאת מבוצעת איזו עבירה או עבירות מסוג כזה שביצועה הוא תוצאה אפשרית של קידום מטרה כזאת, ייחשב כל אחד מן האנשים האלה הנוכח בשעת ביצוע עבירה מן העבירות הללו כאילו ביצע את העבירה או את העבירות.	202.	עבירות שנעשו לשם השגת מטרה משותפת

203. (א) **אופן ההוצאה לפועל אינו חשוב**
 כשאדם מייעץ לחברו לבצע עבירה, ומקבל העצה ביצע עבירה לאחר קבלו את העצה, אחת היא אם העבירה שנעשתה בפועל היא אותה העבירה שיעוצוהו לבצע או עבירה שונה ממנה, או אם העבירה בוצעה באופן שיעוצוהו לבצע או באופן שונה מזה; בתנאי שבכל אחד מן המקרים האמורים תהיינה העובדות המהוות את העבירה שבוצעה בפועל תוצאה אפשרית של קיום העצה.
- (ב) בכל אחד מן המקרים האמורים ייחשב נותן העצה כאילו יעץ את האדם האחר לעבור את העבירה שהוא ביצע באמת ובתנאי שאם איזה אדם שידל או יעץ אדם אחר באיזה אופן שהוא לבצע עבירה, ולפני ביצועה חזר בו וביטל את העצה, לא ייחשב כאילו ביצע את העבירה, אם בוצעה העבירה לאחר מכן.
204. מלבד אם נאמר בחיקוק או משתמע ממנו אחרת, כל דין החל על הביצוע של העבירה המושלמת חל גם על ניסיון לעבור אותה.
205. (א) **נסינות הגדרת ניסיון**
 אדם נחשב כאילו הוא מנסה לעבור עבירה כשהוא מתחיל להוציא מן הכוח אל הפועל את כוונתו לעשות את העבירה באמצעים מתאימים לביצוע כוונתו וכשהוא מביא לידי ביטוי את כוונתו בידי מעשה גלוי, אך אין הוא מבצע את כוונתו עד כדי השלמת העבירה.
- (ב) אחת היא, מלבד בכל הנוגע לעונש, אם העבריין עושה את כל הנחוץ מצדו כדי להביא את מעשה העבירה לידי גמר או אם הביצוע השלם של כוונתו נמנע מחמת נסיבות שאין לו שליטה בהן, או אם נמנע מרצונו הוא מלהוסיף ולבצע את כוונתו.
- (ג) אחת היא, אם, בשל נסיבות שאינן ידועות לעבריין, לא היתה אפשרות למעשה לעבור את העבירה.
- (ד) הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי לא תחול על ניסיון לעבור אותה.
206. **נסינות לשדל להדיח או להסית למעשה עבירה**
 כל המנסה לשדל או להדיח או להסית אדם אחר לעשות או לא לעשות באזור או במקום אחר מעשה או מחדל מסוג כזה אשר אילו נעשה המעשה או אירע המחדל היתה נעשית בזה עבירה על פי הדין או על פי תחיקת הבטחון, על ידו הוא או על ידי אותו אדם אחר - ייאשם בעבירה מאותו הסוג ויהיה צפוי לאותו עונש כאילו הוא עצמו היה מנסה לעשות את המעשה או לחדול אותו מחדל באזור.
207. **עבירות של תאגיד**
 נתחייב בדין תאגיד, בעבירה על תחיקת בטחון או על הדין, יראו כל אדם שהיה בזמן העבירה מנהלו או פקידו של התאגיד, כאשם באותה עבירה אלא אם כן יוכח שהעבירה בוצעה בלא ידיעתו או שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת ביצועה.
208. **נטל ההוכחה**
 אדם שנאשם בעבירה על תחיקת בטחון עליו ההוכחה כי עניינו נמצא בגדר פטור, היתר או הצדק שהוא טוען להם, או שהחזיק בכל רשיון, תעודת היתר, הסכמה או הרשאה.

פרק ז' - עבירות

סימן א' - פגיעה בגוף

209. (א) הגורם בכוונה למותו של אחר, דינו מוות.
- גרימת מוות בכוונה
- (ב) חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר בה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה, דינו מאסר עולם.
210. (א) הגורם במעשה או במחדל אסורים למותו של אדם, ייאשם בהריגה, ודינו, מאסר עולם.
- הריגה
- (ב) מחדל אסור הוא מחדל, העולה כדי התרשלות פושעת במילוי חובה, בין שיש עמו כוונה לגרום למוות או חבלת גוף, ובין שאין עמו כוונה כזאת.
211. (א) התוקף שלא כדין, דינו - מאסר חמש שנים, והוא אם לא נקבע בצו זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה; גרם התוקף לאחר חבלה של ממש - דינו מאסר שבע שנים;
- תקיפה
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - מאסר עשר שנים.
212. הזורק דבר, לרבות אבן -
- זריקת חפצים
- (1) באופן הפוגע או עלול לפגוע בתנועה בנתיב תחבורה, דינו - מאסר עשר שנים;
- (2) לעבר אדם או רכוש, בכוונה לפגוע באדם או ברכוש דינו - מאסר עשר שנים;
- (3) לעבר כלי תחבורה נוסע, בכוונה לפגוע בו או באדם הנוסע בו, דינו - מאסר עשרים שנים.

סימן ב' - עבירות נגד חירותו של אדם

213. (א) הכופה אדם, בכוח או איומים, או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים.
- חטיפה
- (ב) המוציא אדם אל מחוץ לאזור בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה להסכים בשבילו, דינו מאסר עשרים שנים.
- (ג) החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כדין, דינו - מאסר עשרים שנים.
- (ד) החוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו - מאסר עשרים שנים.
- (ה) המוציא במעשה פיתוי, קטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנים, או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשמרתו של אפוטרופוס בלי הסכמת האפוטרופוס, דינו - מאסר עשרים שנים; העושה כן, בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, דינו - מאסר עולם.
- (ו) החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה, והחוטף אדם בידיעה

שהנחטף יהיה צפוי לחבלה חמורה, דינם - מאסר עשרים שנים.

(ז) המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה, שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.

214. (א) **כליאת שווא**
העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו מאסר שלוש שנים; העושה כן, תוך שהוא מתחזה כבעל מעמד רישמי או מתיימר שיש לו סמכות לעצרו או לכלאו, דינו - מאסר חמש שנים.

סימן ג' - עבירות נגד רשויות האזור

215. (א) **פגיעה בחייל**
לענין סעיף זה -
"חייל" - לרבות מי שהוענקו לו סמכויות של חייל בהתאם לתחיקת הבטחון.

(ב) התוקף חייל או משתמש כלפיו באלימות - דינו מאסר עשר שנים.

(ג) המאיים על חייל, דינו - מאסר שבע שנים.

(ד) המעליב חייל או העושה מעשה אחר הפוגע בכבודו או במעמדו כחייל, דינו - מאסר שנה.

216. **גרימת נזק ברשלנות**
הגורם ברשלנות נזק לגופו של חייל או של עובד בשירות או בשליחות צה"ל או רשות מרשויותיו או של עובד הרשויות שנתמנו או הוסמכו לפעול באזור בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מפקד צבאי - ייאשם בעבירה על צו זה.

217. **תקיפת עובד ציבור**
התוקף עובד ציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת בטחון, או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל, והתקיפה קשורה בהיות הנתקף עובד ציבור או ממלא חובה או תפקיד או נותן שירות כאמור, דינו - מאסר עשר שנים.

218. **הפרעה לחייל**
המפריע לחייל במילוי תפקיד או לכל אדם המשתמש בכל סמכות או המבצע כל תפקיד שהוענק לו או הוטל עליו בתחיקת בטחון או הממלא תפקיד הקשור בשלומו של הציבור, בטחון כוחות צה"ל, הגנת האזור, קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה או השירותים לכלל - ייאשם בעבירה על צו זה.

219. **פגיעה ברשות או בסמל**
המתנהג באופן מעליב כלפי רשות מרשויות צה"ל באזור או כלפי סמל מסמליה ייאשם בעבירה על צו זה.

220. **חבלה במתקן צה"ל**
המבצע מעשה חבלה במתקן של צה"ל דינו מאסר עולם.

221. (א) **נזק לרכוש ביטחוני**
לענין סעיף זה -
"רכוש ביטחוני" - רכוש הנמצא בבעלותו או בשימושו של כל אחד מאלה שפורטו בסעיף 2 לצו בדבר בתי-משפט מקומיים (מעמד רשויות צה"ל) (יהודה והשומרון) (מס' 164), תשכ"ח-1967.

(ב) הגורם ברשלנות נזק לרכוש ביטחוני - ייאשם בעבירה על צו זה.

222. (א) לא יעשה אדם מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לבטחון האזור או לבטחון כוחות צה"ל, או לפעולתם, שימושם או בטחונם של כל אחד מאלה: כלי-שיט, כלי-טיס, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל.
- (ב) לא יתקרב אדם ולא יימצא בקרבתו של כל רכוש המאוזכר בסעיף קטן (א) או ייכנס אליו, לשם עשיית כל מעשה שנאסר באותו סעיף קטן.
- (ג) לא יהיה אדם חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה.
- (ד) עבר אדם על סעיף זה - דינו מאסר עולם.
223. (א) אדם העושה כל מעשה אשר יש טעם סביר להאמין שיש בו כדי למנוע מכוחות צה"ל או מבני האדם העוסקים בביצוע שירותים חיוניים לבצע את תפקידיהם - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ב) אדם העושה ביודעין מעשה המכוון להפוך חייל, או אדם העוסק בשירותים חיוניים, לבלתי מוכשר לבצע ביעילות את תפקידו - יאשם בעבירה על צו זה.
224. אדם שאינו מציית להוראה שניתנה בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להמציא או להראות ידיעות או חפצים שברשותו לרשות או לאדם המפורטים בהוראה - ייאשם בעבירה על צו זה.
225. (א) אדם שאינו מציית להוראה שניתנה לו בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להתייצב במקום ובמועד שנקבעו בהוראה - יאשם בעבירה על צו זה.
- (ב) אדם שאינו מציית לצו זימון מיוחד שנמסר לו - דינו מאסר שבע שנים. לענין סעיף זה "צו זימון מיוחד" - צו חתום בידי קצין צה"ל המורה למי שהצו מופנה אליו להתייצב לחקירה במקום ובזמן שנקבעו בצו.
- (ג) רואים זימון מיוחד כנמסר לאדם באחת מאלה:
- (1) במסירה לידו;
- (2) במסירה לבן משפחה הגר עימו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים וכן בפרסום הודעה על כך במשרדי התיאום והקישור שבנפת מענו הרשום, ויראו את המסירה כאילו נעשתה לאחר שלושים יום ממועד השלמת פעולות אלו - זולת אם הוכיח שהצו לא הגיע לידיעתו.
226. אדם המוסר הצהרה כוזבת לרשות מרשויות צה"ל או מציג לפניו מצג שווא או משתמש לפניו בכל מסמך המכיל פרט שהוא כוזב - ייאשם בעבירה על צו זה.

עבירות נגד קיום הסדר הציבורי

התערבות בענייני צה"ל

סמכות להשיג ידיעות

חובת התייצבות

ידיעות כוזבות

227. אדם, אשר בכוונה להתחמק מחובת תשלום סכום כסף לרשות מרשויות צה"ל, שהוטלה על פי דין או תחיקת בטחון, עשה אחד מהמעשים הבאים, דינו מאסר חמש שנים ואלו הם:

(א) השמיט מתוך מסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון כל סכום שיש להכליל במסמך;

(ב) מסר במסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון אימרה או תרשומת כוזבת;

(ג) השיב תשובה כוזבת, בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאל או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על פי דין או תחיקת בטחון;

(ד) הכין או קיים, או הרשה להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשימות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשימות;

(ה) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן.

סימן ד' - שיבוש הליכי משפט

228. (א) העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

(ב) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין או תחיקת ביטחון לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו - מאסר חמש שנים;

(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו - מאסר שבע שנים.

(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר תשע שנים.

(ד) סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה.

(ה) באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) תהיה לנאשם הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.

(ו) המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ז) נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים ב(ב), ג(ג) או ו(ו) כשהעבריין נושא נשק חם

או קר או כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחדיו לביצוע המעשה
בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם -

- (1) בעבירה לפי סעיף קטן ב(1) - מאסר שבע שנים;
- (2) בעבירה לפי סעיף קטן ב(2) - מאסר עשר שנים;
- (3) בעבירה לפי סעיף קטן ג(1) - מאסר עשר שנים;
- (4) בעבירה לפי סעיף קטן ג(2) - מאסר ארבע עשרה שנים;
- (5) בעבירה לפי סעיף קטן ו(1) - מאסר חמש שנים.

(ח) הבודה ראייה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או
המשתמש ביודעין בראייה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות בית משפט
בהליך שיפוטי, דינו - מאסר חמש שנים.

229. האומר או כותב דבר על שופט לענין כהונתו בכוונה לפגוע במעמדו, או
מפרסם דברי גידוף נגד שופט כדי להחשיד או לבזות את דרכי השפיטה,
דינו - מאסר שלוש שנים, אולם ביקורת כנה ואדיבה לטיב החלטתו של
שופט בדבר שיש בו ענין לציבור לא תהא עבירה לפי סעיף זה.

זילות
משפט
בית

סימן ה' - עבירות בנשק ובציוד לחימתי

230. (א) בסימן זה -

"כלי ירייה" - כל כלי נשק, מכל סוג, שהוא מסוגל להמית, ובו קנה ממנו
אפשר לירות כדור או קלע. ומונח זה כולל כל חלק, אביזר ותחמושת של
כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כל כלי-נשק כזה שהותקן או סוגל למעט את
הרעש או הרשף הנגרמים כתוצאה מירי בכלי-הנשק; וכן כלי נשק שסוגל
לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אביזר ותחמושת לכלי נשק
כאמור ולרבות מיכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור, אחת היא אם
בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא.

"כלי נשק" - כלי ירייה, תחמושת, פצצה, רימון יד, או חפץ נפיץ או מבעיר.

(ב) הנושא, המחזיק או המייצר כלי נשק ללא תעודת היתר ממפקד צבאי או
מטעמו או שלא בהתאם לתנאיה של תעודת היתר, דינו מאסר עולם.

(ג) מפקד צבאי רשאי לקבוע, בהודעה שתפורסם מטעמו, תנאים כלליים
שיחולו על מי שקיבל תעודת היתר כאמור בסעיף קטן (ב).

231. חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם
בקבוצה, עבירה על סעיף 230, דינו מאסר עולם.

חברות
בקבוצה
המבצעת
פעולות
אסורות

232. (א) הנושא או מחזיק ברשותו כלי נשק, בהתאם לתעודת היתר ממפקד צבאי
או מטעמו ופג תוקפה של תעודת ההיתר או שבוטלה בידי מי שהוציאה,
חייב להביאם מיד לתחנת משטרה קרובה ולהפקידם בה; הופקדו כלי
נשק, ייעשה בהם ככל שיוורה מפקד צבאי.

הפקדת כלי
יריה, חומרי
נפץ וכו'

(ב) העובר על סעיף זה, דינו מאסר עשר שנים.

233. (א) בסעיף זה -
סחר בציוד מלחמתי
"ציוד מלחמתי" - כלי נשק, בין שהוא ראוי לשימוש ובין שאינו ראוי לשימוש, מכשירי עזר להכוונה או לתיקון של נשק, לבוש צבאי וכל ציוד שהיה רכוש של צבא או שהיה בהחזקתו של צבא או שימש לצרכי צבא, לרבות חלקים של ציוד כזה;

"סחר" - קנייה, מכירה, תיווך, מסירה, איחסון, הובלה, העברה, משלוח או תיקון.

(ב) הסוחר או עוסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מטעמו, דינו - מאסר עולם.

(ג) היודע כי אדם אחר עומד לעבור או עבר עבירה לפי סעיף זה ואינו מודיע על כך בתוך זמן סביר לקצין או לאחת מתחנות המשטרה באזור, דינו - עשר שנות מאסר.

234. (א) בסעיף זה -
עבירות בקשר לציוד צבאי
"ציוד צבאי" - כלי נשק, מלבושים, תגים, מדים, ציוד אישי של חיילים או כל פריטי ציוד שסופקו לשימוש צה"ל או שהם רכוש צה"ל או שהוענקו כדין לצה"ל או שהם מצויים באספקתו של צה"ל או שהובאו לאזור לשימוש.

(ב) לא יחזיק אדם ציוד צבאי ללא היתר או הצדק סביר שעול הוכחתם עליו.

(ג) לא יקנה אדם, לא יחליף, לא יעכב ברשותו ולא יקבל ציוד צבאי מחייל או מטעמו של חייל או בשמו ולא יבקש, יניע או יסייע בידי חייל למכור או להעביר מרשותו בכל דרך שהיא ציוד צבאי.

(ד) לא יוציא אדם מרשות הצבא בידועין ושלא כדין ציוד צבאי.

(ה) העובר על סעיף זה - דינו מאסר עשר שנים.

סימן ו' - עבירות ביחס לרכוש

235. המשלח אש בכל דבר, מתוך כוונה לגרום נזק לרכוש או לאחד מאלה:

הצתה

(1) בנין וכל מבנה, בין שהושלמו ובין שלא הושלמו או כל חלק מהם;

(2) כלי תחבורה, לרבות רכב מנועי, או כל חלק ממנו;

(3) שדה חקלאי וכל מצבור של צמחים לרבות עצים עומדים, שתילים ושיחים;

(4) מאגר של דלק מינרלי או צמחי;

(5) חומר או כל דבר המצויים בבנין או מתחתיו או שעונים עליו, בין שהבניין הוצת ובין שלא הוצת;

דינו - מאסר עשר שנים.

236. (א) **היזק לרכוש בזדון**
ההורס רכוש או פוגע בו במזיד ושלא כדין - ייאשם בעבירה על צו זה והוא אם לא נקבע עונש אחר לעבירה מחמת נסיבותיה.

(ב) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) ברכושו של עובד ציבורי או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת ביטחון או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל והריסת הרכוש או הפגיעה בו קשורה בהיותו רכוש של עובד ציבור או ממלא חובה או נותן שירות כאמור, דינו - מאסר עשר שנים.

סימן ז' - ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין

237. לא יבוא אדם במגע, בכתב, בעל-פה, או בכל דרך אחרת עם אדם, שיש יסוד סביר להניח, כי הוא פועל למען האויב, בין בשירות האויב ובין באופן אחר. **איסור מגע עם אויב**

238. (א) בסעיף זה -
 "ארגון עוין" - אדם וכל חבר אנשים שמטרתם לפגוע בבטחון הציבור, בכוחות צה"ל או בקיום הסדר הציבורי, בישראל או באזור מוחזק;
איסור קיום אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור

"מגע עם ארגון עוין" - לרבות מגע עם אדם שיש יסוד סביר להניח כי הוא פועל למען ארגון עוין או בשירותו ואחת היא אם המגע נעשה עם הארגון העוין לבדו או עם גוף שהארגון העוין משתתף בו או בהחלטותיו.

"תושב האזור" - לרבות תושב אזור מוחזק.

(ב) תושב האזור שיצא ממנו לא יעבור אימוני נשק או חבלה, ולא יקיים מגע ביודעין עם ארגון עוין, בעת היותו מחוץ לאזור.

(ג) מי שנכנס לאזור, בין אם הוא תושב האזור בין אם לאו, חייב להודיע מיד לתחנת המשטרה הקרובה על אימוני נשק או חבלה שעבר מחוץ לאזור וכן על מגע שקיים ביודעין עם ארגון עוין בעת היותו מחוץ לאזור.

(ד) טענות צורך והכרח לא ישמעו מצד הנאשם כנגד אשמה על ביצוע העבירות שבסעיף קטן (ב), אלא אם כן הודיע הנאשם על האימונים או על המגע בתחנת משטרה באזור מיד עם שובו לאזור.

(ה) העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר עשר שנים.

239. (א) מי שמסר ידיעה והתכוון בכך לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר חמש עשרה שנה. **ריגול**

(ב) מי שהשיג, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר עשר שנים.

240. (א) בסעיף זה -

"ידיעה סודית" - ידיעה אשר תכנה, צורתה או סדרי אחזקתה מעידים עליה כי בטחון האזור, מחייב לשמרה בסוד. **ריגול חמור**

(ב) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.

(ג) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר עולם.

(ד) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו מאסר שבע שנים. התכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.

- (ה) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ד) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, רשמה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.
241. (א) כל אדם אשר ללא סמכות כדין משיג או רושם או מוסר לכל אדם אחר או מפרסם או מחזיק בכל תעודה או רישום המכילים ידיעות המתיימרות להתייחס לנושאים אלו: מספרם, תיאורם, חימושם, אספקתם, מיקומם, תנועתם, או מצבם של כוחות צה"ל, כלי הרכב, כלי הטיס וכלי השיט שלהם או פעולותיהם המבוצעות או מתוכננות לעתיד, או שבוייהם או ציוד מלחמה אשר להם, או כל אמצעי הגנה או ביצורים של כל מקום, או כל ידיעות אחרות בעלות ערך צבאי או המתיימרות להיות בעלות ערך כזה - דינו מאסר חמש עשרה שנים.
- (ב) בלי לפגוע בהוראות סעיף קטן (א) ככל שהן נוגעות לאדם המוסר לכל אדם אחר או מפרסם ידיעה סודית, ייראו אדם, הנותן או השולח אות כלשהו או הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באופן או בנסיבות או באמצעים שבהם הוא עשוי להעביר ידיעות - כאילו מסר בפועל ידיעות כאמור בסעיף קטן (א) לאדם אחר.
242. (א) בסעיף זה -
כניסה לאזור מוגבל
 "מקום מוגבל" - מקום המוחזק בידי צה"ל או המשמש למטרה בטחונית או לשירות חיוני.
- (ב) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו בלי להיות מוסמך לכך, וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו - מאסר עשר שנים.
- סימן ח' - עבירות נגד הסדר הציבורי ובריאות**
243. **התחפשות**
 העושה שימוש בתחפושת בנסיבות שבהן עלול השימוש בתחפושת לפגוע בשלום הציבור, או בבטחון כוחות צה"ל או בהגנתו של האזור או בקיום הסדר הציבורי - דינו מאסר שלא יעלה על חמש שנים.
244. מי שאינו עובד ציבור והתחזה כעובד ציבור - ייאשם בעבירה על צו זה.
245. **התחזות מתן מקלט**
 לא יעזור אדם ולא ייתן מקלט לכל אדם שעבר עבירה על תחיקת הבטחון או העוסק או שהיה עוסק בכל פעולה שמטרתה לפגוע בשלום הציבור, שלום כוחות צה"ל וקיום הסדר הציבורי או שיש יסוד סביר לחשוד כי עשה כן, בין בדרך של מתן ידיעות, מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, אספקה, מספוא, אמצעי תובלה, נפט או דלק מסוג כלשהו ובין בדרך אחרת.
246. (א) **כלים אמצעים לביצוע פשע או**
 הנותן לאדם כלים, חומרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר, כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו, דינו - מאסר חמש שנים.
- (ב) לענין סעיף זה אחת היא אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע פשע או לאו.
247. **פעילות הסדר הציבורי נגד**
 העושה מעשה הפוגע או העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי - ייאשם בעבירה על צו זה.

	248.	(א)	לענין סעיף זה -	סכינים
			"סכין" - כלי בעל להב או כלי אחר שמסוגל לדקור או לחתוך ;	
			"אולר" - סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושלא ניתן להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכין שלהבה קבוע.	
		(ב)	הסוחר, מייצר או מייבא סכין, שלא נועדה לשמש במקצוע, במלאכה, בעסק או לצרכי בית או למטרה כשרה אחרת, דינו - מאסר שבע שנים.	
		(ג)	המחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים ; לענין סעיף קטן זה, חזקה היא כי החזקת אולר הנה למטרה כשרה.	
	249.		המאיים על אחר לגרום חבלה בגופו, או נזק לשמו הטוב או לרכושו או לגופו או לשמו הטוב של אדם, שאותו אחר אחראי לרכושו או לכבודו, בכוונה להניע אותו אחר לעשות כל מעשה שאינו מחוייב לעשותו לפי החוק, או להימנע מעשות כל מעשה שהוא זכאי לעשות לפי החוק ; או המאיים באופן דומה ומתוך כוונה דומה על בני אדם כולל או על בני אדם מכל סוג או מין - ייאשם בעבירה על צו זה.	איום
	250.		המאיים על אחר או מעליבו באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבור, דינו - מאסר שנה.	איומים ועלבונות
	251.	(א)	לענין סעיף זה -	הסתה ותמיכה בארגון עוין
			"ארגון עוין" - כהגדרתו בסעיף 238 או התאחדות בלתי מותרת, כמשמעה בתקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.	
		(ב)	אדם אשר :	
		(1)	מנסה, בין בעל פה ובין באופן אחר, להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או	
		(2)	עושה כל מעשה או מחזיק חפץ כלשהו מתוך כוונה לעשות או להקל בצוע נסיון להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או	
		(3)	מפרסם דברי שבח, אהדה או תמיכה בארגון עוין, בפעולותיו או במטרותיו, או	
		(4)	עושה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון עוין, עם פעולותיו או עם מטרותיו או אהדה אליהם, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת הימנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה -	
			דינו מאסר עשר שנים.	

סימן ט' - עבירות במסמכים

252. לא יערוך אדם, לא ידפיס, לא ינפק, ולא ייתן בידי אחר תעודה או מסמך אחר המתיימרים לשמש לזיהויו של אדם, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.
253. (א) אדם המחזיק ברשיון יציגו לפי דרישתו של חייל.
- (ב) לא יפר אדם כל תנאי שנקבע ברשיון.
- (ג) לא ישנה אדם ולא יניח לאחר לשנות כל מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (ד) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במסמך כאמור אשר הוכנסו בו שינויים בניגוד לאמור בסעיף קטן (ג).
- (ה) לא ישאיל אדם מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון.
- (ו) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו כל מסמך הדומה למסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, אם יש בו כדי להטעות.
- (ז) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, שאינו ערוך על שמו, מתוך כוונה להטעות.
- (ח) לענין סעיפים קטנים (ב) עד (ז) - מעשה שנעשה מחוץ לאזור יראו אותו כאילו נעשה באזור.

איסור הוצאת מסמכי זיהוי

עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון

סימן י' - קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה

254. (א) כל הקושר קשר עם אחר לעבור עבירה שעונשה מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, דינו - מאסר כעונש שנקבע לאותה עבירה ובלבד שלא יוטל עליו עונש העולה על שבע שנות מאסר.
- (ב) כל הקושר קשר עם אדם אחר לעבור עבירה שדינה עד שלוש שנות מאסר, דינו - מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותו עבירה, הכל לפי העונש הקל מביניהם.
- (ג) הקושר קשר עם אחר כדי להשיג מטרה מן המטרות דלקמן, דהיינו:
- (1) למנוע או להכשיל את ההוצאה לפועל או את הביצוע של כל דין או תחיקת בטחון; או
- (2) לגרום נזק לגופו או לשמו הטוב של כל אדם או להפחית את ערך רכושו של אדם; או
- (3) למנוע או להפריע את ההעברה החפשית והחוקית של רכוש בידי בעל הרכוש תמורת שווי הראוי; או
- (4) להזיק לכל אדם במסחרו או מקצועו; או
- (5) למנוע או להפריע את ההתעסקות החפשית והכשרה של אדם במסחרו במקצועו או במשלוח ידו, בידי כל מעשה או מעשים אשר אילו נעשו בידי איש אחר היו מהווים עבירה מצדו; או

קשירת קשר

(6) להשיג מטרה בלתי כשרה; או

(7) להשיג מטרה כשרה באמצעים בלתי כשרים.

דינו מאסר שנתיים ימים.

255. (א) אם לא נקבע אחרת בתחיקת הבטחון, הרי כל אדם, מלבד האב, האם, הבן, הבת, הבעל או האשה של העבריין, היודע שאיזו עבירה נעשתה בידי אדם אחר, והוא מקבל אדם כזה, או מסייע בידו למען אפשר לו להימלט מן העונש ייחשב כאילו הוא שותף לעבירה לאחר מעשה.

(ב) כל האשם בעבירה שנקבעה בסעיף קטן (א) יהיה צפוי בצאתו חייב בדינו לעונשים דלקמן:

(1) אם העבירה שבוצעה בידי האדם שנתקבל או שנסייע עושה את העבריין צפוי בצאתו חייב בדינו, לעונש מוות או לעונש מאסר של יותר משלוש שנים, ייענש בעונש מאסר שלא יעלה על שלוש שנים;

(2) אם העבירה עושה את העבריין צפוי, בצאתו חייב בדינו, לעונש מאסר לשלוש שנים או פחות - ייענש בעונש מאסר שלא יעלה על מחצית תקופת המאסר שהעבריין צפוי לה בשל העבירה.

256. כל הנחשב לשותף לאחר מעשה, אפשר להביאו לדין ולחייבו בעבירה, בין שהעבריין עצמו על אותה העבירה שהוא שותף לה נתחייב קודם לכן בשל העבירה ההיא ובין שלא נתחייב, או בין שאפשר ובין שאי אפשר לפתוח בהליכים נגדו ולאכוף כל עונש שיוטל עליו בשל העבירה הזאת, ואפשר להביא כל אדם כזה במשפט בין לבדו ובין יחד עם העבריין בפועל על עבירה זו או יחד עם כל שותפים אחרים למעשה העבירה.

סימן י"א - עבירות שונות

257. אדם הבורח ממשמורת שבה הוא נתון כדין - ייאשם בעבירה על צו זה.

**בריחה
ממשמורת
עבירות בקשר
לשוחד**

(א) 258. בסעיף זה -

(1) "טובת הנאה" - כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;

(2) "קבלה" - לרבות קבלה בשביל אחר או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין.

(ב) עובד ציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) הנותן שוחד - דינו כדין מקבל שוחד. המציע או מביטיח שוחד אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד.

(ד) המקבל טובת הנאה על מנת לתת שוחד לעובד ציבור - ייאשם בעבירה על צו זה, בין שניתנה טובת הנאה בשל תיווכו, לו או לאחר, ובין שלא ניתנה, בין שהתכוון לתת שוחד ובין אם לאו.

(ה) המקבל טובת הנאה על מנת שיניע, בעצמו או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין, עובד ציבור למעשה, למחדל להשהייה, להחשה, להאטה, להעדפה או להפליה לרעה - ייאשם בעבירה על צו זה.

(ו) הנותן טובת הנאה למקבל שנתקיים בו האמור בסעיף קטן (ד) או (ה) - דינו כדין נותן שוחד.

(ז) בשוחד, אחת היא -

(1) באיזו צורה ניתנה טובת ההנאה;

(2) אם היה בעד מעשה, מחדל, השהייה, החשה, האטה, העדפה, או הפליה לרעה;

(3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל;

(4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר;

(5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או בשביל הלוקח לידי אדם אחר; אם בתחילה או בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה לוקח או אדם אחר;

(6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסוים; אם מילויו היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות, או תוך קיום חובה.

(ח) במשפט על עבירה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע על יסוד עדות אחת, גם אם זו עדות של שותף לעבירה.

בסעיף זה -

259.

איסור תשלום שכר לעברייני ביטחוני

"רשות ציבורית" - כל רשות מקומית באזור וכן כל תאגיד או מוסד שתקציבו ממומן, כולו או חלקו מכספי מפקדת האזור.

"עבירה בטחונית" - כל עבירה שנקבעה בתחיקת בטחון וכן כל עבירה בניגוד לתחיקת שעת חרום כמשמעותה בצו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 5) (יהודה והשומרון) (מס' 224), תשכ"ח-1968, אשר העונש הצפוי בגינתן הוא חמש שנות מאסר ומעלה.

"עברייני בטחוני" - מי שכלוא במתקן כליאה לאחר שנשפט בבית משפט צבאי בגין עבירה בטחונית וכן מי שעצור בהתאם לצו זה כחשוד בעבירה כזו.

"שכר" - לרבות משכורת, גימלה וכל תשלום או תגמול או טובת הנאה המשתלמים תמורת עבודה או בקשר אליה וכן כל חלק מהם למעט כל סכום שנוכה כדין לאחר היום הקובע לזכות קרן פנסיה ממשכורתו של אדם שעבד ברשות ציבורית.

(ב) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר לעברייני בטחוני או למי שבא מטעמו, מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מנכסי תרומות שניתנו לרשות הציבורית, אם הורה על כך מפקד האזור בצו.

(ג) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה, או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מכספי תרומות שניתנו לרשות הציבורית למי שחדל לעבוד בפועל ברשות הציבורית, או למי שבא מטעמו אם מפקד צבאי הודיע לרשות הציבורית כי הוא חשוד בביצוע עבירה בטחונית.

- (ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו מאסר חמש שנים.
260. **עדות שקר ועדויות סותרות**
- (א) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר בכל הליכים לפני בית משפט צבאי, דינו מאסר חמש שנים.
- (ב) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר לפני אדם כלשהוא המוסמך לפי כל דין או תחיקת בטחון לגבות עדות, דינו מאסר שנתיים.
- (ג) המוסר הודעות או עדויות בענין אחד לפני מי שהוסמך לערוך חקירה לפי סעיף 70, או לפני בית משפט צבאי, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו – מאסר שלוש שנים.
- (ד) פרוטוקול הדיון של בית המשפט הצבאי והודעה שנרשמה כדין בחקירה, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם.
- (ה) בסעיף זה -
261. **אי מניעת עבירה**
- עדות - בין שניתנה בשבועה או בהן צדק ובין שניתנה בלעדיהן. אדם שידע או שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי אדם אחר עובר או מתכוון לעבור עבירה על דין או תחיקת בטחון שעונשה עולה על שלוש שנות מאסר ולא מסר הודעה על כך מיד למפקד צבאי או לתחנת המשטרה הקרובה או לכל קצין צה"ל או לא פעל באופן סביר אחר כדי למנוע את עשייתה, או המשכתה או השלמתה – ייאשם בעבירה על צו זה.
262. **הכנסת בעל חיים לאזורים מסויימים**
- (א) בסעיף זה -
- "שטח סגור" - כמשמעו בסעיף 318 וכן כל שטח אחר שיסגר בידי מפקד צבאי לצורך סעיף זה.
- (ב) לא יחזיק אדם, לא ירעה, לא יוליד בעל חיים בשטח סגור, לא יכניסו לתוכו, ולא ירשה לאדם אחר לעשות כאמור אלא בהיתר ממפקד צבאי ובלבד שלא יורשע בעליו של בעל חיים על פי סעיף זה בגין מעשהו של אדם אחר אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא ינהג כאמור.
- (ג) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס בעל חיים שיש לו טעם לחשוב שנעברה לגביו עבירה על סעיף זה על מנת להעבירו למקום שיקבע מפקד צבאי.
- (ד) בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה - יעשה בו בהתאם להוראות שיפרסם מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (ה) בעליו של בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה, או מי שהחזיק בבעל החיים בעת תפיסתו, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת בעל החיים ואחזקו, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

פרק ח' - עזרה משפטית

263. מת אדם באזור, ויש יסוד לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן מת אדם באזור בהיותו נתון במעצר או במאסר, רשאי קצין משטרה או קצין משטרה צבאית להורות על העברת גוויתו לישראל לשם חקירת סיבת המוות.
264. מפקד צבאי רשאי להפעיל את סמכויותיו על-פי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעה חרום), 1945 כלפי בית, מבנה או קרקע המצויים באזור, גם בגין מעשה אשר נעשה מחוץ לאזור ואשר לו היה נעשה באזור היה מאפשר הפעלת סמכויותיו על-פי התקנה האמורה.
265. (א) מי שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר מכוח תחיקת בטחון, יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל פקודת מעצר או צו מעצר.
- (ב) מי שנעצר כדין באזור, בשל מעשה או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק, ושהוא בר עונשין לפי הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע, תהיה החזקתו במעצר ניתנת לביצוע בישראל או באזור מוחזק, כאילו נעצר בישראל או באזור המוחזק, הכל לפי הענין.
266. (א) מי שנדון והוטל עליו עונש בבית משפט צבאי וטרם בוצע העונש באזור, יהא עונשו ניתן לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל עונש שהוטל בידי בית משפט בישראל, ובכפוף לכל תחיקת בטחון.
- (ב) תושב אזור מוחזק, שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור, ניתן להעבירו מן האזור לאותו אזור מוחזק, לשם ריצוי או המשך ריצוי אותו עונש מאסר.
267. (א) מי שניתנו נגדו בישראל פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי חיקוק ישראלי, למעט צו של לשכת הוצאה לפועל בישראל, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, בדרך שבה מבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר.
- (ב) תושב האזור שנדון והוטל עליו עונש מאסר בבית משפט בישראל, יהא עונשו ניתן לביצוע באזור כדרך שמבצעים עונש מאסר שהוטל בידי בית משפט צבאי, אם לא בוצע בישראל; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין שחרור לפני הזמן, מאסר חופף, סדר נשיאת מאסר פלילי, העברת אסיר לקוי בנפשו, שחרור אסיר חולה וחנינה.
- (ג) מי שניתנו נגדו באזור מוחזק פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי הדין או תחיקת הבטחון החלים בו, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, על מנת שיועבר לאותו אזור מוחזק.
- (ד) תושב האזור שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור מוחזק אפשר להחזיקו במתקן כליאה.
268. (א) ציווה בית משפט בישראל, על החזקתו של קטין תושב האזור במעון נעול או על הפעלת אחד או יותר מהאמצעים ודרכי הטיפול הקבועים בחקיקה בישראל הדנה בנוער, אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו דומה שנתנה ערכאה שיפוטית באזור; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין העברה, החזקת קטין בידי משפחה אומנת, הארכת החזקה במעון, משך החזקה, ועדת שחרורים, שחרור ממעון, חופשה, החזרה וחנינה.

(ב)	לענין סעיף קטן (א), בכל מקום בחקיקה האמורה בישראל שבו מוזכר הממונה על המעונות או שר העבודה והרווחה יבוא במקומם קצין המטה לענייני רווחה באזור או מי שהוסמך על ידו.		
(ג)	נתן בית משפט בישראל צו מבחן על קטין תושב האזור אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו מבחן שנתנה ערכאה שיפוטית באזור.		
.269	לענין ביצוע מעצר ועונשין לפי סימן זה מותר לחייל להעביר אדם כאמור בסעיפים 265 עד 267 לתחנת משטרה או למתקן כליאה המופעל כדון, בישראל או באזור מוחזק, לפי הענין.	העברה	
.270	(א) "אסיר" - מי שנידון והוטל עליו עונש מאסר על ידי בית משפט בר סמך באזור ;	העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית	
(ב)	"עציר" - מי שהוצאו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר על ידי רשות בת סמך באזור.		
(ב)	מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת אסיר לידי המועצה הפלסטינית, על מנת שירצה את יתרת תקופת מאסרו בשטחי המועצה; הועבר אסיר כאמור, יהיו למועצה הפלסטינית כל הסמכויות בנוגע לביצוע מאסרו, לרבות לענין שחרור מוקדם וחנינה.		
(ג)	מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת עציר לידי המועצה הפלסטינית.		
(ד)	מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתנות העברת אסיר או עציר לפי סעיף זה בתנאים.		
(ה)	(1) שוחרר אסיר שהועבר למועצה הפלסטינית בהתאם לסעיף קטן (ב) לפני שריצה את כל תקופת מאסרו, יראהו כאסיר, שעונשו הוקל על תנאי שישאר באזור עד לתום תקופת מאסרו, ויחולו עליו הוראות סימן י"א לפרק ה', בשינויים המחוייבים.		
(2)	אין בהוראות פסקה (1) כדי לגרוע מסמכותו של מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שהוסמך לכך על ידו, ליתן כל הוראה בענין יציאתו מהאזור של אסיר כאמור.		

פרק ט' - צווים מנהליים

סימן א' - מעצר מנהלי

.271	הוראות סימן זה לא יחולו, כל עוד עומדות הוראות סימן ב' לפרק זה בתוקפן.	תחולה
.272	לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.	סייג להפעלת סמכויות
.273	(א) היה למפקד האזור יסוד סביר להניח שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו חתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצויין בצו ושלא תעלה על ששה חודשים.	מעצר מנהלי

- (ב) היה למפקד האזור יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תקפו של צו לפי סעיף קטן (א) (להלן בסעיף זה - צו המעצר המקורי), שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העציר במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.
- (ג) היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי מפקד האזור לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף קטן (א), רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות ולא תהא ניתנת להארכה על ידי צו של מפקד צבאי.
- (ד) צו לפי סעיף זה יכול שיינתן שלא במעמד אדם שעל מעצרו הוא חל.
274. צו מעצר לפי פרק זה יבוצע על ידי חייל או שוטר וישמש אסמכתא לחבישתו של העציר במקום מעצר שנקבע בצו המעצר או בצו מאוחר יותר.
275. (א) נעצר אדם על פי צו מפקד האזור לפי סימן זה, יובא תוך 96 שעות ממועצרו, ואם היה בתכוף לפני כן במעצר על פי צו מפקד צבאי - תוך 96 שעות ממועצרו לפי צו המפקד הצבאי - לפני שופט כמשמעו בסעיף 11(א)(1) (להלן - שופט), והשופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני שופט ולא הוחל בדיון לפניו תוך 96 השעות כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.
- (ב) השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן, לא היו טעמים עניינים של בטחון האזור או של בטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.
276. אושר צו מעצר לפי פרק זה בשינוי או בלי שינוי, ידון שופט מחדש בענין המעצר לא יאוחר משלושה חדשים אחרי אישור המעצר לפי סעיף 275 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף 275 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף זה או תוך תקופה קצרה יותר שקבע שופט בהחלטתו, כל עוד לא שוחרר העציר; לא החל הדיון לפני השופט תוך התקופה האמורה, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.
277. (א) בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 מותר לסטות מדיני הראיות, אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.
- (ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.
- (ג) בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 רשאי שופט לקבל ראייה אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי לגלותה להם אם, אחרי שעיין בראייה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראייה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87 לצו.
278. (א) החלטת שופט לאשר צו מעצר, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או לשנותו, וכן החלטתו לפי סעיף 276, ניתנת לערעור לפני נשיא בית המשפט הצבאי כמשמעו בסעיף 11(א)(2); או לפני נשיא תורן כמשמעו בסעיף 11(א)(3) לנשיא בית המשפט הצבאי ולנשיא תורן יהיו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי פרק זה.

(ב)	הערעור לא יעכב את ביצוע הצו, אלא אם שופט או נשיא בית המשפט הצבאי החליט אחרת.	
279.	בכפוף לאמור בסעיף 277(ג) רשאי עציר להיות נוכח בכל דיון לפי סעיפים 275, 276 ו-278.	נוכחות
280.	הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.	דלתיים סגורות
281.	מפקד האזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.	סדרי דין
282.	סמכויות מפקד האזור לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.	איסור אצילה
283.	האמור בסימן זה אינו גורע מסמכותו של מפקד האזור לבטל צו מעצר שניתן לפי סעיפים אלו, בין לפני אישורו לפי סעיף 275 ובין לאחריו.	ביטול צו על ידי מפקד האזור

סימן ב' - מעצר מנהלי - הוראת שעה

284.	(א) בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור ובהיותי סבור כי בשל הנסיבות המיוחדות הקיימות כיום באזור הדבר נחוץ לשם קיום הסדר הציבורי ובטחון האזור, וכי בשל כך יש לנהוג, באופן זמני, שלא על פי עקרונות המעצר המנהלי הקבועים בסימן א' לפרק זה, הנני קובע כי הוראות סימן א' לפרק זה, לא יחולו על צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.	הוראת שעה
(ב)	הוראות סימן זה יעמדו בתוקפן עד למתן הוראה אחרת על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.	
(ג)	על אף האמור בסעיף קטן (א), על החזקתם במעצר באזור של עצורים מכח סימן זה יחולו התקנות בדבר מעצר מנהלי (תנאי החזקה במעצר מינהלי) (יהודה והשומרון) התשמ"ב-1981.	
285.	(א) היה למפקד כוחות צה"ל באזור או למפקד צבאי שהוסמך על ידו לענין סעיף זה (בסימן זה: "מפקד צבאי") יסוד סביר להניח, שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצוין בצו ושלא תעלה על שישה חודשים (בסימן זה: "צו מעצר").	מעצר מנהלי
(ב)	היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תוקפו של צו מעצר לפי סעיף קטן (א) שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העצור במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תוקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.	
(ג)	צו מעצר לפי סימן זה יכול שיינתן שלא במעמד האדם שעל מעצרו הוא חל.	
286.	(א) צו מעצר לפי סימן זה יבוצע בידי חייל או שוטר, וישמש אסמכתה לחבישתו של עציר.	ביצוע המעצר

(ב) לא צוין מקום המעצר על גבי צו המעצר, יוחזק העציר במשמורת באחד ממקומות אלו:

(1) מתקן מעצר או מתקן כליאה, כהגדרתם בתחיקת הבטחון;

(2) בית סוהר, כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל;

(3) בית סוהר צבאי, כמשמעו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, כפי תוקפו בישראל.

287. (א) נעצר אדם לפי סימן זה, יובא בתוך שמונה ימים מעת מעצרו כאמור לפני שופט, ובלבד שדרגתו לא תפחת מדרגת רס"ן; השופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני השופט ולא הוחל בדיון לפניו בתוך שמונה ימים כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.

**ביקורת
שיפוטית**

(ב) השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של בטחון האזור או של בטחון הציבור, או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.

288. החלטת שופט לפי סעיף 287, ניתנת לערעור לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויהיו לו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי סימן זה.

ערעור

289. (א) החליט שופט לפי סעיף 287 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, והודיע בא כוח המפקד הצבאי, בסמוך למתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

עיכוב ביצוע

(ב) הגיש בא כוח המפקד הצבאי ערעור על החלטת שופט לפי סעיף 287, תהא לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים סמכות לצוות על השהיית ביצוע השחרור עד להחלטה בערעור.

(ג) החליט שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים בהליך לפי סעיף 288 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, יהא השופט רשאי, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי, ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להשהות את ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

290. (א) בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 מותר לסטות מדיני הראיות אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.

**סטיה מדיני
הראיות**

(ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.

(ג) בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 רשאי השופט לקבל ראיה, אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיין בראיה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראיה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87.

291. (א) הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.

**דלתיים
סגורות**

(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן 290(ג), רשאי העציר להיות נוכח בכל דיון

בענינו.

292. סמכויות מפקד צבאי לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.
293. מפקד צבאי רשאי בכל שלב לבטל או לקצר צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.
294. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.

איסור אצילה

ביטול
בידי
מפקד
צבאי

סדרי דין

סימן ג' - צווי הגבלה ופיקוח

295. לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.
296. (א) מפקד צבאי רשאי לתת צו, לגבי כל אדם, למטרות אלו, כולן או מקצתן:
- (1) להבטיח שאותו אדם לא יימצא בכל אחד מאותם השטחים באזור שיפורטו בצו אלא אם הורשה לו הדבר בצו, או בידי רשות או אדם שיינקבו בצו;
- (2) לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באופן ובזמנים שייקבעו בצו, לרשות או לאדם, שיינקבו בו;
- (3) לאסור או להגביל את חזקתו או שימושו של אותו אדם בחפצים שיפורטו בצו;
- (4) להטיל עליו הגבלות בדבר תעסוקתו או עסקיו או בדבר קשריו עם אנשים אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת ידיעות או דעות, הכל כפי שיפורט בצו.
- (ב) הפר אדם צו לפי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ג) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה - הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה - הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד. כחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.
- (ד) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.
- (ה) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.
- (ו) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.
- (ז) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראייה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיינה בראייה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראייה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87.
- (ח) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ז) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.

(ט) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.

(י) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ג) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.

297. (א) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שאדם יהיה נתון לפיקוח מיוחד.

**פיקוח מיוחד
ותיחום מקום
מגורים**

(ב) אדם הנתון בפיקוח מיוחד לפי סעיף זה – יהיה כפוף להגבלות אלו, כולן או מקצתן, כפי שיורה המפקד הצבאי:

(1) יהיה נדרש לגור בתחומיו של מקום מסוים באזור, שיפרט אותו המפקד הצבאי בצו;

(2) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, ללא רשות בכתב של מפקד צבאי;

(3) יודיע בכל עת למפקד הצבאי או למי שיורה לו המפקד הצבאי היכן הבית או המקום שבו הוא גר;

(4) יהיה חייב להתייצב כל אימת שידרוש זאת ממנו המפקד הצבאי ובמקום שיורה לו;

(5) ישאר מאחורי דלתות ביתו למשך אותן שעות שיקבע המפקד הצבאי בצו.

(ג) חייל רשאי לעצור אדם שלגביו ניתן צו לפי סעיפים קטנים (א) ו - (ב) ולהוליכו לשטח שהוא צריך להיות בו.

(ד) הפר אדם צו לפי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.

(ה) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה - הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה - הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד. כחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.

(ו) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.

(ז) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.

(ח) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.

(ט) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראייה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיינה בראייה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראייה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87.

(י) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ט) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.

(יא) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.

(יב) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ה) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.

(יג) ערער אדם שניתן לגביו צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, והושאר הצו בתוקפו, תדון הוועדה בעניינו אחת לשישה חודשים בין אם פנה אליה אותו אדם בערעור נוסף, ובין אם לאו. בדיון כאמור, תהיינה לוועדה כל הסמכויות שהוענקו לה בערעור כאמור בסעיף-קטן (ו).

(יד) מפקד צבאי שהוציא צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, רשאי להורות כי אדם אשר כנגדו הוצא הצו יוחזק במעצר במקום שייקבע בידי המפקד הצבאי, באזור או בישראל, עד להעברתו למקום שנקבע בצו.

298. הדיון בהליכים לפי פרק זה יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבעה וועדת הערעורים שהוקמה מכוח סעיפים קטנים 296(ג) או 297(ה), הוראה אחרת לענין זה.

**דלתיים
סגורות**

סימן ד' - הרחקת מסתננים

299. בסימן זה -

הגדרות

"מסתנן" – מי שנכנס לאזור שלא כדין לאחר היום הקובע או מי ששוהה באזור ושאינו בידו היתר כדין.

"מזויין" - לרבות מי שמזויין במכשיר או בחומר העשוי להמית אדם או לגרום לו חבלה חמורה או חבלה מסוכנת אף שאינו כלי ירייה או חומר נפץ או חומר מתלקח.

"מוחזק במשמורת" – אדם המוחזק במשמורת מכוח צו גירוש.

"צו גירוש" – צו גירוש בכתב שניתן על ידי מפקד צבאי לפי סעיף 301(א).

300. (א) המסתנן - דינו מאסר שבע שנים.

מסתנן

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוכיח מסתנן כי כניסתו לאזור הייתה כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ג) מי שהסתנן כשהוא מזויין, או בחברת אדם מזויין או נתמך על-ידי אדם מזויין, דינו - מאסר עשרים שנה.

301. (א) מפקד צבאי רשאי לצוות בכתב על גירושו של מסתנן מן האזור, בן שהואשם בעבירה לפי צו זה ובין שלא הואשם, וצו הגירוש ישמש אסמכתא חוקית להחזיק מסתנן כאמור במשמורת עד לגירושו; לעניין ביצועו, יראו צו גירוש כפקודת מעצר שניתנה לפי סימן ג' לפרק ג' לצו זה, זאת, לרבות לצורך ביצוע המעצר בישראל, לפי סעיף 265(א).

גירוש

(ב) לא יינתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה למסתנן הזדמנות לטעון את טענותיו בפני קצין צה"ל או בפני קצין משטרה, ולאחר שטענות המסתנן הובאו בפני המפקד הצבאי.

(ג) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יגורש המסתנן מהאזור בהקדם

האפשרי, אלא אם כן יצא מהאזור מרצונו החופשי קודם לכן.

(ד) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יימסר למסתנן, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי צו זה, וכן על זכותו, כי תימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו ולעורך דין.

(ה) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) והאדם שנגדו הוצא צו גירוש נמצא מסיבה כלשהיא במעצר או מאסר, ישוחרר אותו אדם ממעצרו או ממאסרו לשם ביצוע הגירוש, אף אם לא תמה תקופת המעצר או המאסר, אלא אם נקבע אחרת בצו הגירוש.

(ו) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), לא יגורש המסתנן, אלא אם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, זולת אם הסכים לכך; ורשאי המפקד הצבאי, לפי בקשתו של מי שניתן נגדו צו הרחקה, לדחות את מועד ביצוע ההרחקה.

(ז) על אף האמור בסעיף קטן (ו), אם נוכח המפקד הצבאי, כי המסתנן נכנס לאזור לא מכבר, רשאי הוא להורות על גירושו אף בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, ובלבד שהמסתנן יגורש למדינה או לאזור שמהם הסתנן וכי הדבר יעשה בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שבו היה לחייל או לשוטר יסוד סביר לחשד כי אותו אדם הסתנן לאזור.

302. מפקד צבאי רשאי להטיל את הוצאות ביצוע צו הגירוש, לרבות הוצאות ההחזקה במשמורת, על המסתנן, ובלבד שסך הוצאות אלה לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים; ורשאי המפקד הצבאי להורות על חילוט ההוצאות מכספי המסתנן.

**הוצאות ביצוע
צו גירוש**

303. (א) ניתן נגד מסתנן צו גירוש לפי הוראות צו זה, רשאי מפקד צבאי להורות על שחרורו של המסתנן בערבות עצמית, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב, או בעירבון כספי של המסתנן או של ערב, או מקצתה בערבות ומקצתה בעירבון.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יורה המפקד הצבאי על שחרורו של המסתנן, אם סבר כי –

**שחרור
בערבות**

(1) גירושו של המסתנן מהאזור נמנע או מתעכב בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות סירוב לחזור למדינת מוצאו, או

(2) יש בשחרורו של המסתנן כדי לסכן את ביטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ג) השחרור בערבות יותנה בתנאים שיקבע המפקד הצבאי לשם הבטחת התייצבותו של המסתנן לצורך יציאתו מהאזור או גירושו במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי צו זה או לפי כל דין או תחיקת בטחון.

(ד) נוכח מפקד צבאי, כי המסתנן ששוחרר בערבות הפר או עומד להפר את תנאי שחרורו, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו של המסתנן למשמורת.

(ה) הפר המסתנן את תנאי שחרורו, רשאי מפקד צבאי לצוות –

(1) על תשלום סכום הערבות, כולו או מקצתו, לקופת מפקדת האזור; ;

(2) על חילוט העירבון, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.

		ראיות	
	304.	(א)	בכל הליך לפי סימן זה, חזקה כי אדם הוא מסתנן אם הוא נמצא באזור ללא תעודה או היתר המעידים על שהייתו באזור כדין, ללא הצדק סביר.
		(ב)	לעניין סעיף זה -
			"תעודה או היתר כדין" - תעודה או היתר שהונפקו על ידי מפקד כוחות צה"ל באיו"ש או מי מטעמו, על פי הוראות תחיקת הביטחון, או שהונפקו על ידי רשויות מדינת ישראל, לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, המתירות שהייתו של אדם באזור.
	305.	כינון	תוקם באזור ועדה לבחינת צווי גירוש אשר מסמכותה לדון בעררים על החלטות שניתנו לפי סעיפים 301 עד 303 (להלן בסימן זה – "הוועדה").
	306.	הרכב	מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה שופטים שדרגתם רב-סרן לפחות
		הוועדה	כתברים בוועדה.
		(ב)	אחד מחברי הוועדה ימונה כנגיד הוועדה.
		(ג)	נגיד הוועדה ימנה מבין חברי הוועדה חברים, אשר ישבו כוועדה של דן יחיד.
		(ד)	נגיד הוועדה יהיה רשאי לקבוע, כי הוועדה תהא של שלושה, אם ראה צורך מיוחד בכך. נקבע מותב של שלושה, ימנה נגיד הוועדה את יושב הראש.
		(ה)	נגיד הוועדה יהא רשאי להחליף חבר וועדה באחר והדיון בערר יימשך מן השלב בו הופסק, אלא אם כן הורה הנגיד אחרת.
	307.	(א)	ניתן צו גירוש והחזק אדם מכוחו במשמורת, יובא המוחזק בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 8 ימים מיום מתן צו הגירוש, בפני הוועדה. אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא בפני הוועדה, לא יאוחר מתום 4 ימים מיום מתן צו הגירוש.
		(ב)	מוחזק במשמורת, אשר לא הובא בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדיון והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.
	308.		הוועדה רשאית -
			סמכויות
			הוועדה
		(א)	להותיר את צו הגירוש בתוקפו, בשינויים או בלא שינויים.
		(ב)	לבטל את צו הגירוש, אם שוכנעה שהמוחזק במשמורת אינו מסתנן.
		(ג)	להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בתנאים, לרבות בערבות, או ללא כל תנאי, אם שוכנעה, כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, או כי יש בשחרור כאמור כדי לסייע בהרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור; ובלבד שלא תורה כאמור אם -
		(1)	הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לעניין הבהרת זהותו או הסדרת הליכי גירושו מן האזור, ולרבות

סירוב בלתי מוצדק לחזור למדינה ממנה הגיע לאזור או למדינה אחרת אם לא מתאפשרת חזרתו למדינה ממנה הגיע לאזור; או

(2) יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ד) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בערבות בתום פרק זמן שקבעה, אם לא הורחק מן האזור קודם לכן, אם שוכנעה באחד מאלה:

(1) כי הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו הגירוש בתוך פרק הזמן שנקבע;

(2) כי מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב ההחזקה במשמורת יוותר קטין בלא השגחה.

ובלבד שלא תורה כאמור אם יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ה) להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו של מוחזק במשמורת לפי סעיף 303.

(ו) להורות על החזרת הכספים שנגבו מהמסתנן בגין הוצאות ביצוע צו הגירוש, כאמור בסעיף 302, כולן או מקצתן.

309. (א) החליטה הוועדה, לפי סעיף 308, שלא לשחרר את המוחזק במשמורת, יבוא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה, לא יאוחר משישים ימים אחרי מועד החלטתה לפי סעיף 308, או תוך תקופה קצרה יותר שקבעה הוועדה בהחלטתה.

עיון תקופתי

(ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק זמן שלא יעלה על 30 ימים.

310. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות בכתב לוועדה בכל עת בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה בעניינו, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מתן צו גירוש, והדבר עשוי לשנות החלטה קודמת של הוועדה.

עיון חוזר

(ב) המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו רשאי לפנות בכתב לוועדה

בבקשה להורות על החזרתו של מסתנן ששחרר על פי החלטת הוועדה למשמורת או בבקשה לקביעת תנאי שחרור שונים, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות ממועד מתן ההחלטה הקודמת בעניינו של המסתנן; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לפגוע בסמכויות מפקד צבאי לפי סעיפים 301 עד 303.

311. בהליכים לפי פרק זה, יחולו הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז).
- ראיות**
312. בכפוף לאמור בסעיף 311, יחולו על דיון בהליכים לפי פרק זה הוראות סעיפים 51-52(ב) ו-52(ג) בשינויים המחוייבים.
- נוכחות עצור**
313. (א) בכל עניין של סדר דין, אשר אינו מוסדר בפרק זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר לקבלת החלטה בעניין.
- (ב) הוועדה רשאית לפנות למפקד הצבאי לשם קבלת עמדתו, בכתב או בעל פה, בעניינו של מוחזק במשמורת או בכל שאלה הנדרשת לה לצורך קבלת החלטה, ובלבד שלא תקבל הוועדה החלטה כאמור בסעיפים קטנים 308(ב) עד 308(ה), מבלי שהובאה בפניה עמדת המפקד הצבאי.
- (ג) מוחזק במשמורת רשאי להעזר בנציג בטיעונו בפני הוועדה, ורשאית הוועדה לקבל את טיעוני המוחזק במשמורת בכתב אם בחר המוחזק שלא להופיע בפני הוועדה.
- (ד) הוראות סעיפים 42(א) עד 42(ד) יחולו על הליכי השחרור בערבות לפי פרק זה, בשינויים המחוייבים; לוועדה יהיו כל הסמכויות שהוענקו לבית המשפט הצבאי לפי סעיף זה.
314. נתנה הוועדה החלטה לפי סעיף 308, רשאית היא לצוות, לבקשת נציג המפקד הצבאי, על השחיית ביצוע ההחלטה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
- עיכוב ביצוע**
315. אין באמור בפרק זה כדי לגרוע מסמכותו של המפקד צבאי לבטל צו גירוש, בין לפני ההליכים לפי סעיף 308 ובין לאחריהם.
- שמירת סמכויות**

פרק י' - סמכויות מנהליות

סימן א' - הוראות מגבילות

316. (א) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים בצו או על-ידי מתן הוראות או באופן אחר:
- תנועה ותעבורה**
- (1) לאסור, להגביל או להסדיר את השימוש בדרכים מסויימות או לקבוע מסלולים שבהם יעברו כלי רכב או בעלי-חיים או בני-אדם בין באופן כללי ובין באופן מסוים;
- (2) לדרוש מכל אדם שהוא הבעלים או המחזיק של כלי-רכב, או שכלי-רכב נמצא בשליטתו, שישתמש בכלי-רכב להובלת סחורות בזמנים ובדרכים שיפורטו על-ידו;
- (3) לאסור, להגביל או להסדיר תנועת בני-אדם, בדרך כלל, או של בני-אדם ממין או מסוג מסויימים, או של בני-אדם מסויימים בכלי טיס, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים, בכלי-רכב אחרים או בכלי שיט.
- (ב) כל חייל רשאי לדרוש בצו מתושביה של כל עיר, כפר, שטח, או שכונה, כולם או מקצתם, להסיר מן הדרך כל מתרס או מטרד או כל זכוכית,

מסמרים או מחסומים או מכשולים אחרים שיש בהם כדי להפריע לשימוש באותו דרך.

(ג) אדם המפר צו, הוראה או כל דרישה שניתנו על-פי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.

עוצר 317. מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, המצוי בתחומי שטח שיצויין בצו, כי יישאר בתוך בית במשך אותן שעות שיינקבו בצו. אדם הנמצא מחוץ לבית, בתחומי השטח האמור, במשך אותן שעות, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו - ייאשם בעבירה על צו זה.

(א) 318. מפקד צבאי רשאי להכריז על כל שטח או מקום שהם סגורים (להלן בסעיף זה - "שטח סגור").

**שטחים
סגורים**

(ב) נסגר שטח או מקום כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי לקבוע כי תחול עליו אחת מההוראות אלו:

(1) לא יכנס אדם לשטח הסגור;

(2) לא יצא אדם מהשטח הסגור;

(3) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא ישהה בו;

(4) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא יצא ממנו.

(ג) מפקד צבאי רשאי בהיתר אישי או בהיתר כללי לפטור אדם מהוראות ההכרזה בדבר סגירת שטח או מקום כאמור בסעיף זה.

(ד) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה הכניסה לשטח סגור או השהייה בו, או תנאי היתר שניתנו על פי סעיף זה, יהיו כל חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך רשאים להוציאו אל מחוץ לשטח הסגור. סעיף קטן זה לא יחול על תושב קבוע בשטח הסגור.

(ה) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה היציאה מהשטח הסגור, או תנאי היתר על פי סעיף זה – יהיו כל חייל או שוטר רשאים לעצרו ולהוליכו לשטח הסגור.

(ו) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום או תנאי היתר שנתנו על פי סעיף זה, או הפריע אדם לחייל לשוטר או לרשות מוסמכת שנתמנתה לכך למלא תפקידיהם על פי סעיף זה או מכוחו - ייאשם בעבירה על צו זה.

(א) 319. בסעיף זה -

**צווים לפתוח
ולסגור
מקומות**

"בית עסק" - לרבות בית-מלאכה, בית חרושת, בית מסחר, חנות, מסעדה, מזנון, בית מרקחת, מאפיה, מכבסה וכל עסק שמטרתו ייצור טובין, מכירתם או מתן שירותים לציבור;

"מחזיק" - לגבי כל מקום - לרבות בעלים, שוכר, מנהל, פקיד, מורשה או כל מי שבידו השליטה על המקום או האפשרות הממשית להפעילו.

(ב) מפקד צבאי רשאי, בצו:

(1) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום השירותים החיוניים, לדרוש מכל אדם המחזיק בית-עסק, מוסד ללימודים או מקום אחר שהציבור או חלק ממנו מבקר בו (להלן בסעיף זה - מקום), שיש לו טעם להאמין כי נסגר עקב סגירה כללית או כל סגירה מאורגנת של

מקומות, כי יפתח את המקום וינהלו כרגיל:

(2) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום הממשל התקין, הסדר הציבורי ולשם בטחון האזור וכוחות צה"ל, לדרוש מכל אדם המחזיק במקום כי יסגרנו ויחדל מלנהלו ויחזיקנו סגור במשך תקופה שתיקבע בצו.

- (ג) אדם המפר צו שניתן על-פי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.
320. (א) לענין סעיף זה - "סמל" - לרבות שלט, דגל, סימן, צבע, כתובת וסיסמא.
- (ב) חייל רשאי להורות בצו, לכל אדם, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור, לשלום האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, להסיר, למחוק או לכסות, כפי שורה, כל סמל המוצג במקרקעין או המצוי בהם ובלבד שאין בכך כדי לסכן את גופו או את חייו של אדם כאמור.
- (ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ב), כל מחזיק במקרקעין חייב להסיר, למחוק או לכסות בכל דרך אחרת כל סמל המוצג או המצוי במקרקעין שבחזקתו, אם הסמל עלול להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בבטחון האזור, בשלום האזור או בסדר הציבורי בו.
- (ד) המפר הוראה מהוראות סעיף זה או הוראה שניתנה על פיו ייאשם בעבירה על צו זה ואולם לא ייאשם בעבירה על סעיף קטן (ג) אם יוכיח כי הוא לא ידע על קיומו של הסמל ולא היה עליו לדעת על כך, בנסיבות הענין.
321. (א) מפקד צבאי רשאי להורות בצו לכל מחזיק במקרקעין, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, על סימונם, צביעתם ושילוטם של מקרקעין שבחזקתו.
- (ב) המפר הוראה שניתנה על-פי סעיף זה או הגורם להשחתת או טשטוש סימונים, צבעים ושליטים שנעשו בהתאם לסעיף זה או לכל דין ותחיקת ביטחון, ייאשם בעבירה על צו זה.
- סימן ב' - תעודות זיהוי**
322. אדם הנדרש לעשות כן בידי חייל או איש שירות הבטחון הכללי, חייב למסור ידיעות מלאות המאפשרות את זיהויו ולהציג כל תעודה שברשותו המאפשרת את זיהויו.
323. (א) תושב, גבר, שמלאו לו 16 שנה ישא עמו תעודת זהות.
- (ב) מי שנכנס לאזור מישראל ואיננו תושב אזור מוחזק ישא עמו תעודה המשמשת לזיהויו שהוא חייב לשאתה בישראל.
- (ג) תושב אזור מוחזק, גבר שמלאו לו 16 שנה, ישא עמו תעודת זהות המנופקת לפי תחיקת הבטחון החלה באזור המוחזק.
324. (א) לענין סעיף זה - "תעודת זהות" - תעודה המזהה את המחזיק בה, שהונפקה בידי רשויות האזור או רשויות אזור חבל עזה.
- (ב) חייל רשאי ליטול, מכל אדם, את תעודת הזהות שלו (להלן בסעיף זה - "תעודה") אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם אחד מאלה:

**סמכת להורות
על שילוט ועל
הסרת שילוט**

**צביעה,
שילוט וסימון**

**חובה למסור
ידיעות
מזהות**

**נשיאת תעודת
זהות**

**נטילה
של
תעודת
זהות**

(1) הבטחת ביצועה של הוראה שניתנה לאותו אדם על פי סעיפים 316(ב) או 320;

(2) הבטחת התייצבותו של אותו אדם במקום ובמועד שנקבעו בהוראה שניתנה בידי רשות מרשויות צה"ל או מי מטעמה על פי סעיף 225;

(ג) (1) עם נטילת התעודה כאמור בסעיף קטן (ב), ימסור החייל לאדם ממנו ניטלה התעודה תיעוד חליפי.

(2) בתיעוד החליפי, כאמור בפסקה (1), ירשום החייל את הפרטים האלה: שם אדם שתעודתו ניטלה, נפת מגוריו, מספר הזהות של אותו אדם, מועד נטילת התעודה, עילת הנטילה, המקום והמועד בהם יוכל האדם לקבל את התעודה שניטלה, תקופת תוקפו של התיעוד החליפי וכן את פרטי החייל שנטל את התעודה.

(3) תוקפו של התיעוד החליפי, כאמור בפסקה (1), יהא לתקופה של 96 שעות ממועד נטילת התעודה אלא אם כן נרשמה תקופה קצרה מזו בתיעוד החליפי כאמור, ובתקופה זו ייחשב התיעוד החליפי כתעודת זהות - לענין כל דין ותחיקת בטחון.

(ד) תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (ב)(1) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר גמר ביצוע ההוראה שניתנה לאותו אדם ואולם החייל רשאי להורות לאדם שתעודתו ניטלה כאמור להתייצב במקום ובמועד שייקבעו ויירשמו בתיעוד החליפי כאמור בסעיף קטן (ג) (1) על מנת לקבל את התעודה שניטלה ובלבד שהמועד שייקבע כאמור יהא בתוך תקופת תוקפו של התיעוד החליפי.

(ה) תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (ב)(2) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר התייצבותו.

סימן ג' - סמכויות שונות

בסימן זה: 325.

הגדרות

"אמצעי בטחון" - אמצעי שהמפקד הצבאי קבע בהתאם לסעיף 326(א).

"בעל מקרקעין" - לרבות בעלים, מחזיק, חוכר ושוכר.

"בעל מטלטלין" - לרבות בעלים ומחזיק.

(א) 326. מפקד צבאי רשאי להורות כי יינקטו אמצעים הדרושים, לדעתו, לשם שמירה על בטחון תושבי האזור או מי שנמצא באזור, או על רכושם, או על בטחון האזור או לקיום הסדר הציבורי.

נקיטת אמצעי ביטחון

(ב) אמצעי בטחון לפי צו זה יכול שיינקטו ביחס לאדם, מקרקעין או מטלטלין.

(ג) הוראה על נקיטת אמצעי בטחון יכול שתחול על כל האזור, על שטחים מסויימים בו, על כלל הציבור, על סוג בני אדם, או על בני אדם מסויימים, הכל כפי שיוורה המפקד הצבאי.

(ד) המפקד הצבאי יפרט בהוראה, את כל העבודות או הפעולות הנדרשות על ידו והוא רשאי לקבוע פרק זמן שבמסגרתו יש לסיים את ביצוע העבודות או הפעולות.

(ה) בהוראה, יכול המפקד הצבאי, בין היתר:

- (1) לחייב בעל מקרקעין או בעל מטלטלין או כל אדם לבצע כל פעולה או עבודה, במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין;
- (2) לחייב בעל מקרקעין או מטלטלין או כל אדם לאפשר ביצוען של כל פעולה או עבודה במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין, בידי מי שהורשה לכך בידי המפקד הצבאי, כאמור בסעיף 327(א);
- (3) לחייב אדם להחזיק ברשותו אמצעי בטחון ולעשות בהם שימוש;
- (4) לאסור על אדם לעשות שימוש במקרקעין או במטלטלין אלא אם כן הותקנו בהם אמצעי בטחון;
- (5) לאסור על אדם לנוע במקומות שייקבעו בהוראה, אלא בכלי רכב שהותקנו בו אמצעי בטחון.

327. (א) המפקד הצבאי רשאי לקבוע כי הוראה לפי סעיף 326 תבוצע בידי מי שיורשה לכך על ידו בכתב. **אכיפת ביצוע**

(ב) ניתנה הוראה לפי סעיף 326, רשאי המפקד הצבאי, או מי שהורשה לכך על ידו בכתב, להכנס למקרקעין או למטלטלין, שלגביהם ניתנה ההוראה, על מנת לוודא ביצוע ההוראה או על מנת לבצעה.

(ג) כניסה למקום, כאמור בסעיף קטן (ב), תיעשה, במידת האפשר, בתאום עם בעל המקרקעין או עם בעל המטלטלין, לפי הענין, ובין השעות שמונה בבוקר עד שמונה בערב.

(ד) המפקד הצבאי, ומי שהורשה על ידו לבצע את ההוראה בדבר נקיטת אמצעי בטחון, יהיו רשאים, לשם ביצוע ההוראה ולשם כניסה כאמור בסעיף קטן (ב), להשתמש בכח סביר, במידה הדרושה לפי הנסיבות, כלפי אדם, מקרקעין או מטלטלין.

328. המפקד הצבאי יקבע מי יישא בהוצאות נקיטת אמצעי הבטחון ויהיה רשאי לקבוע כי הוצאות אלו יוטלו, כולן או חלקן, על בעל המקרקעין או המטלטלין או על האדם שברשותו נמצאים אמצעי הבטחון, לפי הענין. **הוצאות לנקיטת אמצעי ביטחון**

329. מפקד צבאי רשאי להפעיל סמכויותיו לפי צו זה על ידי מתן צווים, הוראות, הודעות, דרישות או בכל אופן אחר, בעל פה או בכתב, הכל כפי שימצא לנכון. **שימוש בסמכות**

330. מי שלא ציית לכל הוראה שניתנה כדין בידי המפקד הצבאי לפי סעיף 326 או שהתירש במילוויה או שגרם ביודעין נזק לאמצעי בטחון או המפריע למי שהוסמך לפעול לפי צו זה, דינו - מאסר ששה חודשים. **עונשין**

331. (א) בסעיף זה ובסעיף 332 - **איסור בניה**

"בנין" - כל מבנה בין שהוא בנוי אבן ובין שהוא בנוי בטון, טיט, ברזל, עץ או כל חומר אחר, לרבות:

- (1) כל חלק מבנה כאמור וכל דבר המחובר לו חיבור קבע;
- (2) קיר, סוללת עפר, גדר וכיוצא באלה, הגודרים או תוחמים או מיועדים לגדור או לתחום שטח קרקע או חלל.

"שטח הקרקע שעליו ניצב בנין" - לרבות השטח שמסביב לבנין ועד גבולות החלקה.

(ב) לא יוקם בנין על שטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס ולא תוסר אטימה מבנין שהוחרם ופתחיו נאטמו בהתאם לצו שניתן בידי מפקד צבאי מכוח סמכותו לפי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אלא באישורו של מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ג) אדם המקים בנין או מסיר אטימה מבנין בניגוד לאמור בסעיף קטן (ב) דינו - שנתיים מאסר.

(ד) מפקד צבאי רשאי לצוות על הריסת בנין שהוקם מחדש או אטימת בנין שהאטימה מפתחיו הוסרה בניגוד להוראות סעיף זה.

(א) 332. בסעיף זה -

על פיקוח הבניה

"בניה" - לרבות הקמת בנין, וכל פעולה המיועדת להקמת בנין או הכנסת שינויים בו.

"רישיון" - רישיון כמשמעותו בפרק הרביעי לחוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, או היתר לפי סעיף 2 לצו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין, לרבות פטור מאחר מאלה.

(ב) מפקד צבאי רשאי, בצו, לאסור בניה או להורות על הפסקתה או להתנות תנאים לבניה, אם הוא סבור שהדבר דרוש לבטחון האזור או להבטחת הסדר הציבורי.

(ג) ניתן צו לפי סעיף קטן (ב), לא יינתן רישיון ביחס למקרקעין שלגביהם ניתן הצו, אלא באישור המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו.

(ד) ניתן רישיון לפני מתן צו לפי סעיף קטן (ב) לגבי המקרקעין ביחס אליהם ניתן הרישיון, יותלה הרישיון כל עוד הצו בתוקף או כל עוד המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו לא הורה אחרת, באופן כללי או לענין מסוים.

(ה) נעשתה בניה בניגוד לצו שהוצא לפי סעיף קטן (ב), רשאי המפקד הצבאי להורות בצו שהבנין או אותו חלק ממנו שנעשתה בהם בניה כאמור, ייהרס, יפורק או יסולק.

(ו) (1) העובר על הצו שהוצא על ידי מפקד צבאי לפי סעיף קטן (ב), דינו - שנתיים מאסר.

(2) חבר מוסד תכנון שהצביע בעד החלטה לתת רישיון או להמליץ עליו או היה שותף לה שלא בדרך הצבעה, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), דינו - מאסר שנה.

(3) עובד של מוסד תכנון או של רשות מקומית אשר קבע בכתב, או בעל פה בשעת דיון במוסד התכנון, כי ניתן לתת רישיון, ועל יסוד קביעתו ניתן הרישיון או הומלץ עליו, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (3) ו-(ד), דינו מאסר שנה.

(4) בסעיף קטן זה, "מוסד תכנון" - רשות שיש לה סמכות בענין תכניות תכנון או רישיונות לפי חוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, לפי צו בדבר תכנון ערים, כפרים ובנינים (יהודה והשומרון) (מס' 418), התשל"א-1971, או לפי צו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין.

פרק י"א - הוראות שונות

333. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת ביטחון, דינו מאסר חמש שנים, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.

עונש כללי

334. (א) על מי שמועד תשלום הקנס שהוטל עליו לפי סעיף 165, חל טרם יום י"ז באדר התשס"ז (07.03.07), לא יחולו עליו הוראות סעיף קטן 175(ה) ויחולו עליו הוראות סעיף זה, בשינויים האלה:

הוראות מעבר

(1) בסעיף קטן (א) במקום המילים 'שלוש שנים' יבוא 'שנתיים';

(2) במקום האמור בסעיף קטן (ג) יבוא:

"מאסר במקרה של אי-תשלום קנס ירוצה לאחר כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות"

(ב) צו מעצר אשר הוצא מכוח הצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1591), התשס"ז-2007, ההליכים שנעשו ביחס לצו המעצר בהתאם להוראותיו וההסמכות שניתנו מכוחו, יראו אותם כאילו נעשו מכוח סימן ב' לפרק ט' לצו.

(ג) הוראות פרק סימן ג' לפרק ט' יחולו על מוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני יום (יום חתימת התיקון לצו בדבר הסתננות); על אף האמור בצו זה, המוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני תחילתו של צו זה יובאו לפני וועדה לפי סעיף 274(א) בתוך 14 ימים מיום (יום חתימת התיקון לצו בדבר הסתננות).

(ד) הוראות סעיפים 331 ו-332 יחולו לגבי כל בניין כאמור בסעיף קטן (ב) בין שהוחרם ונהרס ובין שהוחרם ופתחיו נאטמו, לפני יום ו' באייר התשל"ב (20 באפריל 1972) ובין לאחריו; הוחל בהקמתו של בנין בשטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס כאמור בסעיף קטן 331(ב) לפני מועד זה, יופסקו כל פעולות ההקמה.

335. (א) בצו בדבר פרשנות (יהודה והשומרון) (מס' 130), התשכ"ז-1967 -

**תיקונים
עקיפים**

(1) לאחר סעיף 8(ב) יבוא:

"8(ב) תחיקת ביטחון של מפקד כוחות צה"ל באזור או של מפקד צבאי עדיפה על תחיקת ביטחון, שניתנה על ידי אחר, מכוח סמכות שהוענקה לו מכוח סעיף 17(ג)"

(2) לאחר סעיף 17(ב) יבוא:

"17(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להעניק, בכתב, לאחר את סמכויותיו של מפקד צבאי, כולן או מקצתן"

(ב) בצו דבר מתקני כליאה (יהודה והשומרון) (מס' 29), התשכ"ז-1967, לאחר סעיף 2(ד) יבוא:

"2(ה) נער או בוגר רך, כמשמעם בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651) התש"ע-2009, יוחזק במעצר בנפרד מיתר הכלואים אלא אם כן הורה מפקד צבאי אחרת לגבי מקרה מסוים או לגבי סוג של מקרים."

- (ג) בצו דבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עוינת (יהודה והשומרון)(מס' 101), התשכ"ז-1967, סעיפים 7 ו-7א - בטלים.
- (ד) בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968, בסעיף 4, סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) - בטלים.
- (ה) בצו בדבר מינויים והעסקת עובדים במנגנון הממשלתי (יהודה והשומרון) (מס' 37), התשכ"ז-1967 -
- (1) בסעיף 2ד, בפסקה (א), במקום "91(א)2" לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970", יבוא: "319(ב)2" לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 2ז, במקום "הצו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), התשכ"ז-1967", יבוא: "סעיפים 70 ו-260 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (ו) בצו בדבר זימון למשפט על עבירות שנעברו מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 148), תשכ"ח-1967, בסעיף 1, במקום: "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון)(מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ז) בצו בדבר תחנות מעבר - גשרי הירדן (יהודה והשומרון) (מס' 175), תשכ"ח-1967, בסעיף 4, במקום: "הצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "סעיף 4 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- בצו בדבר רשיונות לכלי יריה (יהודה והשומרון) (מס' 180), התשכ"ח-1967 -
- (1) בסעיף 1, במקום "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל-1970", יבוא: "בסעיף 1 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (2) בסעיף 2 -
- (א) בסעיף קטן א', במקום: "לסעיפים 52(א) ו-53(א)1" לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "לסעיפים 230 ו-232 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום: "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ח) בצו בדבר חוק חומרי נפץ (יהודה והשומרון) (מס' 275), התשכ"ח-1968, בסעיף (3) -

- (1) במקום "צו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) במקום "בצו בדבר אנשי שירות הביטחון הפועלים באזור (יהודה והשומרון) (מס' 121), התשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (ט) בצו בדבר הסדרת מקומות רחצה ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 280), התשכ"ח-1968, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (י) בצו בדבר סמכויות מכס (יהודה והשומרון) (מס' 309), התשכ"ט-1969 -
- (1) בסעיף (2) -
- (א) במקום "סעיף 80(ב) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 61 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (ב) במקום "סעיף 81" יבוא: "סעיף 67".
- (ג) במקום "סעיף 1(א) לצו בדבר הסמכת אנשים לערך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967", יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון".
- (2) בסעיף (3), במקום "לפי פרק ד" יבוא: "לפי פרק ג'".
- (יא) בצו בדבר תשלום דמי עדים (יהודה והשומרון) (מס' 351), תש"ל-1969, בסעיף 1, במקום "לפי סעיף 5 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: "לפי סעיף 9 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- בצו בדבר הסדרת השמירה בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 432), תשל"א-1971 -
- (1) בסעיף 3ב, במקום "סעיף 78 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 3ג, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (יב) בצו בדבר העסקת שוטרים בשכר לרגל אירוע (יהודה והשומרון) (מס' 519), התשל"ג-1973, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

- (יג) בצו בדבר סימון מוצרים (יהודה והשומרון) (מס' 530), תשל"ד-1973, בסעיף 5א, במקום "סעיפים 80 עד 83 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיפים 60 עד 69 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (יד) בצו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה-1975 -
- (1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (2) בסעיף 28, בסעיף קטן (ד), במקום "פרק ד" יבוא: "פרק ג"."
- (3) בסעיף 35, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64."
- (4) בסעיף 36, בסעיף קטן (ג), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64."
- (טו) בצו בדבר חגורות בטיחות ברכב (יהודה והשומרון) (מס' 600), תשל"ה-1975, בסעיף 8, בסעיף קטן (א), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (טז) בצו בדבר תיקון דינו העונשין (רכוש גנוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), תשל"ט-1978, בסעיף (2), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (יז) בצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), תשל"ט-1979, בסעיף (1), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (יח) בצו בדבר סמכויות פקוח על מצרכים ושירותים (יהודה והשומרון) (מס' 886), תשמ"א-1980, בסעיף 2, בסעיף קטן (ב) -
- (1) במקום: "פרק ד' לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (2) במקום "1(א) לצו בדבר הסמכת האנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (אזור יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967", יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."
- (יט) בצו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973), התשמ"ב-1982 -
- (1) בסעיף (1), במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף 238(א) לצו

בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון)
(מס' 1651), התש"ע-2009."

(2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

(כ) בצו בדבר פסיקת ריבית והצמדה (יהודה והשומרון) (מס' 980) התשמ"ב-1982, בסעיף 9, במקום: "סעיף 49 לצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 182 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(כא) בצו בדבר פיקוח על תאגידים ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 998) התשמ"ב-1982 -

(1) בסעיף 1, במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף 238(א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

(2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

(כב) בצו בדבר תיקון חוק המשתלות (יהודה והשומרון) (מס' 1002), התשמ"ב-1982, בסעיף 3א, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(כג) בצו בדבר שיקים ללא כיסוי (יהודה והשומרון) (מס' 1024), התשמ"ב-1982, בסעיף 19, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

(כד) בצו בדבר שיווק תוצרת חקלאית (יהודה והשומרון) (מס' 1051), התשמ"ג-1983, בסעיף 6, בסעיף קטן (א), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

(כה) בצו בדבר חוק העתיקות (יהודה והשומרון) (מס' 1166), התשמ"ו-1986, בסעיף 16, בסעיף קטן (ד), במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

בצו בדבר עבירות מינהליות (יהודה והשומרון) (מס' 1263), התשמ"ט-1988 -

(1) בסעיף 11, במקום "סעיף 8 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 75 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

- (2) בסעיף 18, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 47(א)4(4) עד (7) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 175 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (3) בתוספת -
- (א) במקום " סעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 387), התש"ל-1970". יבוא: "318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (ב) במקום " סעיף 70 א(א) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 242 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כו) בצו בדבר התעבורה (יהודה והשומרון) (מס' 1310), התשנ"ב-1992 -
- (1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 1, בהגדרת "תובע", במקום "סעיף 8" יבוא: "סעיף 75".
- (3) בסעיף 29א, בסעיף קטן (ד), במקום "סעיף 8" יבוא: "סעיף 75".
- (4) בסעיף 29ב, בסעיף קטן (ז), בפסקה (3), במקום "סעיף 47(א)3" יבוא: "סעיף 174".
- (כז) בצו בדבר משמר אזרחי בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 1362), התשנ"ב-1992, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כח) בצו בדבר חילוט כלי רכב (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1410), התשנ"ד-1994, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כט) בצו בדבר שיפוט בבתי משפט לעניינים מקומיים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1564), התשס"ה-2005, בתוספת, במקום: "צו בדבר פיקוח על הבניה (יהודה והשומרון) (מס' 393), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 332 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (ל) בצו בדבר יישום תוכנית ההתנתקות (יהודה והשומרון) (מס' 1565), התשס"ה-2005, בסעיף 13, בסעיף קטן (ב), במקום " סעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(לא) בצו בדבר תיקון חוק רישום נכסי דלא נידי אשר טרם נרשמו (יהודה והשומרון) (מס' 1621), התש"ע-2008, בסעיף 6, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(לב) בצו בדבר סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור (יהודה והשומרון) (מס' 1628), התש"ע-2009 -

(1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(2) בסעיף 1, במקום "בסעיף 66א" יבוא: "בסעיף 248(א)".

(3) בסעיף 4, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64".

(4) בסעיף 6, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיף 78" יבוא: "סעיפים 22 עד 28".

תוספת

- (1) סעיפים 90(א) (ובלבד שעילת סגירת הדלתיים נבעה כתוצאה מחשש לפגיעה בביטחון האזור ובסדר הציבורי), 90(ב), 209, 210, 212, 213, 215, 218, 220, 221, 223, 230, 231, 233, 234, 235 (ובלבד שקיים חשד כי העבירה בוצעה מתוך כוונה לפגיעה בביטחון האזור או בסדר הציבורי), 236 (ובלבד שקיים חשד כי העבירה בוצעה מתוך כוונה לפגיעה בביטחון האזור או בסדר הציבורי), 237, 238, 239, 240, 241, 244, 245, 248, 253, 254(א), 257, 261, 300 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970.
- (2) תקנות 58, 62, 64, 66, 84, 85, 136, 138, 139, 140, 141, 143 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

טבלאות השוואה

הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	86	9
	87	א9
	88	10
	89(ב)	11(א)
	89(ד)	11(ב)
	89(ה)	11(ג)
	9291	11(ד)
	97	11(ד1)
	98	11(ה)
	93	11(ה1)
	90(א)	11(ו)
	90(ב)	11(ז)
	90(ג)	11(ח)
	94	11(ט)
	95	11(י)
	89(א)	11(יא)
	89(ג)	11א
	116	12
	134	13(א)
נמחק		13(ב)
	112	14
	115	15
	109(א)	16(א)
	107(א)	16(ב)
	109(ב)	16(ג)
	109(ג)	16(ד)
	109(ד)	16(ה)
	109(ה) + 107(ב)	16(ו)
	106	16א
	105	16ב
הסעיף פוצל	96 + 110	17
	113	17א
	132	18
	133	19
	99	20
	100	21(א)
	117	21(ב)
	118	21(ג)
	119(א)	21(ד)
	119(ב)	21(ה)

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
		הגדרות
		1(א)
הגדרת מונחים- בימ"ש צבאי ובית משפט, נשיא בית משפט, חפץ נפיץ או מבעיר, הקלה, כלי יריה, עובד ציבור, צו, צו הקנסות, שירותים חיוניים, ידיעה, מסירה, רשויות צה"ל.	1	
	2(א)	1(ב)
	2(ב)	1(ג)
	2(ג)	1(ד)
	2(ד)	1(ה)
	2(ה)	1(ו)
	3	2(א)
הועבר לצו בדבר פרשנות		2(ב)
	9	3(א)
	11	3(ב)
	12	3(ג)
	13(א) -	3(ד)
	13(ה)	3(ה)
	13(ו)	3(ו)
	14(ב)	3(ז)
	14(א)	3(ז)
	15	3א
	16	4
אג4 - נמחק	17	4א
	19	4ב
	18	4ג
	20	5
	111	6
	10(א)	7א
	10(ד)	7ב
	10(ה)	7ג
	10(ו)	7ד
	10(ז)	7ה
	8	7א
האפשרות להסתייע בסניגור פוצלה לשני סעיפים	75 + 76	8

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	174(ד)	47(א3)(א)
	175(א)	47(א4)(א)
	175(ב)	47(א5)(א)
	175(ג)	47(א6)(א)
	175(ד)	47(א7)(א)
	175(ה)	47(א7א)(א)
	165	47(א8)(א)
	167(ד)	47(ב)
	167(ה)	47(ג)
	169(א)	47(ד1)(1)
	169(ב)	47(ד2)(2)
	169(ג)	47(ד3)(3)
	170(א)	47(ד4)(4)
	171(א)	47(ד5א)(א)
	171(א)	47(ד5ב)(ב)
	171(ב)	47(ד5ג)(ג)
	170(ב)	47(ד5ד)(ד)
	170(ג)	47(ד6)(6)
	172	47(ד7)(7)
	169(ב)	47(ד8)(8)
	180	48
	182	49
	183	49א
	157	50א(א)
	158(א)	50א(ב1)(1)
	158(ב)	50א(ב2)(2)
	158(ג)	50א(ב3)(3)
	159	50א(ג)
	158(ד)	50א(ד1)(1)
	158(ה)	50א(ד2)(2)
	158(ו)	50א(ד3)(3)
	160	50א(ה)
	161	50א(ו)
	162	50א(ז)
	209(א)	51(א)
	165(ב)	51(ב)
	210	51א
	220	51ב
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	209(ב) + 230 + 231	52
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	230 + 231	53(א1) - (3)
	220(א)	53(א4)(4)
	220(ב)	53(א5)(5)
	220(ג)	53(א6)(6)

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	119(ג)	21(ו)
	119(ד)	21(ז)
	120(א)	21(ח)
	120(ב)	21(ט)
	101	22
	102	23
	103	24
	104	25
	122	26
	121	27
	123	28
	124	29
	125	30
	126	31
	127	32
	128	33(א)
	49	33(ב)
	129(ב)	33א
	129	34
	114	35
	130	36
	131	37
	167(ב)	38
	29	40א
	167(ו)	40ב
	153	40ג(א)
אוחד עם הגדרת בימ"ש	1	40ג(ב)
	154	40ד
	155	40ה
	156	40ו
הגדרת "פסק דין חלוט"	1	41(א)
	167(א)	41(ב)
	167(ג)	41(ג)
	184	44
	185	45
	186	45א
	163	46(א)
	179	46(ב)
	179	46(ג)
	164(א) + 164(ב)	47(א1)(1)
	173	47(א2)(2)
	174(א)	47(א3)(א)
	174(ב)	47(א3)(ב)
	174(ג)	47(א3)(ג)

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	31(ד)	78(ג)2
	32	78(ד)
	34	78(ה)
	33	78(ה1)
	37	78(ו1)
	38	78(ו2)
	39	78(ו3)
	49+43	78(ז1)
	50	78(ז2)
	30	78(ח)
	35	78(ט1)
	36(ב)	78(ט2)
	40	78(י)
	47	78(יא1)
	44	78(יא2)
	45	78(יב)
	36	78(יד)
	45	78(טו)
	48	78(טז)
	41	78(יז)
	46	78(יח)
	נמחק	78(יט)
	51	78(כ)
	52	78(כא)
		78א(א)
	53(א)	78א(ב)
	53(ב)	78א(ב1)
	53(ג)	78א(ג)
	53(ד)	78א(ד)
	56(א)-ה	78(ה)א-ה
	+ 58(ו) 53(ה)	78(ו)ב
	58	78ג
	+54(א) 57(א)	78(א1)ד
	+ 54(ב) 57(ב)	78(א2)ד
	55(ב)	78(ב1)ד
	+ 55(ג) 59(ב)	78(ב2)ד
	59(ג)	78(ב3)ד
	59(ד)	78(ב4)ד
	59(ה)	78(ב5)ד
	55(ד)	78(ב6)ד
	+54(ג) 57(ג)	78(ג)א

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	230 231+	53(ב)
	232	53(ג)
	212	53א
	235	53ב
	236	53ג
	237	54
	239	54א
	240	54ב
	243	55
	244	56
	245	57
	260	58
	228	58א
	229	58ב
	261	59
	253	60
	227	61
	223	62
	241	63
	218	64
	219	65(א)
	250	65(ב)
	215	66
	248	66א
	211(א)	67(א)
	211(ב)	67(ב)
	217	67(ג)
	213	67א
	214	67ב
	247	68
	234	69
	242	70
	262	70א
	257	71
	249	72
	224	73
	225	73א
	226	74
	258	75
	221	76
	236	77
	31(א)	78(א)
	31(ב)	78(ב)
	31(ג)	78(ג1)

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	309	ט87
	310	ט87
	311	ז87
	312	ח87
	313	ט87
	314	כ87
	315	כא87
	316	88
	317	89
	318	90
	319	91
	320	א91
	321	ב91
	324	ג91
	333	92
	207	93
	208	94

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	22(א)	ה78(1)
	22(ב)	ה78(2)(א)
	22(ג)	ה78(2)(ב)
	23	ה78(3)
	24	ה78(4)
	25	ה78(5)
	26	ה78(6)
	27	ה78(7)
	28	ה78(8)
	42	79
	60	א80
	61	ב80
	62	ג80
	63	ד80
	64	ה80
	65	א80
	66	ב80
	67	81
	68	82
	108	א82
	69	83
	21	84
	+ 272	א84
	295	
	296	85
	297	86
	298	א86
	273	87
	274	א87
	275	ב87
	276	ג87
	277	ד87
	278(א)	ה87(א)
	278(ב)	ה87(ב)
	279	ה87(ג)
	280	187
	281	ז87
	282	ח87
	283	ט87
	299	י87
הגדרת "צו גירוש" ו"מוחזק במשמורת"		
	305	יא87
	306	יב87
	307	יג87
	308	יד87

איסור אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	238(א)	1
	238(ב)	2
	238(ב)	3
	238(ג)	4
	238(ד)	5
	238(ה)	6

צו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	70(א) + 70(ב)	א1
	70(ה)	ב1
	70(ג) + 70(ד)	2

צו בדבר חובת הזדהות

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת תושב, אזור מוחזק	1	1
	322	2
	323	3
	252	4

צו בדבר אנשי יחידת מצדה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת איש יחידת מצדה	7(א)	1
	7(ד)	2

צו בדבר אנשי שירות הביטחון הכללי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת איש שירות כללי ביטחון	1	1
	6(א)	2
	6(ב)	א2

צו בדבר כללי האחריות לעבירה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	187	1
	189	2
	190	3
	191(א)	4
	192	5
	193	6
	194	7
	195	8
	196	9
	197	10
	198	11
	199	12
	200	13
	201	14
	202	15
	203	16
	255	17
	256	18
	204	19
	205	20
	206	21
	246	א21
	254(א)	22
	254(ב)	23
	254(ג)	24

צו בדבר סגירת תיקים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	71	1
	72	א1
	73	2

איסור סחר בציד לחימתי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	233(א)	1
	233(ב)	2
	233(ג)	3

צו בדבר שיפוט עבריינים צעירים

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	1	הגדרת ילד, נער, בוגר רך.
2	191189(ב)	
3		הועבר לצו בדבר מתקני כליאה
4	168(ב)	
5	168(ג)	
5א	168(א)	
6	176	
7	177	
7א		לא הוכנס
7ב	178	

צו בדבר כוחות משטרה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	1	הגדרת שוטר, כוחות משטרה
2	4	
3	5	
3א	1	הגדרת כוחות משטרה

צו בדבר סמכות שיפוט בעבירה פלילית

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	-	-
2	10(ב) (ג) +	
3	10(ב) (ג) +	
4	10(ב) (ג) +	

צו בדבר סניגוריה בבית משפט צבאי

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	74	הגדרת סניגור, עורך דין ישראלי ומקומי.
2	76	
4	77	
5	78	
6	79	
7(א)	80	
8	81	
9	82	
10	83	
11	84	
12	85(ב)	
13	85(א)	

צו בדבר דרכי ענישה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	188(א)	הגדרת מעשה.
2	188(ב)	
3	167(ו)	
4	166	
4א	263	
5(א)	265	
5(ב)	266	
5(ג)1(1) - (4)	267	
5(ג)5(5)		נמחק לאור סעיף ההגדרות
5(ד)	268	
5(ה)	269	
5א	164(ג)	
5ב	264	
5ג	91	

צו בדבר נקיטת אמצעי ביטחון

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	325	
2	326	
3	327	
4	328	
5	329	
6	330	

צו בדבר איסור בניה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	331(א)	
2(א)	331(ב)	
3(א)	331(ג)	
3(ב)	331(ד)	

צו בדבר פיקוח על הבניה

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	332(א)	
2	332(ב)	
3	332(ג)	
4	332(ד)	

איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	259(א)	1
	259(ב)	2
	259(ג)	3
	333	4

צו בדבר הסתננות

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרות "מסתנן" "מזויף"	299	1
	300(א)	2(א)
	300(ב)	2(ב)
	301	3
	300(ג)	4
	304	5
	302	6
	303	6א

צו בדבר העברת כלואים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	270(א)	1
	270(ב)	2
	270(ג)	3
	270(ד)	4
	270(ה)	5